26.-28.9.80

Zahajovačka

Dnes tedy má být zahajovačka. Do autobusu nastupujeme na Florenci a končíme stanici je pro nás obec Bukovec. V autobuse moc pohodlí nebylo. Richiemu jsme se taky moc nelíbili. Na otázku zda nás upozorní až bude Bukovec odpoví, že nás vyhodí až tam budeme. Opravdu nás vyhodil a když jsme si sebrali pagly, už nás Gens s krabem volali, že vaši zprávu. Po chvíli jsme ji rozluštili a vydali se na cestu. Hledali jsme všude v okolí šipky. Když jsme už i asi kilometr předjelo nás auto a pan řidič nás přátelsky upozornil, že jsme slepí jak patrony. Udělal jsem čelem vzad a opravdu asi sto v místě, kde jsme našli zprávu byla šipka. Celou cestu jsme šli podle zpráv, taky jsme zablouckili. Na poslední zprávě bylo, že se máme utábořit, vyjít a v 9 hodin přijít na Měsíční stálu kde hořel oheň. Na Měsíční stále byla sekera a zpráva. Měli jsme obětovat pramen vlasů. Za chvíli když už se točil pocit se spálenými obětí, se objevil Nova a Mabbela svačinu pití. Každý dostal jednu mandarinku a všichni jsme si přiťukli. Potom jsme se usadili a Nova nás přivítal na zahajovací výpravě. Potom jsme si povídali. Nova nám rozdělil, že Gens je na Bukovec se zálohem morkovych nám. Snad se vrátí brzo, protože bez Gens nebudeme zpívandy.

Ráno jsme vyspávali a vstávali na dvě směny po čtyři podle. Po snídani jsme si vyčistili mičky, kam se vešly, naše pracáky a vyrazili. Najednou se stále se udělali organ. věci. Meritin Macek plese připravil hru. Odvedla nás tam a svačila se nám ji vysvětlit. Byla to taková hra s kartama. Zpočátku to bylo fajn. Po půl hodině jsme se odebrali na stálu a Nova nám vysvětlil jak se počítá s kartama. A kdo vyhrál. Měli jsme chuť si zahrát ještě ale nebyl čas. Vrátili jsme se a pak kde jsme se naposledy Potom se zdokonalovali. jako se šli podívat měla chut. která vypadala vyhrál. Kvído a Vyhrál no naše Nova na mi kinke dole a po chvíli jsme pistola, že následovali. se na to celou dobu se dobeta Nova spodní, že deží. Nahoře může dívat, a vrátili Vrchlové kromě o tom, co po nás zde- li se do tábora. Nova vedl zápis do se ohně a gábla. Potom jsme stmívat začalo se vrátili zadalijsme si po- vidat o všem možném, Pierrot vyprávěl příběh o upírech, který měl zajímavý konec Pierrot najednou vykřikl se těšili. Potom se u ohně ještě zpívalo. Dnes si program měli připravit

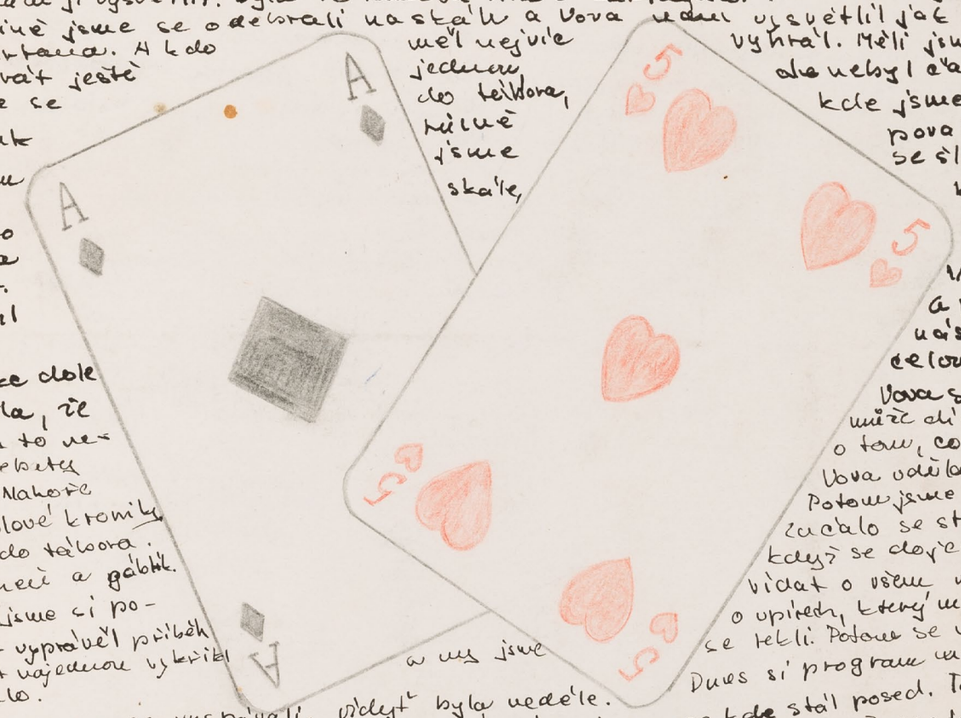

Ráno jsme zase vyspávali, vídejt byla nedele. a my jsme bocman, a tak nás Pierrot odvedl na lesní cestu a k pasece, kde stál posed. Tady nám vysvětlí hru. Rozdělili jsme se na dvě skupiny, opatřili hole dlouhé 1 cm. Pierrot tu vnoval žek stočil jako pouťka. No prostě se hrála Americká kroužkovaná. Potom jsme šli hledat něco. Po delším hledání jsme se k té cestě dostali. Nova vytáhl ze křoví krabičku zabalenou v nákoštní igelitu. V krabičce byl poklad. V krabičce byli zprávy od výpravy před námi. Když jsme si všechno prohlídali, vrátili jsme se do tábora a zbalili si věci. Zrosily jsme si nechali v cestě a vypravili jsme se tou cestou ke QUAYAKU. Zde jsme obnovili zakládací listinu a poklad. Vrátili jsme se ke krosnám a vydali na stanici autobusu. Zastavili jsme asi u skalního hradiště a šli pod nimi krosny. Vyšlapali jsme nahoru. Rostlo tam nějaké stro-

mů a celkový povrch působil příjemným dojmem. Na protějším skalním srubu pro turisty, kam se nedá dojet autem, bylo vidět za nepohody. Vedl od tud východ podlahou a dříve se spregma a se mnou jsme se vyděsili. Dole u kroseen jsme se dohodli že si zahrajeme na schovávanou. Házeli jsme veslo asi hodinu. Po nás nezbývalo nic jiného než se odebrat dolů k stanici auto bude opočkat na příjezd tohoto cloura civilizace. Cestou jsme se bavili o fotografování a večeři o tábo toho. Na zastávce jsme složili krosny a usadili na lavičku. Hned nás přepadl Gens s foťákem a papírem a zdi- mal nás znamenitě a umře. Pak před příjezdem autobusu byl nádherný východ Slunce. V autobuse se kolem chvíli svítilo a hned jelo po tmě. Pan řidič jsme se zmobilizovali s kosy krosny, které byly uložit. Na Florenci jsme se rozešli. Bylo to moc fajn.

Zapsáno dle Bouškova zápisu

Cita

AGENT 007

30.9.80

Jak bylo na zahajovačce dohodnuto tato schůzka, sešli jsme se před klubovnou v PLOJE. Podle nalezené zprávy jsme se měli vydat k železničnímu přejezdu a zde na plakátech hledat další zprávy. Ty zde skutečně byly a podle nich měl být na křižovatce 4 ulic Hybernské, U Vlaku a ještě dvou jiných muž s trháčkem, 179½ cm vysoký s hnědými vlasy. Na křižovatce stál pouze 510 opřený o zábradlí. Měl zelený rolák a vlasy. Pohlík podle tvrzení hlady sněd. Řekl nám abychom nastavili pravou ruku a každý dostal tajítko. Potom nám vydal další zprávu. Měli jsme dojít na ostrov a zabouchat na dveře loděnice Svatarmu. Po vykonání jsme obdrželi klíč od kluborny. Zde svítila svíčka a ohořelý papír nám turdil, že si máme sednout okolo stolu, spojit ruce vyslovit hlubý trest a vyzývat Pádlíka, jehož pádlo leží na stole. Po desetiminutovém vyzývání se ozvaly kroky na půdě a rozřízený hlas, který se vydával za Pádlíka, nám věštoval, že jsme se málo soustředili a Pádlík se nemůže objevit. Na to se ozvaly kroky na půdě a bylo slyšet jak někdo stěhá po žebříku. Najednou se objevil vedoucích Vova a s překvapeným výrazem se nás ptal co tu děláme. Na to jsme si vytáhli pracáky a Vova nám nadšeně- kal podrobnosti k Lužnici. V kostce nás seznámil s tím co nás čeká v listopadu a kdy jsou zimní prázdniny. Poté se rozdávaly a podepisovaly poukázky pro rodiče na schůzku rodičů, která se koná 9.10. od 1500 hodin u Fletchera na kopačkách. Začali jsme si vybírat pádla na Lužnici a vesty. Měli se vzít stany, ale nejsou v pořádku. A tak jedeme bez nich. Potom už se lidi začali rozcházet.

zapsáno dle Bouškova zápisu

Cita

LUŽNICE

3.-5.10.80

Že je hlavní nádraží místem odkud odjíždí vlaky je známé, že setkání tvářejí hlavy o tom nás přesvědčil Sam, který stíkal hlavu kam neměl. Bra- sek doporučoval, aby byl ošetřen k nemocničnímu ošetření, ale Sam nechtěl a ne- pokládal za nutné. Odhrabali jsme se na nástupiště a jeli tak stihli vlak.. Usadili jsme se v předposledním vagónu. Cesta byla dlouhá, a tak jsme se bavili tímto. Konečně jsme dojeli do tábora. Přehodili jsme si lodičky na záda a vystartili po cestě, která vedla z kopce. Byla v tma. Po cestě jsme potkali Spregla a Zera, kteří jeli s loďmi. Došli jsme do tábora, který už byl postaven. Fletcher nám ukázal stany pro Áčko. Ráno jsme byli vzhůru na ranečku. Snídaně byla dostala na úkol rozdělat oheň. Piettot šel pro vodu a ostatní si uklízeli věci. Po snídani přišli Theseova a tak tu bylo živo. Potom jsme odešli do lesa, kde vova zavolal „Bouba". Potom jsme si stoupli kruhově kamení a Vova nám vysvětlil co s námi. Zvedali se od rejnování a mělo být volno pořadí na kormidelníky. Kočáky jsme si dali do lodí a čekali na nástup. Po modlitbě ke Pádlíkovi se vyjelo. A první byl před námi. Všichni sjeli dobře, až na Kraba, který sjel dolů začátí a hasil si to dal pokem - radil to. Pak přistavením na nás čekalo vjezdového jeřá. Vova nám říkal, že ho máme jet rovnou, že jsme trochu nabre- mené. Taky řekl. Vjeli jsme do zátoky a vjíždě to zabalili. Voda byla pěkně studená, a tak jsme se snažili dostat hned na břeh. Vylili jsme vodu z lodí a jelo se dál. Pomalu se stmívalo a k tábo- viště to byl ještě pěkný kus, a tak jsme se za jedním jezem ubalovili na louce. Jeden pán na nás křičel, že ničíme sociálistický majetek a vypadalo to na pokutu. Když jsme se najedli, seděli jsme a po- vídali. Když jsme se ubjelli ulo- žili se. Bylo pozdě.

Ráno jsme vyspávali a na vodě jsme se dosta- li až kolem 11 hodině. Celý úsek byl v ber jeně jsme malé peřejky v sobě slavi jsme byli v kolem 1 hodiny. Vytáhli lodě na břeh a šli na stanici. Ve 2 hodiny jel vlak. Po cestě se zase po- vídalo o čem ko- liv. V táboře jsme uklidili. Bylo to fajn.

Dle Bouškova zápisu přepsala Cita.

7.10.1980

Loděnice

Byla jednou jedna loděnice a v tý loděnici chyběly lodě. Byl tady Macila a statečnej Argonaut, kteří byli rozesláni do čtyř světových stran a měli za úkol hledat ztracené lodě. Všichni se vrátili s nepořízenou. Zasedli tedy ke poradě. Dlouho zasedali a poradili sem tisíce nočních rozhněvaných Argonautů. Vova III. kanár vítězoherec vyhlásil pro na bimbáka. Všichni se sesadili na „velkém" prohanskému do hanbu a bimbák mezi nimi bimbal. Když jsme se vybimbali vrátili se Argonauti do svých hradů hrát a zázraků. Cili-linka a pohádky je konec Sauw

14.10.1980

Loděnice

na loděnici jsem přilákal bednu (nejdřív nosiči přitáhli). Když jsem se chtěl podrazit, všichni byli zkamenělí. Když hlídka spozorovala další obětí, chtěli jsme zkamenět, ale Spregi to zkusil. Pak mě Bleu podrazil nohy a já jsem spadl se schodů a na nemocničku Bleu jsem se naštval. To takovýchto zadostiučinění obanžiček přišel Vova s novinkou. Udělali jsme pokoušku a když jsme viděli tu, vrátili jsme obálky, vnitř se sluhovali v holy. Cíla běžela spočítat schody a Gens číslo nejvíc na stránce a hodil ho celou chvíli hlubokou. Gens potom vyprázdnil na naše zdraví. *

28.10.1980

SLAVNOST PŘEPLUTÍ ROVNÍKU

*Cíta potom obchůzka loděnicí s hořící míčkou a Matoušem, který spustil a vyhlásil na příď. Vyhráli jsme to. Po opékání jsme se rozešli domů.

Slavit přeplutí rovníku jsem přišel zhruba půl hodiny dřív. Všech přišli všichni kromě Mňáka brzo. Šli jsme tedy slavit, ale poněkud jinou cestou než obvykle. Tak jsme nešli do loděnice, ale k lodím. Bylo už šero, ale v lodi svítily dvě petrolejky. Své věci jsme uložili. V lodi stál Vova. Hodili jsme čtyřlístek a podobné lejstry. Své věci jsme uložili. V lodi stál Vova. Hodili jsme čtyřlístek a podobné blbosti na hlavu a vydělali jsme nástup. Vova nám oznámil, že jsme se celý tak vydělili k rovníku, a že dnes nastal čas jeho přeplutí, však nám do něj zbývala ještě jedna míle. Nasedli jsme do lodí, ale nebylo to obyčejné plutí. Zpívali jsme. Voda okolo nás šplouchala a my byli celý žraví, jak to bude na rovníku. Na tropické kraje zrovna teplo nebylo, ale to nevadilo. Byla už tma a ticho, které přerušovalo vadavání rybářů, kterým jsme zamotali svlačce. Už jsme byli pod mostem, který se odráží hlasem nad řekou. Tam jsme začali odvracet lodě, když tu jsme viděli ohně. Jeli jsme přímo k nim. Sotva jsme přistáli u břehu, byli jsme vepadeni pádlíkovou divizí. Když tu jsme viděli samotného Pádlíka. Jakou svou oběť si Pádlík vybral Gense. Po různých obřadech ho pádlíkova divizna hodila do vody. Totéž s Mackem, Prigim a dalšími. Akorát Pierrot se vykroutil. No a pak byla hostina. Celou hostinu byl vyzdobil slovem Mňam. Na přání všech jsme pronášeli básky. Tak nám večer utekl nic jiného, než jít domů.

zapsáno dle Sauwa

Cíta

LIGA

19.10.1980

byla poněkud netradiční. Theseů bylo jako much. O zápasnících se to turdit nedalo. Trigan z každý přinesl 5 pakoček a vejce. Vejcema také bylo rekvizitou 1. závodu VEJCE se jmenoval. Byl to závod jednotlivců. Moc jsem neuspěl. Další závody byly pozdě večer. Všichni se rozptýlili, závodili jelem běželi. Vypadalo to tu jak na mraveništi. Rozbitá vejce koupala pod nohama... První jsem absolvoval závod III na 1740 m tj. vpřed jsem na lopatě vysoko umístěné. Závodu asistoval Pierrot. Nemělo zajímavý závod byl ŠTĚPÁŠ nazvaný na povídání se šlo. Pořádka nezabodovala. V soutěži PLÁČKŮ to byla pohoda na povel, posádka na plácačkách namáčená na placek. Jedol jsem na BLOZI, který se považuje za stranu. Pořádka nezabodovala. Taky jsem se pokoušel závodit Butelek. Butelek mě však unikl. Pořádka nezabodovala. Tahle soutěž se mohla nazvat NEJKRÁSNĚJŠÍ ZÁLOMKOŠ opravdu ŠTĚPÁŠOŠ. Toto všechno nejspíš nic pro chystání mému závodu hodě se ukázalo šikovnost a rychlost posádky. Štafeta pětipěťák přinášela dramatické. Pětipěťáci si předávali v stoji. Diváci však ovládli napětím při diplomatické štafetě. Diplomati diplomati předávali zápalka dvakrát, samozřejmě vyhráli ☺. Ještě ani nebylo odtahováno, mistři a už se zase závodilo. Vítězové závodu tři se byli předávání různých dílčích. Spěšení konečně se plnili nezabodovali. Nakonec vyhlášení výsledků 1. 2. 3. 4. 5. 6.

umístění naší posádky 6.2.5.

VÍTOŠ
ŠTĚPÁŠ
PLÁČKOŠ
ŠTAPAŠOŠ

Na závěr byla palačinková hostina.

1.11.1980

Terasy

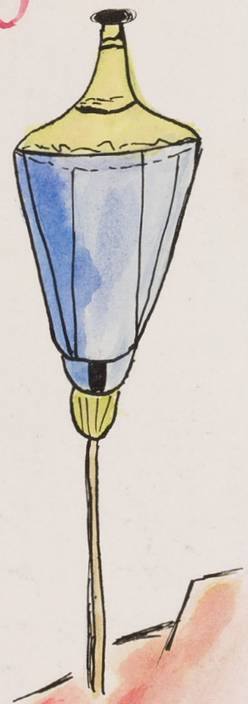

Šeřili jsme se jako obyčejně. Byla zima a mokrá zima. Celý nabalený jsme šli ke schodišti. Místy probleskovalo slunýčko, ale spíš se nám vysmívalo. Terasy měl 510 a Sworn. Velmi disciplína byl hadicím závod do schodů. Schody zapadení hlubokým sněhem a kdo si každý myslel, že takový to závod bylo lístka. Druhá disciplína byla pochybná štafeta. Štafeta se předávala kloubucích. Tichá disciplína byla úplně normální štafeta. Nahoru se skákalo, dolů se běželo se míčkem. Pak se nahoru běželo po čtyřech a dolů museli běžící kluci mezi nohy. Nahoru běželi dva k sobě přivázaní za nohy. Samozřejmě jsme po projetí 0,832 vyhráli. Pak bylo vyhlášení vítězů a šlo se domů.

Sam

Letecký den

2.11.80

Když jsme dojídali a Macíkova mocili jsme se do autobusu, protože s námi byli Thisovi. Po cestě se nám už podařilo zlomit pár draků. S velkými potížemi jsme konečně dorazili do Kunratic, kde se běžela Velká kunratická. Šli jsme do lesa a tam jsme králi hru na Egypťany a ty druhý. Hra se mi moc líbila. A potom jsme šli hledy prozkoušet draky. Vál nám silný vítr. Když draci se nezvedli z autobusu, nevzlétli je vůbec. Na pláni byla zima a tak jsme se vrátili do lesa. Tam jsme udělali dračí hřbitov. Taky jsme dali zmrzlinu, kobla, smil nakoupili a šlo se domů.

Sam

DECIBELIK

4.11.1980

Do klubovny jsem šel dřív, zmlátil jsem s Piertotem Macka, protože jsme kvůli němu málo. S Bonbonem jsme objevili rozbité rámečky, bohužel k ničemu nebyly. Pak se všichni začali stěrat. Měli jsme nějaké hocky. Rozlosili jsme kopce a hráli jsme hry. Bylo to strašně. Docela nevím, jak bych popsal. Byla to taková menší idylka. Venku byla zima, ale u nás bylo velice teplo. V 11. části byl umístěn u nás a druhou vedl Krab. Skončili na 7.

KLUBOVNA

11.11.1980

Na začátku venku Piertot připravil hru, kterou vymyslel Macík. Byla trapně jednoduchá. Záleželo vše na náhodě přestože to byla hra bella-ci. Potom měl telegram Gens. Nic moc. Potom jsme zhasli a začali ichličké osvětlení. Předstoupil nesmělý pěvec a pěl píseň na ostrov Argonautů. Druhý pěvec Piertot byl protějškem 510. Rockový hudba - tobyl jeho idol. Loutna byla vzlášťní! Pak byli mužní organ. věci. Na závěr jsme zpívali. Sam

TĚLOCVIČNA

13.11.'80

Hrálí se míčové hry. Spregi vymyslel takovou divnou. Měli jsme malý míč a 2 brankky. Do míče jsme směli jenom kopat hlavou. Branky byly vždy 2 židličky pod košů. Když se míč dotkl židličky jedním hráčů vrátil míč a hodil ho do koše. K tělocvičně jsme se ani nedostali, hlavu bolely a tak jsme si šli radši zahrát psí fotbal. To bylo lepší!

Čika.

Terasy

1.11.1980

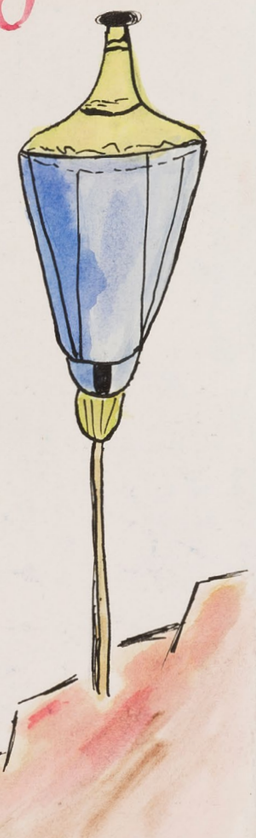

Teďi jsme se jako obvykle. Byla vážně mrazivá zima. Celý nabalený jsme šli ke schodišti. Místy probleskovalo sluníčko, ale spíš se nám vysmívalo. Terasy vedl 510 a Sverin. Jejich disciplína byl tradiční závod do schodů. Schody zapadení hlubinu splývaly s hnědou a tak si každý musíš dobře myslet, že takový to závod bylo čista. Druhá disciplína byla pro bystrá štafeta. Štafeta se předávala kloubnatým. Tahle disciplína byla úplně normální štafeta. Nahoru se skákalo, dolů se běželo se míčkem. Pak se nahoru běželo po čtyřech a dolů museli běžící kluci mezi nohy. Nahoře běželi nahoru dva k sobě přivázaní za nohy. Samozřejmě jsme po cvičení 0 832 vyhráli. Pak bylo vyhlášení vítězů a šlo se domů.

Tam

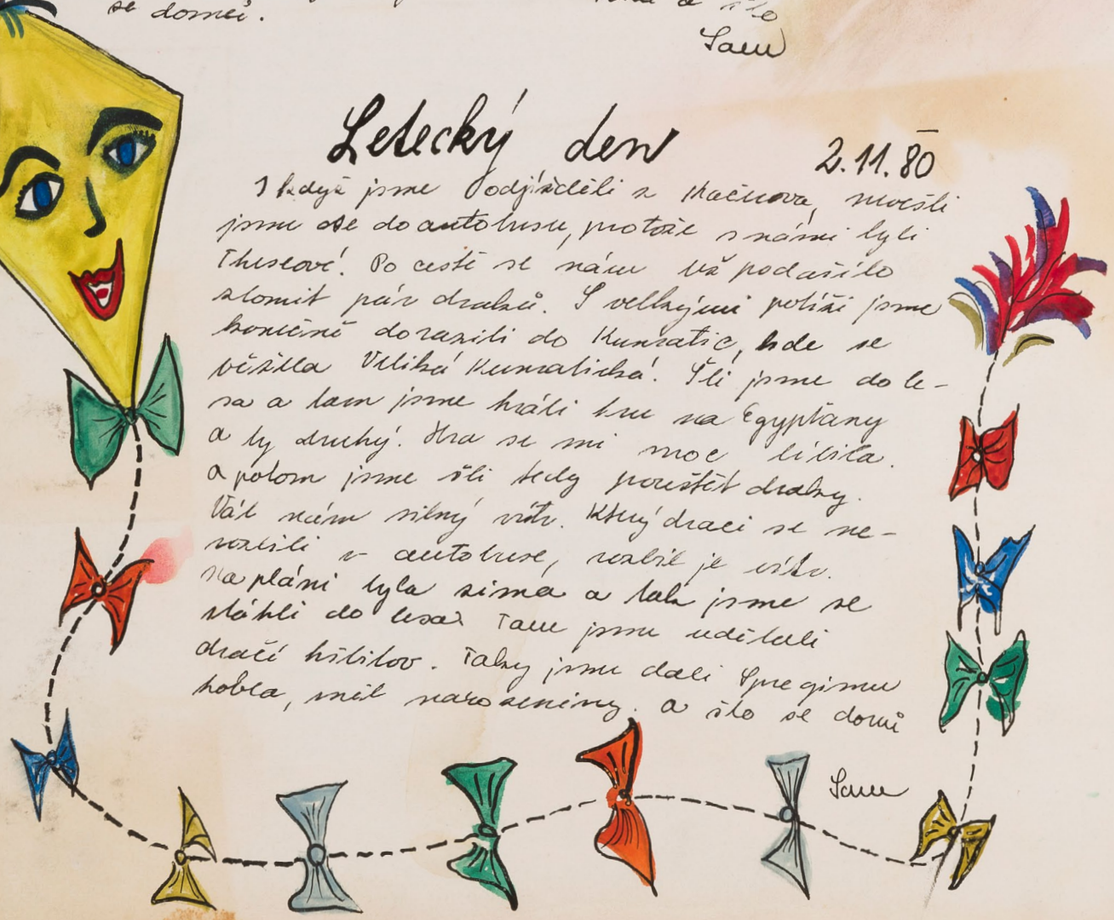

Letecký den

2.11.80

Když jsme odjížděli z Kačírova, mrzelo nás, že do autobusu, protože s námi byli Thisovi. Po cestě se nám už podařilo zlomit pár draků. S velkými potížemi jsme konečně dorazili do Kunratic, kde se běžela Velká Kunratická. Šli jsme do lesa a tam jsme hráli hru na Egypťany a ty druhý. Hra se mi moc líbila. A potom jsme šli hledy prozkoumat draky. Byl nám silný vítr. Když draci se nezastavili v autobuse, nalili je vodu. Na pláni byla zima a tak jsme se vrátili do lesa. Tam jsme udělali dračí hřbitov. Taky jsme dali špagetám hodla, mají nakonečníky a šlo se domů.

Tam

GREAT GREECE ÚKOLUS

ÚKOLUS ITÁLIE

V PŘÍSTAV JANOV (GENUA)

I. NAPIŠTE JMÉNA VŠECH VĚTŠÍCH OSTROVŮ PATŘÍCÍCH K ITÁLII. Řím

II. KTERÝ DEN VYBUCHL VESUV A KTERÁ MĚSTA POHŘBIL V ROZŽHAVENÉM POPELU? Řím

III. KTERÝ SLAVNÝ MOŘEPLAVEC SE ÚDAJNĚ NARODIL V JANOVĚ?

JAK SE JMENOVALA NEJVĚTŠÍ LOĎ ŘÍMSKÉ DOBY, KTERÁ PŘEVEZLA ~~22 m DLOUHÝ OBELISK~~, 2700 t PŠENICE A 14.000 LIDÍ Z EGYPTA DO ŘÍMA? Řím

IV. NAUČTE SE ZPAMĚTI POČÍTAT ITALSKY OD 1 DO 10. (ZÁKL. ČÍSLOVKY) GETNI, KRAB, NATES BONOBO, ČTYŘ

V. JAKÝM DIVEM TECHNIKY SE PROSLAVIL CÍSAŘ — TIBERIUS CLAUDIUS NERO GERMANKUS ZVANÝ CLAUDIUS?

VI. VYHLEDEJTE NEJMÉNĚ 5 FILMŮ ITALSKÉHO REŽISÉRA FREDERICA FELINIHO. Řím

VII. JAK DLOUHO MALOVAL LEONARDO... SLAVNOU MONU LIBU? NAKRESLETE JI DO SVÉHO (POSÁDKOVÉHO) LODNÍHO DENÍKU.

Terasy

1.11.1780

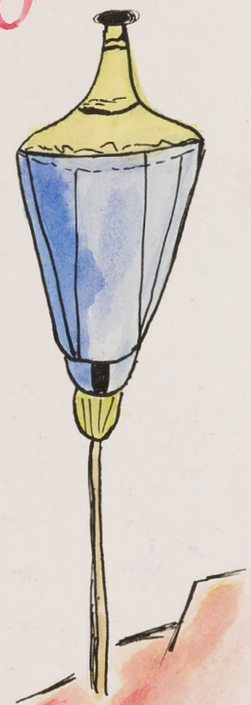

Včeli jsme se jako obyčejně. Byla nějaká modrýjalá zima. Celý nabalený jsme šli ke schodišti. Místy probleskovalo sluníčko, ale spíš se nám vysmívalo. Terasy vedl 510 a Svorn. Ranní disciplína byl tradiční závod do schodů. Schody zapadení hlubinu splývaly s hlínou a kdo si každý ráno si mysleli, že takový to závod bylo lehký. Druhá disciplína byla pro lehkou štafeta. Štafeta se předávala kloubkem. Tuhá disciplína byla úplně normální štafeta. Nahoru se skákalo, dolů se běželo se míčkem. Pak se nahoru běželo po čtyřech a dolů museli běžící kluci mezi nohy. Nahoru běželi nahoru dva k sobě přivázaní za nohy. Samozřejmě jsme po cestě o 832 vyhráli. Pak bylo vyhlášení vítězů a šlo se domů.

Lenka

Letecký den

2.11.80

Když jsme dojídali u Macíkova, museli jsme se do autobusu, protože s námi byli Thiesové. Po cestě se nám už podařilo zlomit pár draků. S velkými potížemi jsme konečně dorazili do Kunratic, kde se běžilla Velká Kunratická. Šli jsme do lesa a tam jsme hráli hru na Egypťany a ty druhý. Hra se mi moc líbila. A potom jsme šli hledy provětrat draky. Byl nám silný vítr. Když draci se nezastavili v autobuse, naštěstí je vítr. Na plání byla zima a tak jsme se vrátili do lesa. Tam jsme udělali dračí hřbitov. Taky jsme dali hru gymnohola, měl nakonec zimy, a šlo se domů

Lenka

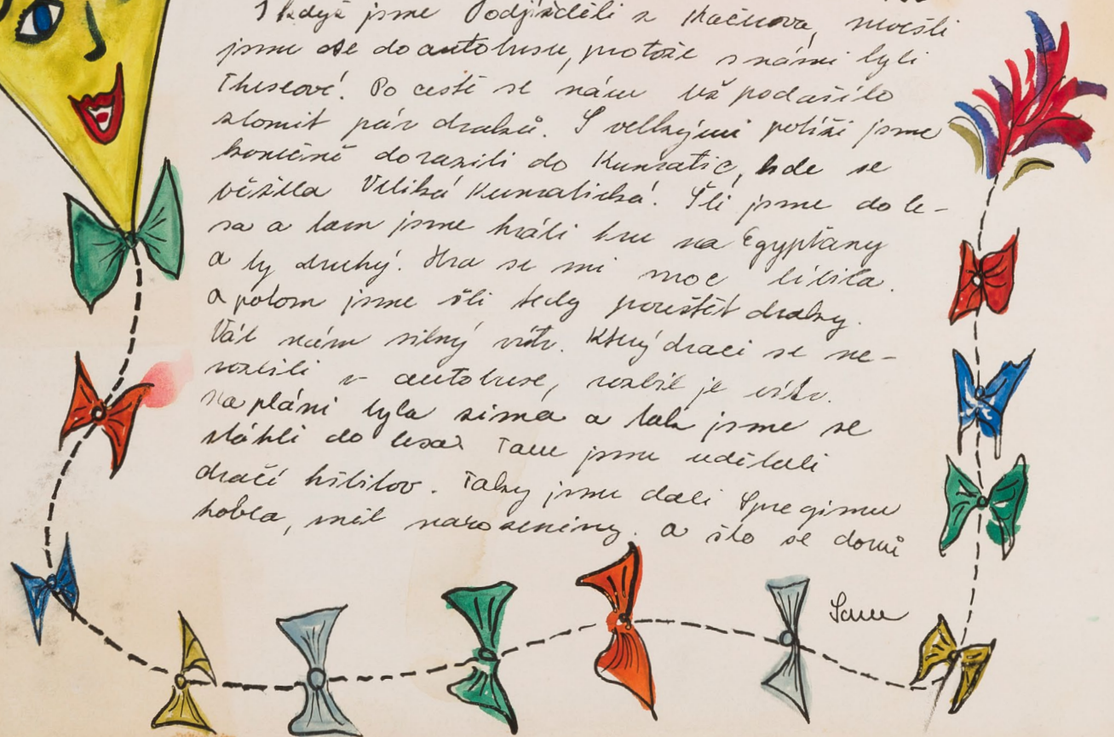

GREAT GREECE ÚKOLY

1. KDE LEŽÍ MĚSTO ARGOS?
   JAK SE JMENUJE OSTROV LEŽÍCÍ NAPROTI PYREOSU?
2. BITVA U ISSU [NA KTERÉM UMĚLECKÉM DÍLE JE ZACHYCENA A KDO JE HLAVNÍ POSTAVOU VÝJEVU?]
3. JAK BYLO KONSTRUOVÁNO USAZENÍ VESLAŘŮ V TRIER A U VÍCEPOSCHODOVÝCH LODÍ?
4. KAŽDÝ ČLEN POSÁDKY SE ŘECKY NAUČÍ TYTO VÝRAZY:
   RANNÍ POZDRAV, KLETBA, VYJÁDŘENÍ ÚDIVU, DOBROU CHUŤ, DOBROU NOC.
5. KOLIK PRSTŮ MÁ NA PRAVÉ RUCE VENUŠE MILOSKÁ?
6. VYROBTE LYRU A SLOŽTE OPĚVNOU BÁSEŇ NA PLAVBU A HRDINSKÉ ČINY ARGONAUTŮ A PŘEDNESTE JI VE SPOLEČNOSTI.
7. KAŽDÝ UPLETE TURBÁNEK.

G.

14.11. – 16.11.1980

VÝPRAVA DO PUEBLA

Sešli jsme se na Florenci. Jeli jsme k Pikoušům na haciendu. Dovezl nás tam naftový oř. Když jsme přestupovali nějaký svědomitý průvodčí si chtěl ověřit náš věk ale nevyšlo mu to. Další autobus nas dovezl do vesničky. Tam jsme vzali krosny na záda a šli jsme k Pikoušům. Nebylo to zrovna blízko o tom jsme se záhy přesvědčili. Mates sa mozvejmo nemohl. Já taky moc ne. Spregimu se sice nelíbilo že Mates nemůže ale nějo na nevadilo. Proč by taky když jsem ses jeho krosnou moc neprones. Zrovna když jsem se modlil aby vzdálená světýlka nebyla naše vytoužená vesnička Vova nás povzbudil že už tam budem a že ta světýlka to že je ta vesnice. – Za chvíli jsme dorazili. Museli sme se trochu za bydlet ale potom tam už bylo útulno. Najedli jsme se a Vova začal číst Cikoře. To je knížka.

Taky jsme měli zprávu. Vova měl schovku kytaru. Noc tohoto ní nevinel ale stačilo to. Čím dál blíž bylo k půlnoci, tím víc jsem byl vospalej. Až jsem nakonec usnul.

Sobota

Rozcvička se nekonala. Nasnídali jsme se a Vova četl Cikoře. Blokovuni i Matusáci Cikoře mlátili. Zatím si Krab a Tobi připravili hry. Šli jsme si je zahrát. Cesta vedla oranicí lesem a spkopce pořád dolů a dolů a dolů. Konečně jsme přišli ke skále. Ale byla to zřídka zvláštní skála. Byli v ní vytesaný jeskyně. Aha, to bude to pueblo – řek jsem si. A bylo. Nechali jsme si v něm věci a šli jsme si zahrát první hru. Já jsem měl na zádech číslo a ostatní mě honili. Potom ještě honili Dzigika, Kirké a Bonoba. Hra se povedla. Teď jsme hráli krabovu hru. Podobnou hru jsme hráli už dvakrát. Byly dvě území a z nich se podnikali výpravy na nepřátelská území. Tam se zhasínali svíčky. Při hře jsem si poškodil nohu ale jen chrilkově. Potom jsme hráli 3. hru. Dobývali jsme pueblo. Cestou do hacienda jsme vzali pár stromků na topení. Taky jsme se dohodli že zmlátíme Vovu. Takyže jo. Spregi nás zradil tak jsme zmlátili oba. Pak byla večeře. Nadlábli jsme se a byl tu večerní program. Rozhodovali jsme se jak vdělame nadílku. Pak jsme šli do spacáků a už jsme spali.

Neděle

V neděli byla Bonobova Finská stezka. Bodíček se mi líbil. Bylo to tak lidi vztávejte, no a podtena finskou stezku. Finská stezka byla moc dlouhá. Potom se celý dopoledne plnilo a plkalo. Odpoledne jsme šli ven. Hráli jsme hru podobnou jako bomba. Došli jsme do lesa tam jsme hrali něco jako Cukr, káva, limonáda. Spregiho způsob hry se mi nelíbil. Neustále se otáčel a to nebylo ono. potom po způsobu harcovníků jsme hledali cestu domů. Našli jsme ji. Zahráli jsme si Hlašku. To je taková hra. Potom jsme vše uvedli do původního stavu a nechali jsme ujet autobus. Naštěstí se vrátil.

Sam

Klubovna na ostrově

25.11.'80

Když jsme přišla do klubovny, hrálo tam už několik lidí jakousi hru. Myslím, že spočívala v tom, kdo nejdále dojde po slepu podle. Za vítěze byl vyhlášen Luca. Schůzka však ještě nebyla začata, musela se počkat na Vovu. Připravit, pozor, TEĎ! a už se začalo tahat zajíčci ze klašter. Když jsme se začali otáčet, Spregi měl tangram. Byl by snad pěkný, ale o kolečka toho lidí mnoho nevědělí tak je to nebavilo. Spregi tam měl taky nějaké skládačky a tak se mu i snadno. Dělal totiž dělí se z čeho. Vova četl organ. věci a potom jsme se na výlet Matesovo vyhnuli věže. Tam hodně ohníček (dřívka s baterkou) a my jsme měli úkolem se do nějakého trefit. Jídal snoubí. Hlavně se snažení jednou zahodovali - snad šikovnostního štěstí? Matouec schůzky Vova četl úkoly, sedmé zasvěcení. Při obědě jsme dělali Baaaa

22.12.1980

Nadílka

se konala v knihovně na ostravě. Přišla jsem do těchto míst v pravé poledne. Bylo tam málo lidí. Dr̃igi, 510, Kuce a Jitka připravovali jídlo a ostatní se tam jen tak začali pinořit. Po chvilí jsem měla s katkou strojit stromeček. 3 čtvrthodinky zpoždění přišel Vova a hned mě poslal ke klukům, abych jim pomohla s jídlem. Meritém náme jsem večeřel z podnůšků. Já se prý do roka vdám Jitka bude po celý rok šťastná a Kuce štěstím. Hodně lidí se stane bohatí, i však někdo bude nemocný a nešťastný. Zdá se, že oddílí se bude torpédat, motorě Vova se ká'm do roka žení a Jano též. Jsem, když si to dělal účty, vyšlo nám dítě a dnes prostem. Matce náme zbohatne a hned se zejí-kat jsem o své obchody.

S programem se začalo dost pozdě. Promítali se dvakrát za celí tyleta Argonautéral. Nadšili jsme se. Na nádraží přišel opat, ale nikdo se s ním nebavil. Jano se na nás taky přišel podívat, ale musel domů za Ivankou.

No a pak přišla ta slavnostní chvíle. Vova rozžehnul provizorním na stromku a pak si každý jsem oddílu zapálil ta svou. Zpívali se vánoční písně. No a na co se těší malý děti? No přece na dárky. My jsme jich od jeřicha dostali celou truhlu „nadílování". Dostala jsem různé dárky. Různé jsem ani nepochopila. 510 dostal mordu a Dr̃igi kolečkové brusle. Vova dostal kamelášské potřeby a Matka voňavku. Pierrot byl letos nějakou létavou kuličkou s nějakým písmem. Další ví si nepamatuji. Bylo ví hodně hodina a tak někteří lidi museli jít domů. Já jsem taky šla. Ostatní zpívali hrálí ještě a potom šli spát. Druhý den vyklidili a rozešli se domů.

510
Kuce
Jitka
Spregi
Sisen
Bondoo
Dr̃igi
krab
Mates
Pierrot
Jano
Vlacek

opat

Jitka

Ty ve mně věříš a já zas nevěřím v tebe
:)
Ježíšek

Výjezd na chatu nevim koho 26.12.1980

Než jsem dosla na nádraží, žila jsem vtisni. Stále jsem nemohla uvěřit, že dnes odjíždím na výpravu.

Ve vlaku jsme byli značně rozpovídaní. A nejen lidi, ale i věci, jinde lyže, hůlky. Z prvu jsme nemohli si k nim sednout, a pak se tak nějak stalo, že v kupé zůstal Drigi, Macek, 510 a já. Nejdřív se povídalo, a pak se začalo klopýtat. Tu přišel průvodčí, a která z nás je Marcelka. Nemeto ukázal na Macka a ten si ji odvedl. Macek se divil proč, a pan průvodčí oznámil, že je její jmenovec. „Vyste taky Marcelka"?, zeptal se 510 a my jsme se začali smát. On se na nás podíval a radši odešel. Než jsme dojeli do Liberce přišel tam ještě jednou a to se ptal zase Drigiho, zda v neděli dobře nelyží Máchodem v 200. On si totiž Drigi hrál na opičku. V Liberci jsme čekali na přestup. Na nádraží jsme objevili televizi a dokonce barevnou. Bylo tam teplo, tak jsme se dívali. Dávali tam divnou pohádku. Jen pár lidí se vydrželo dívat. Jsme ještě děti?

Ve Zdislavi jsme načli stanoviště a to byla naše chata. Bylo to tak divné. Začali jsme tam uklízet. Po první večeři jsme se vydali po vesnici a už se hrála první hříčka. Udělali se 2 řetězy, které se nesmělý přetrhnout, které čly proti sobě a snažili se vystřelit ze síly. Když jsme se vrátili domů bylo tam už úžasno a herky. Hlava vzkl orgán. věci. Celý zbytek večera jsme hráli divná kolečka. Líbilo se mi to. Začala se večer číst knížka Bilbo Pytlík. Je to takovát vánoční pohádka. Moc se mi líbí. Tato chata je zajímavá tím, že se zde vyskytují věci moderní, ale i staré z dětství. Jezdí mnoho davů a mečů. Vjela do nás bojovná pěkná a už se ozýval cinkot zbraní.

rozkaz KAPITÁNA TU

28.XII.1980 HUASCARAN

314

MENAGE

SN: VEJCE, PORRIDGE & ATD
OB: SUŠENKY, POMERANČ
VI: P.+CH.
VII: SEKANÁ + BRAMB KAŠE

PROGRAM

→ VETI (STOPOVÁNÍ) [dopoledne]
→ BIVAK HOROLEZCŮV
→ ČH. – ESTET, HARMONE, SYMETRIE
→ VEČ. PROGRAM
- BILBO PYTLÍK
- KRESLENÁ ZPÍVANDA
- ZPÍVANDA

POZNÁMKA

Jako každý den začíná rozcvičkou, tak i dnešek. Sněhu nám moc nenahrával.

Po čtvrté jsme šli na dřevo. Líbilo se mi, jak lidi se snažili přinést co nejvíc. Kuře si naložil takk klád, že se mu nohičky jen podlamovali. Když jsem odnášel dřevo šla jsem s Markem, Markem a kradeným pro pik. Byl to pěkný kousek od chaty a pila nebrala zrovna ujetelně. Převážně cesta vedla z kopce a tak jsme se snažně vedle ní klouzali, když jsme se ji nesnažili zbrzdit. Po návratu dřeva jsme si odpočinuli a vyrazili do přírody.

Začala nám být zima, tak se udělal čtvereč a dovnitř jsme si nasypali sníh v podobě hole. Každé dítě chtělo na hlavu postavit svíčku a ze sedmi

Každý dělal nějakou provařek. Připravili jsme si oběd a nějak jsme zanikol rozdělat oheň a připálit provařek. Všem se to podařilo, mimo mě a Drigiho, Henryho. Totiž mě vůbec nevařilo. Ohřáli jsme se u velkého ohně a pak jsme se odebrali domů.

Myslím, že se všem chatička moc nepodařila, protože nebylo o čem mluvit. Říkalo se, co se zrovna hodí.

Kuře vyprávěl vtipy a vůbec hrálo. Večer se četl Pytlík a zpívalo.

Výjezd na chatu nevím kohо 26.12.1980

Než jsem dosla na nádraží, žila jsem vtisni. Stále jsem nemohla uvěřit, že dnes odjíždím na výpravu.

Ve vlaku jsme byli značně rozpovídaní. A nejen my, ale i věci, jinde lyže, hůlky. Z prvu jsme neuměli si k nim sednout, a pak se tak účk stalo, že v kupé zůstal Drigi, Macek, 510 a já. Nejdřív se povídalo, a pak se začalo klopýtnout. Tu přišel průvodčí, a která z nás je Marcelka. Nemeto ukázal na Macka a ten si ji odvedl. Macek se divil proč, a pan průvodčí oznámil, že je její jmenovec. „Vy jste taky Marcelka"?, zeptal se 510 a my jsme se začali smát. Ph se na nás podíval a radši odešel. Než jsme dojeli do Liberce přišel tam ještě jednou a to se ptal zase Drigiho, zda v nejbližší době nelyl náhodou v 200. On si totiž Drigi hrál na opičku. V Liberci jsme čekali na přestup. Na nádraží jsme objevili televizi a dokonce barevnou. Bylo tam teplo, tak jsme se dívali. Dávali tam divnou pohádku. Jen pár lidí se vydrželo dívat. Jsme ještě děti?

Ve Zdislavi jsme načli stanoviště a to byla naše chata. Bylo to tak divné. Začali jsme tam uklízet. Po první večeři jsme se vydali po vesnici a viz se hrála první hříčka. Udělali se 2 řetězy, které se nesmělý přetrhnout, které čly proti sobě a snažili se vystrčit ze silnice. Když jsme se vrátili domů bylo tam už úklidno a herky. Hlava rodu organ. věci. Celý zbytek večera jsme hráli divná kolečka. Líbilo se mi to. Začala se večer číst knížka Bilbo Pytlík. Je to takovát vložená pohádka. Moc se mi líbí. Tato chata je zajímavá tím, že se zde vyskytují věci moderní, ale i staroštěstí. Jezdci mnoho zbraní a mečů. Vjela do nás bojovná nálada a viz se ozýval cinkot zbraní.

raz kaz KAPITÁNA TU

28.XII.1980 HUASCARAN

314

MENAGE

SN: VEJCE, PORRIDGE & ATD
OB: SUŠENKY, POMERANČ
VI: P+CH.
VII: SEKANÁ + BRAMB KAŠE

PROGRAM

→ VEČ. PROGRAM
- BILBO PYTLÍK
- KRESLENÁ ZPÍVANDA
- ZPÍVANDA

POZNÁMKA

PLNĚNÍ, ZÁPISY – každé ráno po nástupu možnost kohokoly

HÁDANKA DNE Na sypce je ďáteček, když ten šáteček spadne, žádná švadlena jej neraší je.

Každý dělal svůj provázek. Připravili jsme si oniště a měli jsme zanícol rozdělat oheň a připálit provázek. Všem se to podařilo, mimoně a Drigimu, Henryho. Totiž mu to vůbec nepovedlo. Ohřáli jsme se u velkého ohně a pak jsme se odebrali domů.

Myslím, že se všem hodinka moc nepodařila, protože nebylo o čem mluvit. Říkalo se, co se komu líbilo.

Mně se vyvětlil vozy a viz se hrálo. Večer se četl Pytlík a zpívalo.

ugelkeí. Převážně cesta vedla z kopce a tak jsme se nastně vedle ní klouzali, když jsme se ji šli zbrzdit. Po hanosení dřeva jsme si odpočinuli a vyrazili do půl hodiny.

Začala naším boji zima, tak se udělal čtvereč a dovnitř položil už v podobě kole. Každé dítě mělo za úkol přinést [illegible] do ze sodovek

1 DEN

Druhý den začal rozcvičkou pod vedením Pietrota. Nejprve nás probudil během asi pět tří rozhýbáváním.

Sbalili jsme věci podle pokynů každého a vyrazili do lesů. V legraci a povídání jsme se dostali až na místo. Vše bylo trochu napodobováním svého, krajina byla pěkně šílá. „Výhody" měli lidi, kteří klouzali boty. Oni totiž byli stále na zemi, včetně mě. Dlouho jsme šplhali po hrabošící cestě, kde bylo napsáno „rodinný zjezd zakázán"! No, pádů bylo nesčetně. V Liberci jsme sešli na vlak a zatmy se vrátili domů.

Při čtvrté hodince jsme si povídali o náboženství. Bylo to docela zajímavé. Z lidí se vyklubali zvláštní názory. Když to tak shrnu, vlastně moc lidí o náboženství toho moc neví.

Po druhé večeři jsme se sešli kolem stolu. Vova nám dal do trojice papír a 3 různobarevné fixy. Měli jsme za úkol nakreslit město R. Lidi by si různě představovali své města. Nejvíc mě zaujalo město Pietrotovo, to bylo město pro dinosaury. Moje město bylo podzemní s hodně chodbami, které byly sestaveny babylonským způsobem. Dalo jsem tam věž a hodně kostelů.

Potom nám René rozdal kartičky, na kterých byly napsané jména lidí z oddílu a my jsme je měli předvést. Bylo to zajímavé. Lidi našli na ostatních lidech jejich typická vlastnosti.

Dnešní jsme si zazpívali a přečetli kapitolu Pytlíka.

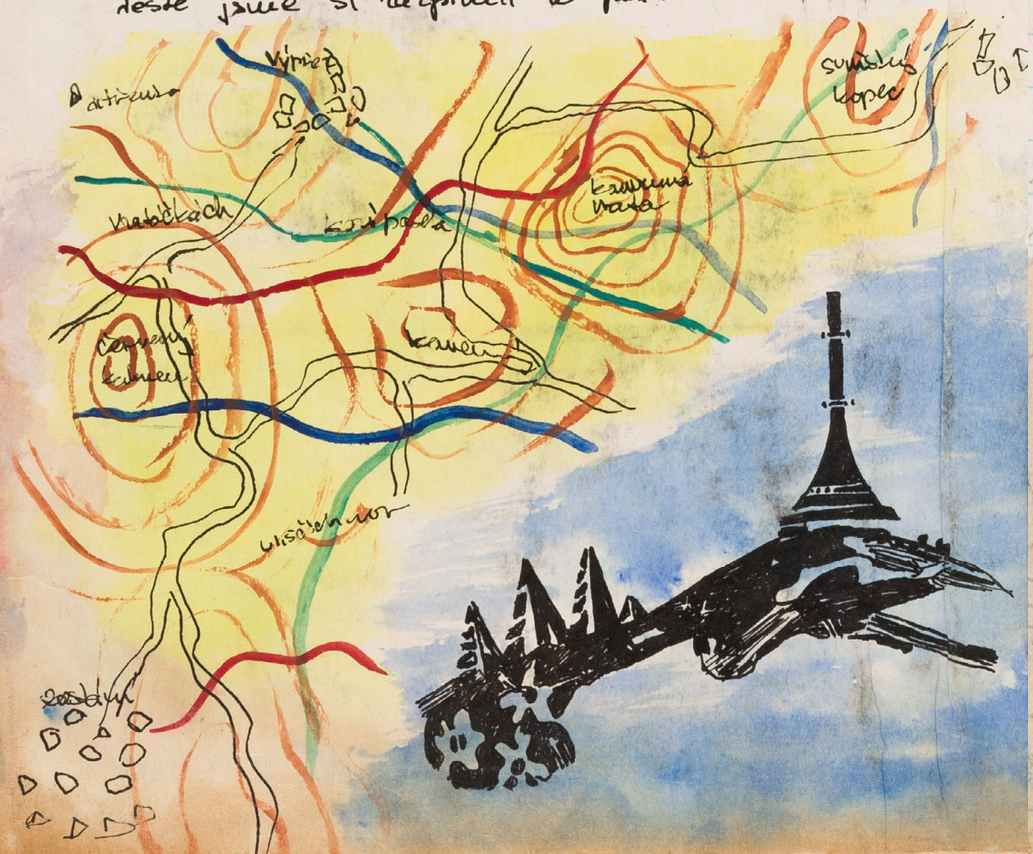

NA CHATĚ MARKA
27.12.
1980

3. DEN

Měl to být odpočinkový den, ale chyba lávky. Dopoledne se sice trávilo venku a to v klidu a hraní vousů a monopolu. Odpoledne jsme se vydali po okolí a na rozcestí „Trávníků" jsme se rozdělili trochu dále. Potkali jsme tam trávníka, hajného, který povídal takové divné věci o pravěkých mýtech a zajících. Zavřeli jsme tam v jedné z kůlen s nějakými králíčky. Bylo to takové divné. Večer se hrálo Pytlíka a zpívalo.

Dnešní den byl také turistický. Vydali jsme se prostorem mezi okolí nástupní stanice. Došli jsme před velký kopec a Vova vyhlásil stanici, kdo bude na vrcholku první. Běželi jsme, ale na vrcholku byl stejně první Bongo. Ostatní byli těsně za ním. Pak jsme měli volno. Pytlíka. Odpoledne a večer jsme se hráli Pytlíka. Pak jsme se vydali na cestu domů. Vlakem a autobusem. Doma jsme se ještě vrátili do Trávníků, kde jsme si dali pivo. Pak jsme se rozloučili a každý šel svou cestou.

1 DEN

Dnešní den začal rozcvičkou pod vedením Pietrota. Nejprve nás probudil během asi pět tří. rozhlasového.

Sbalili jsme věci podle pokynů vedoucího oddílu a vyrazili do lesů. V lesíčku a povídání jsme se dostali až na místo. Vše bylo tvořeno napodobováním sněhu, krajina byla pěkně bílá. „Vyhodily" nás lidi, kterým klouzali boty. Oni totiž byli stále na zemi, včetně mne. Pak jsme sešli po hřebenové cestě, kde bylo napsáno „rodinný zjezd snadný"! No, pádů bylo nesčetně. V Liberci jsme sešli na vlak a zatmy se vrátili domů.

Při čtvrté hodince jsme si povídali o náboženství. Bylo to docela zajímavé. Z lidí se vyklubali zvláštní názory. Když to tak shrnu, vlastně moc lidí o náboženství toho moc neví.

Po druhé večeři jsme se sešli kolem stolu. Vova nám dal do trojice papír a 3 různobarevné fixy. Měli jsme za úkol nakreslit město R. Lidi by si mohli představovali své města. Nejvíc mě zaujalo město Pietrotovo, to bylo město pro dinosauří lidi. Moje město bylo podzemní s hodně chodbami, které byly sestaveny babylonským způsobem. Dalo jsem tomu něco hodně kostelů.

Potom nám René rozdal kartičky, na kterých byli napsaní jména lidí z oddílu a my jsme je měli předvést. ~~pantomimou~~ Bylo to zajímavé. Lidi našli na ostatních lidech jejich typická vlastnosti.

Dnešní jsme si zazpívali a přečetli kapitolu Pytlíka.

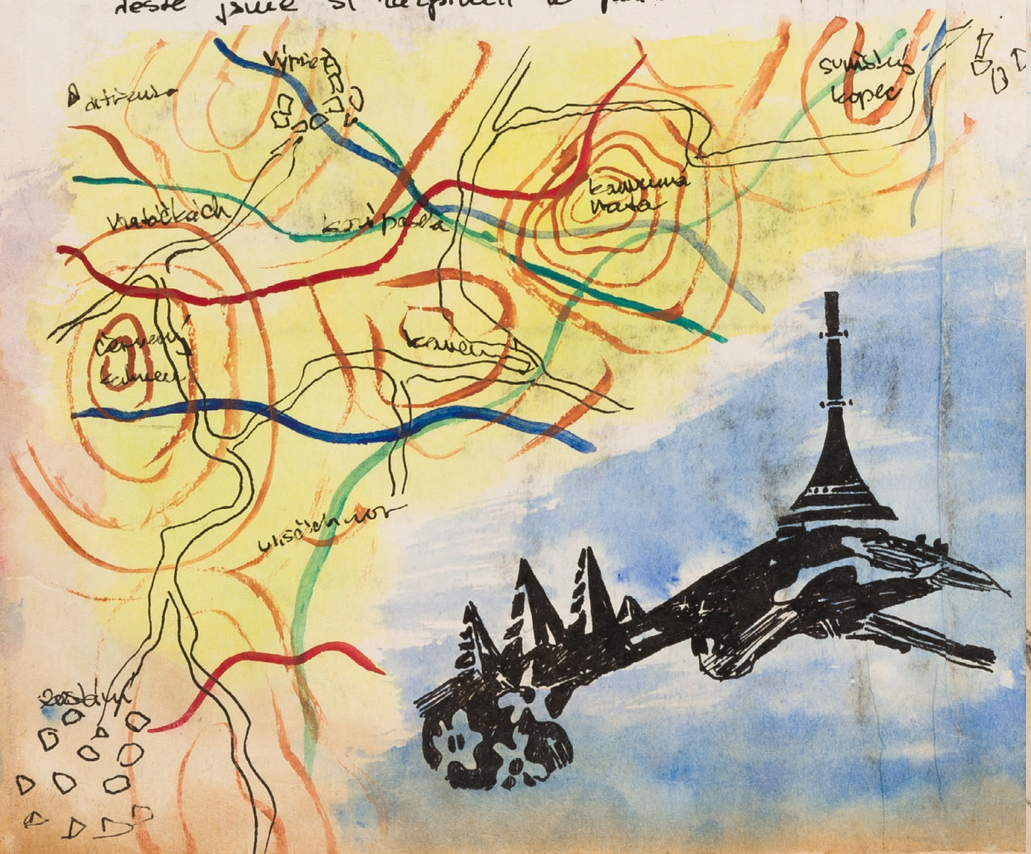

NA CHATĚ MARKA 27.12. 1980

3. DEN

Měl to být odpočinkový den, ale chyba lávky. Dopoledne se sice trávilo venku a hrami venku a monopolo odpoledne jsme se vydali po okolí a na rozcestí „Trávníků" jsme sečkali trochu dále. Potkali jsme tam trávníka, hajného který povídal takové dlouhé věci o přírodě a zajíce. Zajímalo nás to ale nedozvěděli jsme se nic nového kvůli zdlouhavému vyprávění. Bylo to takové dlouhé a nezajímavé. Večer se hrálo a zpívalo. Pytlík se také četl.

Dnešní den byl také turistický. Vydali jsme se prostorem mat okolí vzdálené stromě řeně. Došli jsme před velký kopec a Vova vyhlásil stavnící, kdo bude na mohlou prunč. Padali jsme, ale na vrcholku byl stejně prut Bongo. Abychom byli letící, tak jsme měřali s Vovy deštěka. Strhl Pietrotovi oděvní, a tak si šel Sven s Markem umýt. Sven si natáhl cyklistky a takhle s Dingem a Hendrym v Rynoltech odpojili a dojeli domů vlakem. Myjeme se ještě po cestě domů na Harmání stráni, ze které byl překrásný výhled. Po cestě byli malé ličky, jako hřebíky, kdo postaví nejvyšší sněhovou věž. Dokud bylo vidět malí jsme mu „co nejvyšší se sehnout". Vova zapískal z nenadání a my jsme se sehnovávali, ale nás hlídal. Domů jsme došli už za noci. Tam na nás už čekali pěkně vyhřáté místnosti. Při čtvrté hodince se pak dalo o různých a věcech dlouhé spory. Např. mám se na Strakonici třesbat fotbal nebo ne. Vstupující vyhrává, další část programu. Měli jsme za úkol nakreslit Gluye a potom napsat odpověď zajímavou na různé otázky. Moc mě to nevzalo. Na dobrou noc dám čtyři Pytlíka.

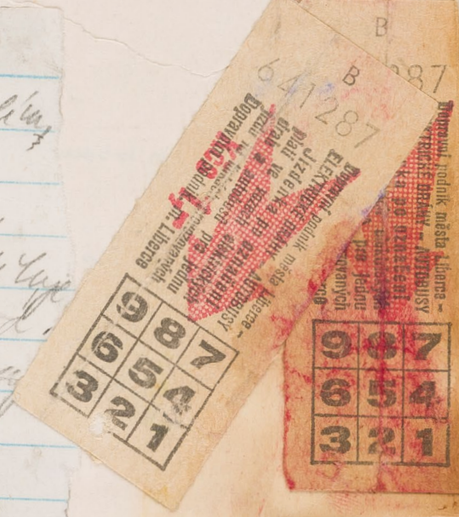

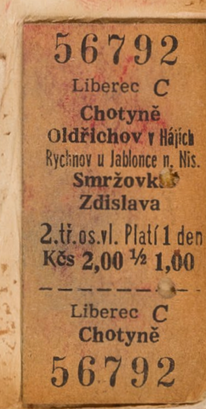

1 DEN

Druhý den začal rozcvičkou pod vedením Pietrota. Nejprve nás probudil během asi pět tří. ráchy hodinu.

Sbalili jsme věci podle pokynů a vyrazili do lesů. V legraci a povídání jsme se dostali až na místo. Vše bylo trochu napodobování, krajina byla pěkně šílá. „Vyhodený" měli lidi, kteří klouzali soty. Oni totiž byli stále na zemi, včetně mě. Pak jsme sešli po hraňské cestě, kde bylo napsáno „rodinný zjezd auty"! No, páni bylo nesčetné. V Liberci jsme sešli na vlak a za tmy se vrátili domů.

Při čemž hodince jsme si povídali o náboženství. Bylo to docela zajímavé. Z lidí se vykřikovali zvláštní názory. Když to tak shrnu, vlastně moc lidí o náboženství toho moc neví.

Po druhé večeři jsme se sešli kolem stolu. Vova nám dal do trojice papír a 3 různobarevné fixy. Měli jsme za úkol nakreslit město R. Lidi by si mi mě představovali své města. Nejvíc mě zaujalo město Pietrotovo, to bylo město pro dinosaury. Moje město bylo podzemní s hodně chodbami, které byly sestaveny babylonským způsobem. Dalo jsem tam věž a hodně kostelů.

Potom nám René rozdal kartičky, na kterých byli napsaní jména lidí z oddílu a my jsme je měli předvést. ~~pantomi~~ Bylo to zajímavé. Lidi našli na ostatních lidech jejich typická vlastnosti.

Dnešní jsme si zazpívali a přečetli kapitolu Pytlíka.

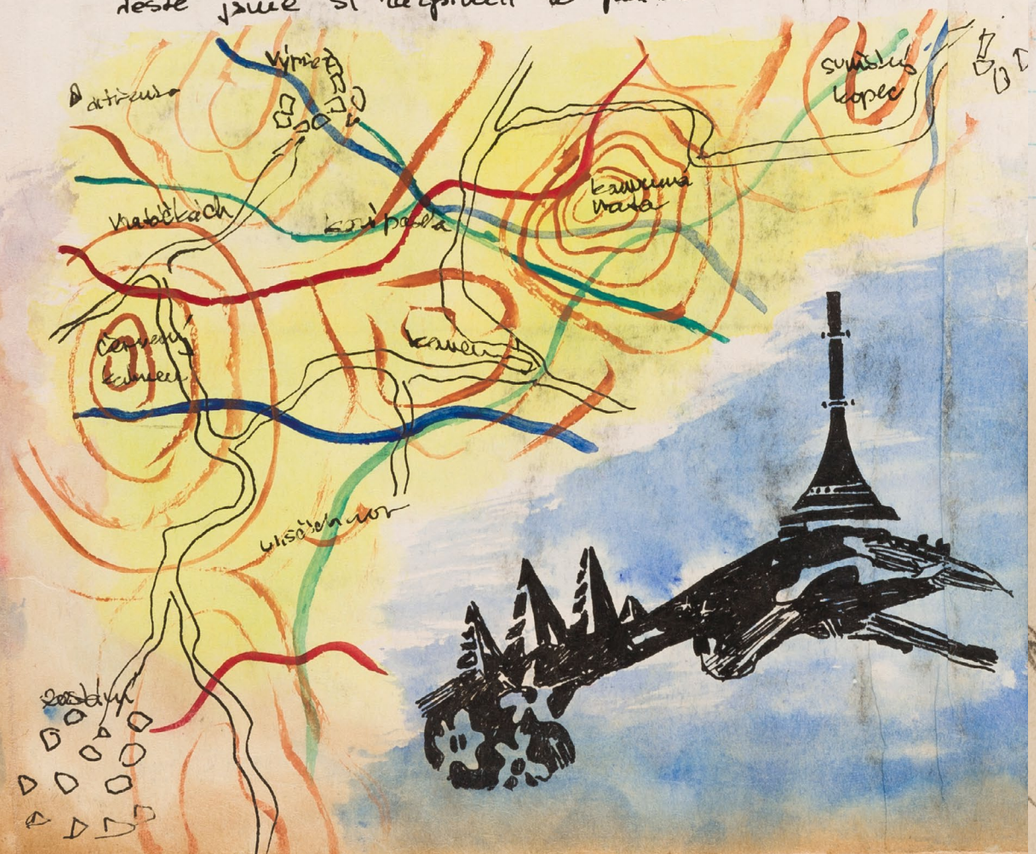

NA CHATĚ MARKA 27.12. 1980

3. DEN

Měl to být odpočinkový den, ale chyba lávky. Dopoledne se sice trávilo venku a hrami venku a monopolo. Odpoledne jsme se vydali po okolí a na rozcestí „Trávník" jsme sečkali trochu dále. Potkali jsme tam kouzelníka, hajného který povídal takové dlouhé věci o pravěkých mýtech a to rajské. Zahráli jsme si tam u ohně se sněhovými koulemi. Bylo to zajímavé. Večer se hrálo Pytlíka. Pak jsme šli spát.

Druhý den byl také turistický. Vydali jsme se prostorným okolí. Navštívili jsme velký kopec a Vova vyhlásil stavnící, kdo bude na vrcholku první. Běželi jsme, ale na vrcholku byl stejně první Bongo. Ostatní byli letečtí, také jsme měřili s Vovy deštěka. Strávil Pietrotovi čas.

Odpoledne, a tak si šel Sveta s Markem hledat. Sveta si natáhl a dosel domů vlakem. Ostatní s Dingem, Hennym a Ryvolťáčkem odpojili na Harrami stezce, ze které byl překrásný výhled. Po cestě byly malé ledy, jako hřebíky, kdo postaví nejvyšší sněhovou věž. Dokud bylo vidět, tak jsme se „co nejvyletěsi se sebevrat". Vova zapískal z nenadání a my jsme se sebevraždili, ale nás neviděl. Domů jsme došli až za noci. Tam na nás už čekali pěkně vyhřáté místnosti. Při čemž hodince se pak dalo o různých a věžení. Byly to takové dlouhé spory. Např. malíse na trochu trestat smrtí. Večer se. Vstupující vyhrával, další část programu. Vrátil jsme za úkol nakreslit Gluse a potom napsat odpověď zajímavou na různé otázky. Moc mě to nevadilo. Na dobrou noc jsme četli Pytlíka.

Den na cestě na Huascatan

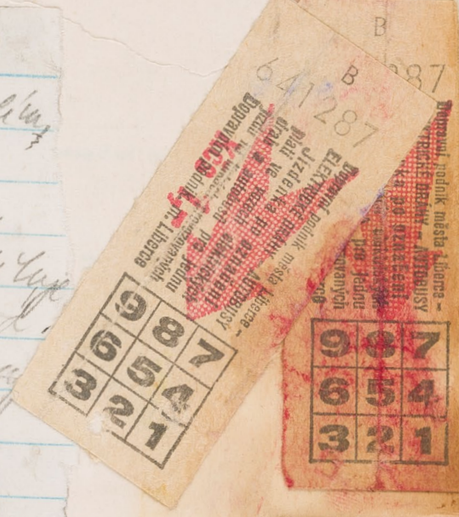

Ben je bytos ke které se lidé vyznávají a uctívají

Pak to byla naše chata a taková ka na kouřit přineste hodně vetrů

No a to byl její majitel. :)
Marek

Tak, že sis zase Pierrot bez hlavy?
Ale ne! To se snadno jednou stávat kouzelníkům!

Pan Lapin ta'u po-dinkové bitce

Copak má svou naloženou?

To je chata, kde nám dali dobří lidé vždy když byla o ní nouze (byla napsat nosí)

Bude čepička dobrá či ne, Maleo?

Aco to ta hračka plačá. Snad to uleze nejvyšší věž světa. No, toulky uhnuli.

O JEDNOM DECIBELÍKU

VI. 1. MCMVIIII

Za devatero horami a tisíc a jednou nocí byla Klubovna. Byla krásná a zamilovala se do prince Decibelíka ...

Dne VI. 1. 1981 měl být první decibelík po Silvestru. Scházeli jsme se dlouho do noci, asi do čtyř na šest. Účast kapitulátu byla malá (33,33 %) a my jsme taky nebyli moc. A tak přišly ke slovu kroniky oddílu a posádek. Náš deníčku, děsně jsem se zhrozil, když mi Čita říkala, co v tobě je a co chybí. Z našeho rozjímání nad kronikami nás vyrval Pikoušek, který zařval, ba zaječel nebo zavýskl: „Já se rozlobím?!!" Tím byla skončena první část decibelíku a přistoupili jsme k organizačním věcem. Potom se Pikoušek svým zvířecím křikem domohl slova a přednesl fangram. O metru. Pořád jen si válet šunky v podzemí. Tfuj. Zasype tě to a co pak. Radši hovory zpívat. Jenže Gam musí zmizet a tak my byli vyhnáni do sněhového počasí.

gens

Schůzka

13. 1. 1981

Xtá akce

No, co by, schůzka jako každá jiná, jediné co bylo vy... no vytahle ... vyjímečné, bylo to, že tuhle schůzku vedl Vova. Po týdenním zotavení z nás, se opět vrátil, aby po dalších třech týdnech tvrdé práce odjel na hory zpět. Dnešek by se mohl směle nazvat Organizační schůzkou. Až na to, že všichni měli asi vztek na Spregiho, který před 5 hodinou házel po všech koule a ani ho nenapadlo, že by to už stačilo. Pomáhal mu taky Bonobo a Pikoušek, ale ty jeho hody nebyly tak úrazodělné.

17. 1. 1981

The Memorial of the Long Bidlo

Z výsledků ...

1. Knee Swen	...	kamikadze	... Japan
2. Bonobo Mates	...	Hasák	... ČSSR
3. Banta Frigo	...	Hudson	... Canada
4. Gens Pikous	...	Concorde	... USA
5. Sam Spregi	...	Blue Trabaf	... ČSSR - USA
6. Šo Radka	...	Šídlo	... ČSSR

Rekord trati:
Bonobo 0:20,1 min

gens

Závodní stroje hrmí a pomalu se blíží vítěz Kadeřávě. Honza ho nás nějak zapomněl, ani nepozdravil, ba jsme mu nestáli ani za pohled z okna (později vyskleněho). Na závodní trati - mimochodem - její stav nestál za moc - už pilně trénují pořadatelé a též Pikous nás vítá svým nadšeným řevem. Ale již se rozjíždí tréninkové jízdy. Jasnými favority se zdá být Bonobo a Spregi. ALE!! Přichází čas závodů. Výkony se zlepšují. Nakonec z toho vyhrávají vítězně nejvýrovnanější dvojice - kamikadze. Sám název hovoří za vše. Pak si to zkusila i mistrovská dvojice GamMack. Ovšem ehm... no... Pokračujme. Na stupních vítězů tedy stáli (to se jen tak říká, žádný stupně tam nebyly) kamikadze, Hasák a Hudson, odnesli si zasloužené odměny v podobě časopisů. A my, tedy ten zbytek, jsme si odnesli bolení v břiše a průjem ze švestkových kompotů.

18. 1. 81.

SPINDL

Na sraz jsem přišel tak akorát abych to stih. Bylo nás jak psů, hlavně Theseů a Frigových rodin. Celou cestu se nic nedělo. Až tam. Dohadování, čím mazat a jestli Swixem, Skivem nebo Holmenkollem? Vyjeli jsme si nahoru na Medvědín. Odtamtud jsme zamířili na Vrbatovu boudu, to byla cesta z poloviny z kopce a z poloviny do kopce. Na zlatém návrší jsme se rozdělili na lepší a horší. Já jsem zvolil horší. Vedl nás signore Červenka. Jeli jsme na labskou boudu, tam jsme chvíli pobyli, najedli se a vyjeli zase oklikou zpět na zlaté návrší. Potom dolů do Míseček a tam jsme si zajeli na závodní 5 km trať. No prostě zábava. Potom vodovodní cestou do Špindlu a tam byl největší zážitek vidět Gama jak sjíždí kus sjezdovky. ↓

27.1.81

Schůzka

Dveřmi vyšla Pierrot. Hned ze začátku se ukázal Spregi.... celá klubovna byla samá koule ze sněhu. Ale Spregi ué aby přestal, on se musí trefovat do nás. No, konečně přišli klíče a my se dostali do vnitř. Pierrot nám řekl něco organizačního a pustili jsme se do her. Poskakka.. ha, ha. Postavili „štot" jsme si slalom a jezdili se svejsna „formule štot". Ovšem, ten kdo právě nejel a nebyl na měřiči, ten se nudil a tak náš ten tahle schůzka, nebo je jí konec mne nevyšel (a) Gens

Dnešní výprava se začala na I.P. Pavlova, kam měl pro nás přijet auto bus. Přijel, Ale než ~~jsem~~ přijel, všimli jsme si, že tam mají výtah, který vyjíždí nad řeku. Hned jsem toho využil. Když si na vyjíždí učeb do stoupal, výtah jsem přivolal a začala jízda se pod námi otevřel kanál. Bonobo, Bouta a Hetty vydatně spolupracovali. Pán, který měl nastarosti výtah, vyčítil se zpříčeloch, jedem mi starál a rase se učitil narpátek. To víte byla Matka, Jan, Krab, Pikous, 510, Kinteg a autobus. Cesta byla hladká (vozovka) hladce. U Jizerských jsme vystoupili a šli jsme ke Giselovi. Byla tma, takjsme nevidělijak je to daleko. Ušlo to. Když jsme dorazili, stouna přišel Vova, Spregi a Drigi. Večeřeli jsme Pythika.

Ráno jsme se rozcvičili, umyli, oblékli, najedli, napili, otřeli, popralí atd. Po půlhodinovém manévru jsme vyrazili, připraveni na všechno. Asi po kilometru jsme se rozdělili na dvě skupiny. Vzdálené ruče jsem byl já. Běželi jsme na P. Kamenu. Potom nikdy na Sněžku a po Rozcestí ale já se tam nevzpomínám. Smích byl hrozný. Úplné zlato. A na oběd jsme se zastavili u Olešnického. Kdosi sundal lyže, byl hned pokořena ve sněhu. Nevěstka se nám ztratila z dohledu celá noha. Po dlouhém bloudění jsme se dostali o Pytlácké na večeři. U Giselové nás čekalo nějaké překvapení. Vova nám rozdělil co mamenál VYSTEHOVALECKÝ PAS. Podle Legendy (viz. Glum) to je mystéhovalecký pas do Ameriky. Potom jsme šli spát (jako obvykle.)

Tento den (začátek je dnes 13.3.) máme stále v paměti. Ráno jako obvykle. Je teplo. Vyrazili jsme na lyže. Běželo se špatně. Po chvíli jsme se zastavili na kopci a plnili jsme. Byli jsme sem u naštěstí. Pak nás vedl Glum, z toho plynu že jsme zablouděli. Na oběd jsme se přece jenom dostali. Pak jsme zbalili a šli na autobus a odjeli jsme. Jó, hůlle. Kéž by to tak bylo. Ale já a Drigi jsme se ztratili. Ostatní nám zmizeli z očí. Přišli jsme k odjezdišti a tam nikdo. Leč, když jsme si, jeli od Sněžky. A pořád dali jsme sem auto, aby nás sveze. Nesvezlo a tak jsme šli pěšky. Vlese vítězná tma. Obešli jsme to novali se jako okolo, ale nikdo nám nechtěl. Uviděli jsme svítící okna vesnice. A tam se na nás „štěstí" usmálo. No a tedy divu, že jsme vlítli do návěje. Ten chlapík vyletěl, začal křičet. Vytáhli jsme auto na zpátek a jeli dál. Bez nehody jsme dorazili na místo. Nastalo veselí, nebyl. To víte byla jásavá, že jsme se ztratili o statečné. Ale chytli jsme autobus do Jaroměře a na nádraží vlak do Prahy.

Dodle Gamen.

BONOBO

KRAB KATKA MÁCA

MÁCA PIERROT KNEE BONOBO

REDDY

Tajná listina

organizace

M. de Guillaume

Karbonářů

Kristiánovi Kti

Svoboda budiž nám odměnou
za naše snažení.

Gaeco Retti Randone Miranda

ŠPINDL

14.3.1981

Ujeli jsme Vovoni. Přijeli jsme do Špindlu. Vona nás dohnal linkou. Vyjeli jsme lanovkou na Medvědín. Tam byl sníh dobrý. Myslim že nemá cenu popisovat přesně kudy jsme jeli. Nejdřív to bylo do kopce. Potom jsme překonali plání kde to hrozně foukalo. U nejaký boudy jsme jezdili slalom a dřepy - nahoru, dolů, naroo ↓ ↑ ↓ ↑ ↓... Před námi byl padák. Vaurc kroupilo. Katka se někde zasekla, vypadávalo jí lažání. Zmrzlá a mokrá jsme dorazili do teplého autobusu.

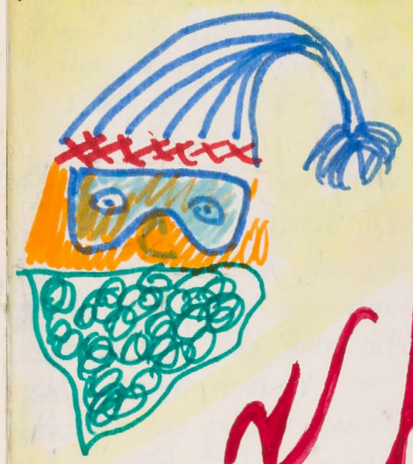

24.3.1981

Klubovna

Dnešní den vede Knee. Nejprve jsme hráli skivečkov Bonokovu hru. Kdo nejvíc sežbírá papírků? Pak jsme se na jednu hromadu 1. zahráli si Hutk-tutu.

Jsme zase přišla Skřivanda. Jak Knee řekl, tak dnes bude skvělý čtvrtek tamgram. Byl bohatý v tom smyslu, že dali to nyhovář. Obrázky byly různé, ale na jedno téma a to zajímavosti o Praze. Potom Vova řekl organizační věci. O čem nás naladil na výpravu, která se bude konat v noci. Knee se dále ujal vedení, kde nám na přijmacích hře, která se týkala karet - s upravenými pravidly. Na konec se s námi rozloučil Gym. Dodě chodit jako host.

Stan byl na kosatkách. Hráli jsme s Thérem hru Karbonálie. To byli takoví uhlíři. Karbonálie jsme poznali podle stříbrného...

jméno: Chateau Neu
výška: proměnlivá
zvláštní znamení: ú
úplně jinak.
Pohybuje se na ch
i pod vlivem. Je
jeho manželka
handgranáty
ručním dělem

Marco Peterpaul
Zvláštní popis - pravidelná
žádná plešatka.
PŘEZDÍVKA: PAPUM
VÝSKYT: V BLÍZKOSTI
DOMOVSKÝCH ZAŘÍZENÍ

VANO BIABI
SPAGETI
Velký, rorný
2 ruce, nohy, oči
o-hnědý vlasy

Klubovna

10.3.
1981

Nejdříve jsme obstarali od Iva na pouti podpisy. Dál jsme hráli hru s telefonními čísly. Tam jsem uspěl. Dál kdosi připravil hru, kde jsme poznávali známé karikatury. Poznal jsem dva. Potom ně obvyklé.... vlastně ve. Pak pan červinka měl přednášku o mandlí. Získal jsem dojem, že ten kdo do ně maže je objetí zázraku. Když pan červinka odc. Z byli obvyklé a tradiční org. Vovo nás seznamoval s oddílovým časopisem ALUTKO. Šéfredaktor Bělák

Sallr

ŠPINDL

14.3.1981

Ujeli jsme Vovovi. Přijeli jsme do Špindlu. Vova nás dohnal linkou. Vyjeli jsme lanovkou na Medvědín. Tam byl sníh dobrý. Myslím že nemá cenu popisovat přesně kudy jsme jeli. Nejdřív to bylo do kopce. Potom jsme překonali pláň kde to hrozně foukalo. U nějaký boudy jsme jezdili slalom a dřepy - nahoru, dolů, nahoru ↓ ↑ ↓ ↑ ↓... Před námi byl padák. Navíc kroupilo. Katka se někde zasekla, vypadávalo jí lázání. Zmrzlá a mokrá jsme dorazili do teplého autobusu.

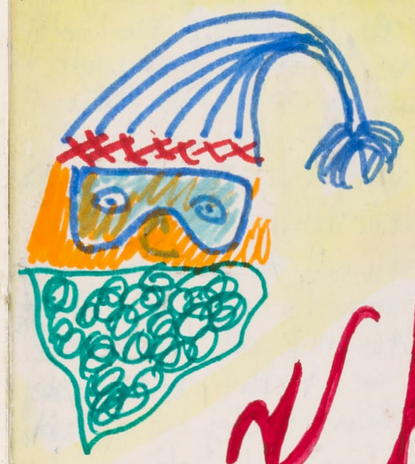

24.3.
1981

Klubovna

Dnešní
den vede
Knee. Nejprve
jsme hráli skivě-
lov Bonokovu hru.
Kdo nejvíc sežbírá papírků?
Dali jsme se na jednu hromadnou
a zahráli si Hutka-futy.
Stavo zase přišla Skřivanda.
Jak Knee řekl, tak dnes
bude skvělý. Čtěte kamagram.
Byly kdysi v jedné vsi ...
dali to nyhoráč. Obrázky byly
různé, ale na jedno písmo a
to zajímavosti o Praze. Potom Vova přikul
organizační věci. O čem nás informoval ve
výpravu, která se bude konat v srpnu.
Knee se dále ujal vedení, kde nám na
přípravě hru, která se týkala karet -
s upravenými pravidly. Nakonec
Dnes se s námi rozloučil Gem. Dou
de chodit jako host.

Star byl na kosárkách. Hráli jsme s Thérem hru karbonáře.
To byli takoví uhlíři. Karbonáře jsme poznali podle elektrického.

do ulic. Byl jsi
ř řad karbo
bonářské ra
hodu, jsme
dil zero. Šel o
rbonářského
o ještě jsi lov
lic. Když jsme
ži votu. A e
je mesi.

jméno: Chateau neuf du pape
výška: proměnlivá
zvláštní znamení: vypadá úplně jinak.
Pohybuje se na chodníku i pod ním. Je ozbro jena několika handgranáty a pu- ručním dílem.

MARIANO BIAGI
alias SPAGETI
Popis: Velký, rorný
2 ruce, nohy, oči
černo-hnědý vlasy

Klubovna

10. 3. 1981

Nejdříve jsme obtelefonovali od Ivet na [illegible] Čísli. Tam jsem nevspěl. Dál k Irabs přijmavil hru, kde jsme poznávali známé karikaturisty. Poznal jsem dva. Potom ně obvykle.... vlastně ve. Pak pan červinka měl předvánočního manděl. Získal jsem dojem, že ten, kdo do ně maže je objetí zdravotní. Když i pan Červinka odešel byli obvykle a tradiční org. Vonu nás seznamoval s oddílovým časopisem Oluvno. šéfredaktor Bělák

Sallr

ŠPINDL

14.3.1981

Ujeli jsme Vovoni. Přijeli jsme do Špindlu. Vova nás dohnal linkou. Vyjeli jsme lanovkou na Medvědín. Tam byl sníh dobrý. Myslím že nemá cenu popisovat přesně kudy jsme jeli. Nejdřív to bylo do kopce. Potom jsme překonali plání kde to hrozně foukalo. U nejaký boudy jsme jezdili slalom a dřepy - nahoru, dolů, naroo ↓ ↑ ↓ ↑ ↓... Před námi byl padák. Navíc kroupilo. Kathka se někde zasekla, vypadávalo jí lažání. Zmrzlá a mokrá jsme dorazili do teplého autobusu.

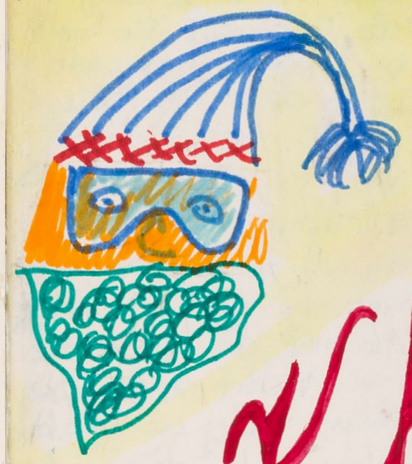

24.3. 1981

Klubovna

Dnešní den vede Knee. Nejprve jsme hráli skivě- lov Bondovu hru.. Kdo nejvíc sežbírá papírků? Dali jsme se na jednu hromadu a zahráli si Hutu-tutu.

Tuto radu přijala Skřivanda. Jak Knee řekl, tak dnes bude skvělý čtvrtek bangrapan. Byly kdysi v Indii vždy ale dali to nyhoráč. Obrázky byly různé, ale na jedno písmena a to zajímavosti o Praze. Potom Vova řekl organizační věci. O čem nás informoval na výpravu, která se bude konat v srpnu. Knee se dále ujal vedení, kde nám na přijmavil hru, která se týkala karet- s upravenými pravidly. Na konec s Dnes se s námi rozloučil Gem. Dob de chodit jako host.

Star byl na kosárkách. Hráli jsme s Thércem hru karbonáře. To byli takový uhlíři. Karbonáře jsme poznali podle zachmuřených tváří. Vytáhli jsme ve dvojicích do ulic. Byl jsem se Spreglem. Oddělali jsme asi 15 karbonářů. To nám vystačilo. Začali jsme slídit po karbonářské základně. Bez výsledně. Při jednom honění u průchodu, jsme začali hrát, kde dupe. Vnitřní dohůnce nás potrhal zero. Šel do dupete pro výhry. Mocnili jsme se na karbonáře lehčích zbraní. Bylo vždy hodně. Začali jsme proto ještě silnější honit karbonáře. Potom jsme se vraceli na kosárkách. Když jsme tam přišli, nahlásili jsme počet ukořistěných výher. A co se vystalo? Vyhráli jsme — to. Já a Spregl. Blahopřeje mi.

handgranáty a pů-
ručním dělem.

Klubovna

70. 5.
1981

Nejdříve jsme stáli od Hrdlořez na [illegible] Čísli. Tam jsem nastoupil. Dál k nám přijel hrát, kde jsme poznávali známé karikaturisty. Poznal jsem dva. Potom ně obrázky.... vlastně ze. Pak pan červinka měl přednášku o maďarsku. Získal jsem dojem, že ten, kdo dnes maže je objetí zábavám. Když pan červinka odešel byli obrázky a tužkami org. Vám nás seznámil s oddílovým časopisem Oluvko. Šéfredaktor Bělák

Saller

ŠPINDL

14.3.1981

Ujeli jsme Vovoni. Přijeli jsme do Špindlu. Vova nás dohnal linkou. Vyjeli jsme lanovkou na Medvědín. Tam byl sníh dobrý. Myslím že nemá cenu popisovat přesně kudy jsme jeli. Nejdřív to bylo do kopce. Potom jsme překonali plání kde to hrozně foukalo. U nějaký boudy jsme jezdili slalom a dřepy - nahoru, dolů, nahoru ↓ ↑ ↓ ↑ ↓... Před námi byl padák. Nevím kdo upadl. Kačka se někde zasekla, vypadávalo jí zázraní. Zmrzlí a mokří jsme dorazili do teplého autobusu.

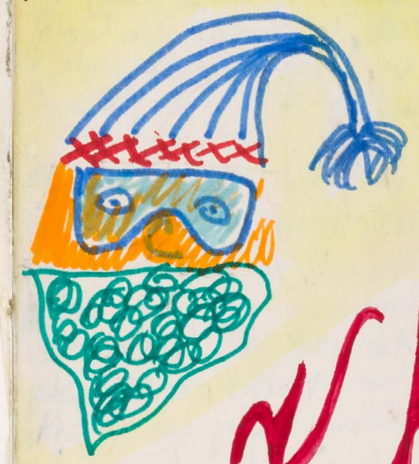

24.3.
1981

Klubovna

Dnešní
den vede
Knee. Nejprve
jsme hráli stře-
lovou bonbonovou hru.
Kdo nejvíc sežbírá papírků?
Dali jsme se na jednu hromadu
a začali se Hutě-tutě.
Jsme zase přišla Skřivanda.
Jak Knee řekl, tak dnes
bude stavěly Čtyři kamarádi.
Byly hodiny v Čtyřech rádby stále
dělí to nejhorší. Obrázky byly
různé, ale na jedno téma a
to zajímavosti o Praze. Potom Vova řekl
organizační věci. O čem nás informoval ve
výpravu, která se bude konat v noci.
Knee se dále ujal vedení, kde se pro nás
připravil hru, která se týkala karet -
s upravenými pravidly. Nakonec se
Dnes se s námi rozloučil Gym. Zase
se chodit jako host.

Dohodar V.

15.3.1981

Dneska jsme to s tou přeskoky přetáhli. Vo půl hodiny dřív v Bráníce... ?!? Ale co, Nakonec vši dohnali a my jsme vyjeli. Nejpříjemnější hra byla Ano-ne, jako vždycky. Po dobrou tuto hru byli lidi nějak ramlbl nebo tak nějak. Proč asi? Na Pohodu jsme dorazili bez blondýnů a začli jsme nastupovat. Vova nám četl mnoho novinek. 1) HUJ-FUJ-cards. 2) OUTING (dá-li se to tak nazvat) 3) už padem do pištovny a torchand ... jsme hodili dlabačku,

ÚKOLUS PRAHA - ATHENAI

1. Na východní straně kaple Betlémské je pamětní deska čí a proč ?
2. Popiště umístění ledňáčků na staroměstské mostecké věži.
3. Odhadněte výšku mosteckých věží na Karlově mostě. 24, 15, 10
4. Zjistěte význam slova týn , o týněné místo .
5. Kdo byl Václav Budovec z Budova/žil v Týnské uličce čp.627/ a jaká byla jeho poslední slova ?
6. Kde stojí dům "U černé Matky boží" a čím je architektonicky pozoruhodný ?
7. Nakreslete či vyfoťte nejstarší sochu Karlova mostu.

15.30 hod

Úspěšnou plavbu přeje V o v a

Rekordní čas – 19.30 hodin.

ODDÍLOVKA

Co říct o dnešku? Sobotička jako každá jiná. Až na ty Jethro Tull a na rasistickou hru Pierrota s Lenem. Měli jsme svázané ruce a drželi jsme se ho. Jeden byl uprostřed a chodil, běhal, lítal, plouzil se nebo metal kolem dokola a snažil se několik plácnout přes prstýnky. Ha ha, nejdyť tam vydržel Pibouš. V organizačních věcech m. j. jsme se rozdělili do týmů na soft a pak to přišlo ♪

Po jídle na Jethro-Tulla jsme se sraz[illegible] po 4 dvojicích u Pekáče, a to dost po tmě. Autobus byl skoro prázdný. Do Špindlu jsme dojeli při nevídaném šuitováním. A co tam? No přece vyrazit na sníh a vzhůru na Medvědína - to však samozřejmě. U vjezdu jsme se rozdělili na sjezdaře a běžkaře. Kirka neustále šlemtala, abychom se rozdělili na rychlejší a pomalejší. Ale žádné takové kritérium. Herky budeš šlapat s námi. Z Medvědína jsme dojeli na Vrbatovku a přes Zlaté návrší a Labskou louku na Svatého Petra. Tam polský pohraničník se snažil legitimovat Katku. Vtrhli jsme si na vyhlídku a Spregi začal podepisovat závět a Gens skok z 600 m vysoké stěny. Kirka nám pokoj - rozdělili jsme se - ale však nechtěné. Jenom s Matesem, Dio, Kuřetem emigrovali do Polska. Proč si sebou také jenom vezmali Pikouše. Dál jsme šli na Špindlerovku. Jednou, když jsme zas čekali na Pikouše, tak se k nám přismýkli dva polští pasáčkové, a hned na vou ať vymění svůj tolar za kačičky. Vova nechtěl, a oni mu ještě nabízeli granát. Tak jsme radši obešli a ujížděli. Moc jsem rada z kopce nejezdila, protože byl HABRAS na tělo přímo, ani to vůbec nejelo. Takopce jsem musela běžet. Na Špindlerovce jsme si dali čajíček a uhnaněli rovnou za mostem do Špindlu. Přišla jsem se radovala, protože jsem musela i brodit. Nakonec si pak lidi ještě vyjeli na Medvědíně. To byla taky legrace. Na sjezdovce se jim klepali kolínka a Pikouš dojel celou šusem. Bylo to legrační. Celou dobu byl poslední, ale sjezdovku sjel prima a bez jediného pádu. Do autobusu jsme dorazili s půl hodinovým zpožděním. A kde, kam ještě ti čtyři emigranti se vypařili, nevím. Autobus se rozjel směrem ku Praze. Byla jsem zklamaná

ŠPINDL - POSLEDNÍ TO HOLY

Klubovna

Cestou do klubovny jsme se potkali s Pavlem a Ali. Dali nechtěli nikam jet, ale nakonec souhlasili, že jedou. Na nádraží jsme se dlouho hádali, kam jet. Nakonec jsme se rozhodli pro Klubovnu, bylo tam už dost lidí. Hned jsme pozdravovali se Zdeňkem a ostatními lidmi. Na nádraží jsme koupili lístky a nastoupili do tramvaje, a hned na kosárkách. Tam jsme si vyhlédli kánoe a na rameno se vydali. Cestou jsme se zastavili u mostu, chtěli jsme se vykoupat, ale nemohli jsme, protože byla zima. Na zpáteční cestě jsme se zastavili na louce, kde jsme si opékali buřty. Na klubovně jsme si povídali a hráli karty, které si měli lidé s sebou. Ve čtyři hodiny jsme se vydali na cestu zpátky. Cestou jsme se zastavili na nádraží a koupili si limonádu. Doma jsme byli v 7 hodin.

Mirek, Vova, Gaus, Lucka, Katka, Bronek, Gus, Mates, Ksandr, Sprega, Bibor

Sběrné

Bobo

21.2.1981

KLUBOVNA

14.5.

Když jsem přišel do klubovny, už tam bylo pět lidí. Kvas se snažil připravit nějaký čaj a tak jsem mu odvolal jednu bezplatnou propůjčku. Bohužel problém jsem si s Matesem vzal, když papír je na hřebíčku. Nejdřív jsme ho chtěli vhodit, ale bylo by moc a tak jsme z toho udělali hru zvanou Lidová škola. Když by se zeptala, kdy hřebík jak vymalovat a my si měli vzít hru, kterou Kvas vždy připravil HUTUTU. Po nějaké době bylo jasné, že to Kvasi je nějakou a tak když na druhé straně už nikdo nezbyl, šli jsme se a přišli do klubovny. Postupně jsme skončili naši hru zapůjčen a diapozitivek a tak byl dvacet deset bělič přehlédl diapozitivy. Skupiny jeden TUTU klesal pozdravil na pozvánku. Po nějaké hodině všechny diapozitivy skončila a odešel, měl jít domů. Kdo půjde, nějakou a měl se pozdravit další část byla skvělé skupiny. V deset jsme se šli spát a úplně ti domů. Ti zaměstnání Klubovny dobře nemáte indicie, které bojovníci dělají od nás z oddílu a pak se vrátí. Spěcha hrál Kvasi se Zdeňkem a bylo milé, jak dobře se hrají. Jemná by bylo hodně na pozdě.

Bobo

KLUBOVNA

31. březen

Mám přesný to nebude pravda. 3/4. Za to dobu už se tahle klubovna přijmula s ostatními akcemi. Ale na něco si vzpomenu: Na začátku jsme hráli hru. Něco jako Dagen se dva. Potom jsme se pohli dvěře se dlouhého dne. Potom byli nezbitné a ... Večeřík byl mimořádně dlouhý. Po Poslouchali jsme Jethro Tulla a pak pozdravili si k tomu dvě kg této skupině.

Sam

CYTKY

4.–5.4. 1981

Jsem byl na kosárkách. Cile protože kamarádi odjeli, chystal se naše Fidelka vyhodit. Ale Nova v sobotu dopoledne přijeli. Jiná varianta výprav Sauna. Asi v 18 hodin jsme vyrazili do různých směrů podle svého gusta.

Z vlaku jsme všichni pilně očekávali vystoupili z vlaku ve vsi Prosečnice. Vydali jsme se na výpravu plnou strastí a nemyslek přestrapen podle letopisů, kterou nám Sárava. Asi po hodině nám mířila dálnice. Když jsme došli do stanice, vlak nám ujel. Rozdělali jsme oheň. Pařízdi zpívala a ostatní spali. Vlakem jsme se vrátili asi v 6 hodin. Na kosárkách nás čekala hostina. Potom jsme opravovali lodě – pramice. Vyfásli jsme pouzdra. Nakonec jsme přečetli několik čísel Tatranic nebo Exploriu. Nebyl příjat.

Sam.

Jedlnice 7.4.1981

Ráno jsme hodili soft na plávni. Potom jsme každý podle svých možností se dopravil do kluboven na kosárkách. Tam jsme se převlékli a šli na oběd. Ale jenom na chvíli. Potom jsme opravovali naše lodě. Na závěr jsme to hrnčíčko, te nebudeme mít zpěvník. Všechno se dopravilo do Prosečnice. Sam.

Prosečnice

8.4.1981 To je pěkná přepych. Ne? Byli tam i moji. Sam.

Dnešní den nás čeká přepych. Ne? Byli tam i moji. Sam.

14.4.1981 Jedlnice

Dnešní den nás čeká přepych. Ne? Byli tam i moji. Sam.

Bonobo, který měl věci na soft si zpátky hodinu nazpět. Tak jsme začali hrát opožděně. Na nádraží jsme se dostali pozdě a začali jsme opravovat naše pozvánky. Příště je budeme umí vít. vyčovat v hlučné oblasti bylo). ale na Ostrove. Takí jsme byli pěkně daleko

ROBINSONÁDA 17–20

PÁTEK

Náš samotný odjezd z Hlavního nádraží nebyl bez zajímavostí. Jedny jsme se sešli v poledne, jelo se v daný čas k vlaku. Přepadli jsme ze zadu vlak jedeme kam chceme rádi a nastoupili. Po 15 minutách jsme vystoupili a nastoupili do protějšího vlaku, protože ten byl ten pravý. Zde bylo ale dost lidí a tak jsme procházeli celým vlakem až na konec, kde byl vagón pro 10 let. Odtud jsme byli vyhnáni průvodčím a dostali jsme se do jiného vagónu. Zde byl průvodčí na nějaké zastávce. Jak se to nějaký pán nabil vystoupil a pan Orel nastal vagón, jinak ze vyjímka tak, to nevím, protože se Sova vrátil do vlaku. Asi po nějaké době jsme se vzbudili. Byli jsme na nějaké stanici a vagónech. Po nějaké době jsme dojeli do Kolejiště a tady přestoupili do místního vlaku, který jsme na vnitřní přesunu republiku, jak nadšeňovalo nepřání. Bělené to s nahá hlasitě a Vlasta měl dojem že se to jen rozhodne. Nevzpadlo ale jsme vystoupili v Kolejiště a se rozhodli na nádraží místě

① Plný název státu, z kterých územních celků se skládá, jaké je označení volného sdružení V. Británie a nezávislých států, původních britských kolonií a dominií. Jmenuj 5 států úř jazykem anglickma.

② Kdo je současnou hlavou státu, od kdy ji kdo je vrchním velitelem všech ozbrojených sil. Kde je sídlo ministerské předsedkyně. Downing Street č. 10

③ Jmenuj všechny panovnické dinastie od 9 století do současnosti

④ Co označují zkratky BA (dříve BOAC a BEA) a BBC napište je v plném anglickém znění a vysvětlete co znamenají.

⑤ Hlavní město Londýn je kulturním i historickým centrem Anglie. Neustále láká miliony turistů z celého světa. Co turisty do Londýna přitahuje o tom psal už Karel Čapek v Anglických listech.....

- jaké je zábavné centrum Londýna s množstvím (i nočních podniků)
- jaké je obchodní centrum Londýna s obchody (ulice)
- jak se říká londýnským policajtům
- řeka protékající Londýnem
- který z londýnských mostů je zvedací
- kde sídlí Metropolitní policie (Metropolitan Police Force)
- jakže jmenují londýnské autobusy
- jak se jmenuje letiště (londýnské)
- čím je proslulý Hyde Park a jeho Speakers Corner
- jak se říká hodinám na hradní věži

ROBINSONÁDA 17-20

PÁTEK

Ráno samotný odjezd z Hlavního nádraží nebyl bez zajímavostí. Jedny jsme se vešli v pořádku, jelo se v dobrý čas k vlaku. Přestali jsme se vůbec vlak jede kam bychom rádi a nastoupili. Po 15 minutách jsme vystoupali a nastoupili do předjíždějícího vlaku, protože ho byl ten pravý. Zde bylo ale dost lidí a tak jsme prohlédli celým vlakem byl vagón pro 10 let. Odtud jsme byli vyhnáni pravým průvodčím nalodu a dostal nějaký pán nadával vystoupil a pan dále kontrolu vagón, jinak ži nejsmělo dál, to nevím, protože mě Sova zahnal do vlaku. Až po nějaké době jsme se vzdálili. Byli jsme neustále hrejé a vagónech. Po nějaké době jsme dorazili do Koblenzu a hned přestoupili do místního vlaku který pomalu vjížděl hlavní spolkem, jak nadšeně nás vítal. Bělené ho s vrchní hlavou a hned měl dojem že se to jen rozhodne. Nevzpadlo ale jsme vystoupili v Koblenzu se rozdělovali a nás kamarád myslel

dá na konec, rady malby se dětmi do jsme byli vyhnáni Elvy měl špatnou hojnost nájezd. z toho vagonu průvodčí na něj policii, aby opustil vlak vpředu. Jak se to

⑥ Jedním z cílů většiny turistů je návštěva rodiště největšího světového dramatika. Kdo to je, jak se jmenuje rodné město a na které řece leží. Jmenuj 6 dramat z jeho tvorby. William Shakespeare - Stratford-upon-Avon

Hamlet
Romeo and Juliet
Macbeth
Othello, the Moor of Venice
The Merchant of Venice
King Lear

⑦ Jste-li v Londýně můžete za pouhých pět šilinků (dnes již asi více) pohlédnout do tváře Churchillovi, de Gaulovi, Kennedymu, Chruščovovi, Titovi, lordu Baden-Powellovi, Beatles a jiným. Kam proto musíte zajít (plný název) a jak tato atrakce vznikla a dostala se do Anglie.

Muzeum voskových figurín Madame Tussaudové
v Marylebone Road a k němu přilehající planetárium.
Založeného v Anglii 188

ROBINSONÁDA 17-20

PÁTEK

PONDĚLÍ

Jelikož jsme tu dnes poslední den a odjíždíme, tak jsme si ráno
přispali. Po snídani začalo balení. To by člověk nevěřil, kolik je all
kolony, nikde nepíšou a přece tady před námi nebyli. Byla kromada
věcí, ale všechny se nějak nějakým a tak byla rozebrána v celku lehce.
Když jsme dobalili, byl zapálen nádherný oheň. Hráli jsme až do
hodiny a pak až kuna „nalačno" a na nádraží. Cestou jsem se
potkal plnit kbelík, ale dopadlo to katastrofálně. Na nádraží
jsme se rozdělili, jako bychom tu byli dva. Za pět hodinky
přišel vlaštovka jídlo. Nádražíčci jsme dali na vlak a tak
jsme se se Spregem šli projít. Ve Spregem nějak nemáme jídlo
najít, protože Spregy měl kapsy, dámy nějaký. Když konečně
přijel vlak, vrhli jsme se na něj jak lupiči na dostavník. Podařilo
se nám obsadit kupé a šoupali jsme. Já s Vaškem a Čitou
se nám obsadili kupé a šoupali jsme. Já s Vaškem a Čitou

Účast:

Sněm	Vosa
Spregy	Gaja
Bambino	Máca
Sup	
March	
Mnee	
Kathka	
Bibono	
Krab	
Mlaks	
Sam	
Jirka	
Čita	
Bonka	

23.4.1981

Loděnice

Po cestě jsme přešli do Loděnice k Fletcherovi, kde máme lodě. Spustili jsme stanový na vodu a vorovali. Každá loďka vezme čtyři vodáky a spacáky. Každá posádka je však před spuštěním na vodu pokřtěna. Kmen 314 křtil zelenou vodou z lahví. Tyto lodě se jmenují Kotva. Poté došlo na nás. Cita vyhrkla do loďky 2 l. mléka (v loďce zbytek jsme dopili) a pokřtila ji NAMANDZU. Banda vemětší nic připraveného a tak ji Lotil z lahve Kentucky 922 pokřtila loďku jménem Pinguling a sprejem se tromaťa s lahví se sodovkou, načímž pokřtil loď, ale lahev se utrhla a zmizela v hlubinách vltavských.

Bonobo

28.4.1981 Loděnice

To jsou věci. Taky už máme jen tři lodě. Během týdne se odjmenovalo Koffina a ve jsme ho vypotkali. Vyjeli jsme lodě na vodu a po nezbytných organ. věcech = munici, jsme se vydali na Černovku.

Bonobo

5.5.1981 a zas jedna loděnice. Po nezbytných manévrech jsme se jí po několikáté vydali na Černovku. Je to dnes celkem sedmá kotka, tak už se učí. Je tu silný proud a tak brzy pochopíme pomalu. Na konci se nás ujal vyhodil a obhrouhli jsme zpět. Po příjezdu do loděnice jsme si zahráli přípravnou 100. Jako vždy se nám šlo stříkat snadno. Pak byli organ. věci a nakonec voda čili Lednička. Moc jsme se nasmáli.

Loděnice 12.5.1981

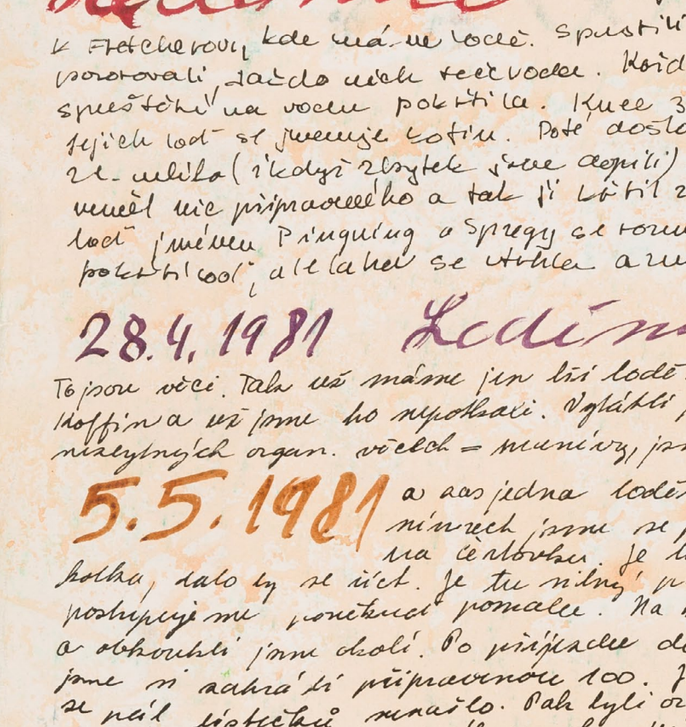

Tuto chaci vzal 510 s Janem. Na začátku byly provedeny malé reformy v posádkách. 2 posádky 922 a 832 byly stejná posádka 829 s bocmanem Dittrichem. 929 byla různě rozdělena do posádek. Kromě přísné Tom a Andrea. Po té se slova vzal 510. Dal mám zbytečných papírů a mi se nepodařilo sestavit loďku v časovém limitu - se nám podařilo skoro - pouze cvičení. Na večer večeře slovo jam. Po manévrech jsme si zahráli vodní pólo na lodičkách. Bylo to moc dobrý! Hlavně pro lodě. Při uklízení lodí se mi podařilo mám jeden rozbitý, příhoří jsem si nesl sám.

Bonobo.

30.4.-3.5.

OTAWA

Jelikož je sobota 1. května, odjíždíme na Otavu již dnes. Sraz na tři byl opět na Korsíce na nábřeží Čech. Do pramice jsme museli dát spodní lavičky a přizpůsobit kotvě na sedění. Když bylo vše naloženo naložili jsme se taktéž do autobusu. To jsme zas jednou měli štěstí. Pan řidič byl fakt nervák a vyjel s námi nebyl žádný med. Museli jsme obsadit místa vpředu. Cidi s autobusu se bavili různě mezi sebou a na nadávky se fakt zapomnělo. Bavil se s námi jen Dřígl a Mabrela. Sám vyprávěl o svých profesorech a kumpánkách ze školy. Alkoholu kluci. Okolí jsem prozkoumal a pak jsem se přesedl do zadu k okénku. Venku zůstalo jen mé přání a přesedla přede mě. Kolem desáté ráno jsme byli na místě. Dno místo byl kemp pod Rejštejnem. Vyložili jsme se a přenesli je k vodě. Poté jsme se nadlábli a odpočívali. Kolem osmé přijel a vyložil s pramicema. Složili jsme je na vodu a kapitánští oddíly vyjednávaly o rozmístění přespávání v chatičkách. Když se kapitánům malí, sebrali se lidi věcí na nos a odkráčeli směr proti proudu. Na místě u kterého jsem získal já Dřígl, Sprega a Brada. Kolem 12 hodiny večer přišli Kalič s Helenou. Ihned jsme se vrhli na pití a pak jsme vařili. Kafe jsme nepřinesli a dopili se to černé. Šla se spát do postele. Kolem 4 hodiny ráno přišli ostatní. Nabalili jsme lodě a než jsme vyjeli jedlí jsme dopředu připravené vločky, které se nedělají na příštích pár dní. Pozdní 3 a 4 lidé nemohli kvůli byla rozdělena mezi ostatní. Komandýr velel Pepa a pořadí byla ve složení = Banana Dřígl = Sprega = Brada = Jan = zadní. Jelikož byl svažený úsek vody, šel jsme jeden za druhým. Jen občas byly dálky za sebou, ale občas, když jsme dělali přestávku, tak vždy vzdálenost nebyla taková. Počasí nám nebylo příznivé. Pršelo a pršelo jen se lilo. Moc po cestě jsme nevystačili. Byli rozhodnuti dojít se na oběd do restaurace a ten čaj mlaskl, mlaskl. Oběd skončil kolem čtvrté a pak se šlo dál. Opět začalo pršet a pršet a pršet a chorvali

CLUBROOM

2.6.1981

je nás ucit novým záběrům,
když musí z nás nejmenší jeste
ani by základům - dopředu, dozadu?

PLAVČO

4.6.1981

Venku sice bouře, ale na dvoutisícovém plavčo jsem toho uplaval méně než na dvoutisícovém. Přesto bouře vždy nemáme rozdíl, že bych neplaval tak intenzivně jako jindy. Nějak se to nelylalo.

Sázava

16.5.1981

Účast:
Ramba
Jitka
510
Sveva
Spregy
Gam
Sam
Kyrka
Makes
Makie
Pikouš
Čita
Brigi
Oudra
3 nováčky

Tak a je tu zase sobota 6.15 hodin a my jsme se sešli na Kosárkáči. Naložili jsme lodě a hurá z Prahy ven. Po cestě jsme potkávali „sportovce", kteří se vydali do Říčic. V autobuse se pilulo, hlavně vzlovaní. Dojeli jsme do Týnce a tam už bylo roddků. Spustili jsme lodě a začla oue taha-nice, kdože si veme letmana. Jela jsem na lodi s kyrke. Byla legrace, hlavně před jezem. Celkem jsme jeli 9 jezů a to šanspěšný dvakrát. Abychom ho mohli jet znova, museli jsme loď vytáhnout proti proudu. Nejprve nám voda byla po kolena, nakonec jsme zapadli po pás a zase se vynořili. Pikouše zlákali Vičky s vestou. Utekl sveuovi z lodě a prochtal se vjezu ze vesty. A Sveva zatím vyléval loď.

Samozřejmě, že jsem pustila kyrke na komidlo. Nejžalostěji ty jezy sjela. Ale nás se ovak snad jezu 510 s nováčkem. Co by pro cepičku neudělal. Oua nu totiž padala. Lodě moc poškozený nebyly, jenom letman byl přepálený. Když jsme se už blížili k Pikovicím, začali jsme se všichni zase jezdění vdělávat. Stříkali jsme po sobě a pak nás házeli do vody. Když se nakládali lodě, Pikouš se rozhodl v Sázavě, ani se mu domů nechtělo. Po celou dobu nám krásně svítilo sluníčko - všichni jsme dali za pravdu, že Máca stále svítí po sejm. Možná je divné proč s námi nebyl třeba takový Kova, Krab, Bovo-bo, Katka, Keandy - ti totiž byli uve-dělí. Už tak pěkně počas. Nemělí a Bovo-bo rozbil loď.

Domů jsme přijeli brzo, složili jsme lodě a rozešli po svých domovech. Ja jsem domů nešla, šla jsem ke kyrke. Skvěle jsme si popovídali. Celá výprava byla moc fajn, vlastně celý jezy.

Čita

AMERIKA

Srazili jsme se na Smíchovském nádraží. Málem nám ujel vlak ale takových drobností si přeci nesmí všímat. Vystoupili jsme na st. Karlštejn. Bylo hezky a lidí tam bylo jako mach. Šli jsme do kopce. Bylo vedro. Sedli jsme si tedy do stínu u vody a vybalili jsme svačinu. Okolo nás co chvíli chodili vy- „Pojďte a do sedel", zavolal Vova už také (viz. obr.) Tam jsme šli do malé Ameriky. nabalení a plavat se nezmělo. Dole byli nějaký lidi. Potom jsme opět byla stodůlka ale zbalili protože už taky bylo znamené znečištěné oblasti. Zatím se rozprchlo. Pošli jsme k budově kde deštníky a my jsme hráli na neprodávali tam pivo, což pro schovávali lístečky a pak jsme je to-empské jsme šli do vět- Nastávací rozlá- ví (viz Bobr) Cestou tam jsme také polej vyhrál Spregi. 3 vesla. Potom jsme už šli na vlak. Hru s číslama jsme hráli ve vlaku jsem se pokoušel si plnit.

KONEC

VLTAVA I.

Sešli jsme se na kosárkáči. Naložili jsme lodě, připojili vleky a vyjeli. Cesta byla OK. Přijeli jsme do Lenory. Krapet jsme si zavzpomínali (na tábor z L. do Bj.). Pak jsme postavili stany. Odebrali jsme se po stezičce (patřila k rázcestníku). Vova nám dal test o táboře. Potom nám četl a nadiktoval písmena a my jsme měli sestrojit co nejdelší větu. To jsem zvěda co vyvenzlám.

Argonauti zazvonili malý úspěch. Byli jsme na vodě chvíli než Theseus. Z vodáckého hlediska jsme jeli po oleji, turista by plesal. Krajina byla nádherná: hle, širočizný kraj se píseň námi rozhlíží do nedozírné dálky, až k modrým horám tmavý a volný, les a chrastina, kdy a kdy. Bujnou jeho zelení se svítila řeka, jako rozlité stříbro. Seřadovali se kapitán Vova nad. Utěsnou řekou i zamýšlí se pak nad mi jak sohové daji, jak bude jeho Argo. Dobře bylo, dobře. Vobčas jsme do toho hrábli a jinak jsme se pekli na slunečku. Řeka byla nerka, ale olej. Odpoledne jsme přistáli u Pětiny! Hrálí jsme hru na čtat. Se suky na očkama jsem neměl na dlouhý. Potom byla hra na způsob anekt, kalva, liwo nadan. Ta se mi velkou líbila. Byl tam bersa bungr. Kamenný se tam sami nabízeli ať prajeme stany. Večer - oběd v 21 hod. jsme postěli po vodě lodě se svíčkou a strefovali jsme se do mich. Marie prosáčka to vyhrála. No a pak už jsme šli spát.

Když jsem se ráno probudil, bylo vedle mne nesnesitelné horko. Šel jsem si tedy zchladit do sítě, kterou jsem si včera pověsil. Bylo to horeckého rána. Rekapitulace, trávy, nebe. No a potom už byl budíček a ostatní mě chtěli vyhodit ze sítě. Potom jsme se vydali na cestu. Tam nás čekal oheň a spregi mě velkorysě pustil na kormidlo. Bylo tak strašné vedro, že jsme se koupali chvíli koupali. Pak jsme dpluli a pálili dorazili do au to bodem. 2 kosa jsme šli domů v pladkách a tričku. Padlík je ale potvora. Když teplo, tak pořádný. Sám

9.6. 1981 Cha

Na tuto schůzku jsem s
hodiny dlív. Vyjídili jsme
se stal kapitánem a sam
další lidé a bylo po po

Matka přinesl na schůzku
a tak krásně se to kroutilo.

Vova zahájil schůzku tord
ložil nám 3 otázky: 1. co se ne
2. co oče
3. co nav

Potom nám bylo oznámeno, z
Stal se jím Bonobo, Pierrot t
kapitánat se šel poradit podle p
s programem. Zahráli jsme si ná
hranice vyjely na vodu a zač
si oblékli pruplavky a
Na konec schůzky jsme zpívali
tu se podařil vyměkat u

Tramvaj | zachovat si chladnou hlavu &
1. Chránit se proti kondenzujícímu potu rozprašovačem deštníkem.
2. Že sto a kuse poletí do vody & že podtím přítomnost každého bátora. Ale na

1) na lodi utečla chem
2) HOZENÍ VŠECH DO VODY (MIMO VČ)
3) TANGRAM, HÁZENÍ OSTATNÍCH DO VODY; JEZDIT NA VOCH

tramvaji - nelze dělat kruhy na vodě
nelze slyšet hlas nad
Hození do vody
Americká kraulovaná, tažení do vody, hra na tuhý žralíka,

Plavání bylo
byli větší
prohlíželi. J
to je ja
velmi. Ale
s kterou
setkat. Nějaké
sobě. To se
vyčistě, protože
tali jsme
Měnili
si tomu
se vrátili
dělali

Na tomto plavání jsme si pěkně
nádech jsme si pořádně zaskákali. Kolo
umavený tak si Matka vypomněla (po mn
že máme plavat časovky. Tak jsme tedy plavali
časy byly mi velmi. Po polárním jsme šli do kl
bouřky. Když jsme se domlouvali o slovenštin
Bude to zajímavá, jak to vypadalo!

Vtrám: Fict:
"Já když dlouho stojím tak
Dráchám se
Zasměju se
Něco nového (je nedo)

VLTAVA I.

Sešli jsme se na kosárkáči. Naložili jsme lodě, připojili vleky a vyjeli. Cesta byla OK. Přijeli jsme do Lenory. Krapet jsme si zarybničili (na tábor 2 L. do Bj. Pak jsme postavili stany. Odebrali jsme se po stezičce (patřila k rádcovským). Vova nám dal test o táboře. Potom nám čita nadiktovala písmena a my jsme měli sestrojit co nejdelší větu. To jsem zvěda co vyvyvychám.

Argonauti zazávodili malý úspěch. Byli jsme na vodě chvíli asi 7 hodin. Z vodáckého hlediska jsme jeli po oleji, turista by plesal. Krajina byla nádherná: hle, širočizný kraj se před námi rozhlédá do nedozírné dálky, jak modrým nebem touží a volný, les a chrastina, kdy a kdy. Bujnou jeho zelení se svítila řeka, jako roztavené stříbro. Setkávali jsme se s kapitánem Vovou nad. utěšeném řečišti i zamýšlí se pak nad mým jak sohové dají, jak budou jeho Argo. Dobře bylo, dobře.

Vobčas jsme do toho hrábli a jinak jsme se pekli na slunečku. Řeka byla nerka, ale oleji. Odpoledne jsme přistáli u Pěšmic! Hráli jsme hru na čtyři. Se soupeřem jsem nemíval na dlani. Potom byla hra na způsob anekdot, kalva, liwo nadan. To se mi velice líbila. Byl tam bervna bungr. Kamenný se tam sami nabízeli ať prajeme stany. Večer - oři v 21 hod. jsme postěli po vodě lodě se svíčkou a strefovali jsme se do nich. Naše posádka to vyhrála. No a pak už jsme šli spát.

Když jsem se ráno probudil, bylo vedle mne nesnesitelné horko. Šel jsem si tedy lehnout do sítě, kterou jsem si včera pověsil. Bylo to nervydný ráno. Řekl jsem, trávu nebo. Nic potom už nebyl buchtičky a ostatní mě chtěli vyčlenit ze sítě. Potom jsme se vydali na cestu. Tam nás čekal oheň a spregl mě velkolepě pustil na kormidlo. Bylo tak strašně vedro, že jsme se lodím chvíli koupali. Pak jsme úplně spálení dorazili do autobusu. Z Korse jsme šli domů v pladkách a tričku. Páďulk je ale potvora. Když teplo, tak poráduj! Sam

9.6. 1981

Chandler

Na tuto schůzku jsem se sešla se svojí posádkou o půl hodiny dřív. Vyřídili jsme si organ. věci v posádce. Sweet se stal kronikářem a sám „pokladníkem". Potom ví přišli další lidé a bylo po posádce ve schůzce.

Mates přinesl na schůzku tabuloru „stonoiku". Bylo to dřevěný a tak krásně se to kroutilo. Bylo to šeřa.

Vova zahájil schůzku tordáním papírů a podepisté se. Potom nám položil 3 otázky: 1. co se nedá dělat v tramvaji vebo na lodi.
2. co očekáváme od této lodělice schůzky.
3. co navrhuješ jako program této schůzky.

Potom nám bylo oznámeno, že se na schůzku zvolí nový kapitánát. Stal se jím Bonobo, Pierrot a Mike. To zvolením moc nedělalo. Kapitánát se šel poradit podle písemek ze zadáním hodiny a přišli s programem. Zahráli jsme si na vodě hru a to na pokračování. Čtyři tramice vyjely na vodu a začali se schánovat z přístaviště. Ale ve si oblusili pruh u břehu a to na pokračování. Čtyři. Na konec schůzky jsme zpívali. A jak to zhodnotit? Vova se pod. vyjmenovat novou hru, ale co dě ...ničitě se podařilo vymyslet novou hru, ale co dě ...ntrálce to nevyšlo. Mike se jenom smál. Bon ...ilm a Pierrot se to snažil pěkně vyřešit. Čert se

11.6.1981

Plavání

Plavání bylo pěkné, ani na to, že jsme se ani nesnídaly byli nějací zdvořilí. Nejprve se v řece bouřlivě ochlazovali. Jsme si kroutky. Nějaké zvířátko nám to je jasné. Ale co děsivé, že se lidi zvěřili. Potom si stříkali co jak se setkají. Nějaké zvířátko by se snad ...ěřat. Některé lidi naší skupiny plavou jako kamení. Do kroniky s kterým, protože jsme dnes ...ěla poliční jak nám to šlo. Spreg se samec ...ěřátko. To se mi moc ...ěl líbilo. Vova nás z klubovny sobě. Dosla na ...ěl líbilo. Vova nás z klubovny ...ěřátko.

Koupání

Na dnešní koupání jsme se sešli ... to. Sam mi nám zlomil nohu, proto ... počítal s tím. Dnešní schůzka je p ... před táborem. Jak vypluneme její ... povídání historií z loveni sleců a po vybuchu z vy ... jsme nakáceli do lodí a začali ... tali jsme jídla, vejmenně, jak se tak ... Někteří nakáceli plechovky s nějakým ... si s tím nemůžeme jsme to radši ... se vrátili do přístavu, Sweet si hrál ... dělal legraci. Potom Vova mluvil o táboře a ... stavu.

Plavání

1981 11.6.1981

Na tomto plavání jsme si pěkně zaplavali. Nejmo ... nikdo jsme si pořádně nastříkali. Když už jsme ... uvařený tak si Mates vypomněl (po připomenutí ... že máme plavat dlouhý. Tak jsme tedy plavali ... Dlouhý byly mi velmi. Po polovině jsme šli do ... bouřky, tak jsme se domlouvali o slovenském. Bude to zima, jak to vypadá!

Čita

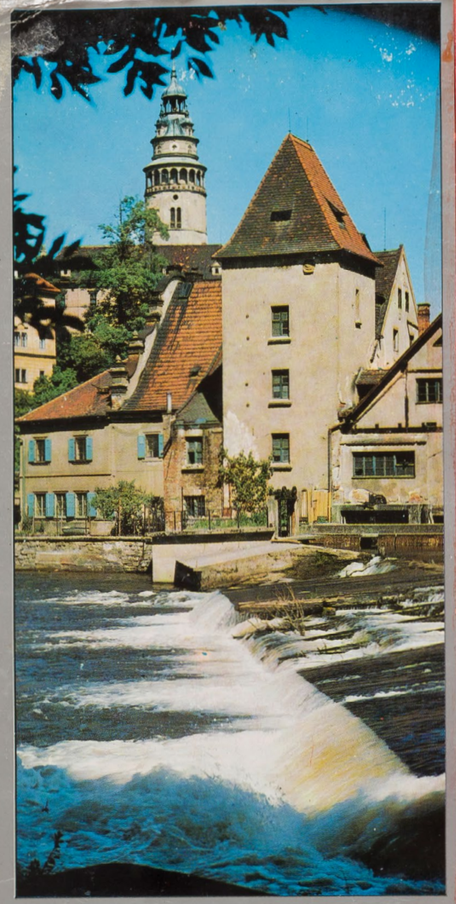

VLTAVA
12.-14.6.1980+1

V pátek jsme dojeli do Vyššího Brodu.
Po cestě jsem se snažila bavit se staršími lidmi, ale k ničemu to nevedlo. Ve předu v autobuse seděla Lucka, Tereza a Pavla - nováčci. Tak jsem se rozhodla, že si k nim sednu a budu si jich všímat. Dozvěděla jsem se zajímavé věci. Mluvili jsme o všem možném. Nejvíc mě snad udivila Pavli otázka: „Budeme dělat ve stanu políčky?" Nejprve jsem myslela na tábořiště, ale pak jsem byla vyvedena z omylu. Myslela totiž, že se budou stavět do stanu na dnešní noc. Musela jsem se pousmívat. Strašně se mi líbí jak jsou ještě „nerkařiště" oddíleni. Líbí se mi, že se mohou zeptat „nacokoliv, a že nebudou odlayti a že se jim nebude nikdo smát (jako starším lidem).

Po zpívánce se šlo spát. Před zpívánkou jsme šli hrát do lesa hru na Bludičku.

Ráno byla rozcvička. Rychle se najedlo a odešlo se zbalit. Na vodu jsme odjeli před Třeřeň. Jela jsem na Radhošť s Luckou a Vovou. Myslela jsem, že naděním Lucku (jsem totiž její patron) poslouchat povely pro kánka. Vova se mi však přetl do řemesla a tak po několika pokusech jsem toho nechala. Jeli jsme několik jezů. Strašně se mi líbilo, že jsem všechny jezy sjela. Líbilo se mi kuřecí chování ke kánce. Chová se k ní tak pěkně přátelsky. Pikous škemral na Jarnovi, aby ho pustili na kormidlo. Když se tak stalo, tak Pikous měl zase tendenci jet do břehu nalso do vrbiček. Musím říct, že to bylo lepší než jindy. Jirka byl úplně stichas. Když nemá s sebou Džigiku je úplně bez duše. Sam jel se Spregim. Hloupli spolu. Našli střílecí pistoli a přepadali moře jako piráty. Mrzí mě, že jsem na vodě nechala Vovu, protože tam byl totiž a tak se na nás nesmělo střílet.

Mates jel s Máčou, byl pyšný že byl na kormidle. Máča mu udělala na hlavě z vlasů šťetku a sama se vepřila na sluníčí. Sweem jel s Čertem. Čert si na něj naříkal, že vždy vyhrnchl ani nevíme proč. Ale já si myslím, že věděl proč. Se Sweem a s Krabem jsem měla barbucue. Tiale byli nenapravitelní. Myslela si, že jim bude snad vadit, ale nevadilo se. Vařili pěkně oni. Dudra je stále trochu moc toho nemá povídá, jen se dívá. Musím ještě zeptat jak se na nás dívá a co si myslí. Snad se mu jazýček rozhýbe. Tereza byla úplně zezačátku stala se takový uměním. Je taková tichá, ale zato jí zajímá tolik věcí. Byla i na kormidle. Jela s Krabem. Máčou je Krab pod vrbičkami vačkal. Tereza však vyskočila, málem ji odnesl proud. Pavla je zase takoval vyprávěnská potvůrka. Úplně přátelská Terezy.

Kvee
Kirke
Piko
Jirka
Čita
Sam
Mates
Sweem
Dudra
Pierrot
Spregi
Tereza
Lucka
Pavla
Čert
Krab
SRO
Vova
Gam
Máca

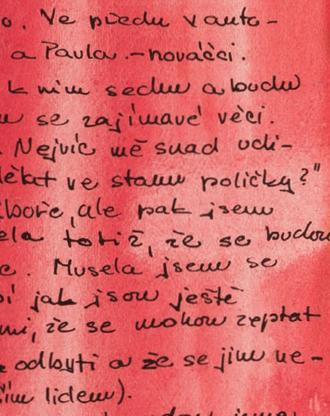

Sem na širým moři,
můj kajak daleko vod země daleko,
moc daleko, až tam daleko
nad obzorem lesknou se
ledovce jako bělavá čáta...

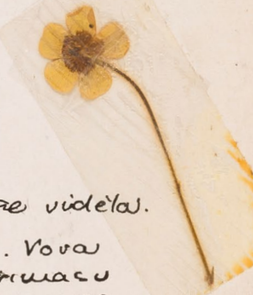

Večer jsme začali zase „odví hrou". Docela jsem kolečka dobře viděla. Čert toho moc neviděl. Potom jsme měli hrát hru se lísi. Vova začal vysvětlovat ale to bouchlo. Sam udělal nějakou grimasu a my jsme se začali smát. Vovkovi se to nelíbilo, protože to vypadalo, že se smějeme jemu. Řekl, když bylo zase ticho, že máme volno a šel trénovat do stanu. O této situaci jsem mluvila s horkými lidmi. Dost lidí mi prozradilo, že by to chtělo Vovovi dokázat, že v oddíle není jedinými, a že by ostatní uměli připravit program; s tímsouhlasím a proto jsem začala „organizovat". Všichni (o kterém se říká, že je individualista) jsme se vydali na dřevo, že se bude zpívat a povídat. Dost mě mrzelo chování Sid, protože tak mi řekl, že mi jsme si za zábavu zvolili jít nadřevo a ne řešit tato píše. „Myslím, že se v ohni také vaří dobře, tak bys mohl také pro trochu dřeva dojít." Nosila ohni potom zpíval. Po zpívání ještě pár lidí povídalo o tom, že když se debatuje ve vagóně o jakési volbě tématu, že se do debaty zapojí jenom starší lidi a tak jenom někteří.

Další část debaty začal Pierrot, který se nás ptal, proč chodíme vlastně na oddíl a co nás tam dnes. Myslím, že v oddíle některé lidi drží jenom vztah k jedné osobě nebo nanejvýš ke dvěma. Někoho zase, že je do oddílu přihlášen a že že musí chodit. A zatímco nemá příležitost se členství vzdát. Dokázat Vovovi, že v oddíle není sám, myslím, že to nevyřešila jenom jedna zpívanka bez něho.

Vnedělí ráno Vova s námi mluvil. Dojeli jsme až na Krumlov do Dajova. Z vody máme strašný zážitek ve sjíždění jezů. Všechny jezy až na Herbertov, jsem jela v singlu. Byla jsem ráda, že jsem se nevodělala, a že by snad mohla kormidlovat. Herbertov nám úplně nevyšel. Jeli ho jenom kayaky lodě. Stou naší kocábkou by to bylo úplně jasné.

Cestou v autobuse jsme zpívali, ale ne oddílové písničky. Třeba Pec nám spadla. Potom tam bylo moc písní na které se zpívá a pak vybírání ranečky: 1,72 Terezy.

Čita

Jaro přichází

10. DEN

Ráno byla rozcvička jako vždy a dosnídaně
dopoledne byla Bitva o fort Lanser.
A náše oběd na něm drobné sarvátky
v kterych vyhrál náš vřennosemí sever.
Po večerním nastupu a kaupom byl
večerní program a spam.

11.

Róna byl bytíček a za 3 min nástup na rosničku
a po rosničce, mití a pokoupání raníňastup
snídan DOBRA posnídani dodelávání stanů
a ruzných staveb. Oběd bil po něn

15. DEN

Vstávání ..... po probdělané noci krátké těžké!

BITVA U GETTISBURGU:

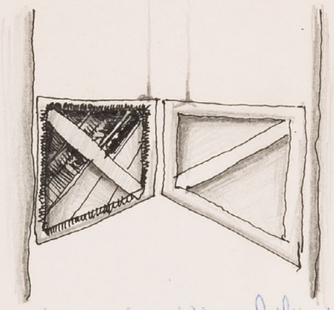

Spojenci nějaký nervy a vyhrožovali nám, že nám dají pořádnou lekci. Bylo to asi tím, že to byla závěrečná bitva - šlo o všechno? Vrchní byli minimálně vzteklí. Ač se jednalo o hru, byla to bitva.

Večeře se rozhodla o tom, že dojíme bylky pozvánkový lilek vyhrál.

16. & 17. DEN

Výprava dvojic
(od hory to byla veltší odvaha rozeznat kdekdo kdo)

18. DEN

Dopoledne lacrosse: Pierrad a Spiegi mi lezou na nervy jako pivo. Jejich hra je přímo úležná. Ač bylo řečeno těsně nad ránem, jsem jako hrdina dlouhého života dovedla dovedla a pozdě máme do hospody. Strašně se mi líbí Bonobo. Výprava manžely chrono, logaritmy, naše skupina (Andrea, Kalbar, Donatko, 510 & já) jsme dostali pramici - pomalou. Tento [illegible] u nás mobilní výprava pod vodou.

Sveen

ARGONAUTE

AHOJ KA

Zve se na první
akci nového oddílové-
ho roku, která se
koná ve středu dne
30. září od 17^00 do 20^00
v klubovně PKOJF.
S sebou si vezmi
kroj a zápisník s
tužkou. Dověz se i
podrobnosti k zaha-
jovací výpravě, která
bude 2.-4.9.1981

Ave

2.-4.10.

ZAHAJOVAČKA

I.

Stazili (dopisu vědychy) jsme se na nádr. Florenc. Vždycky měl Radek na na podzim druhého. Pozdravili jsme se a jeli jsme do Barkova. V Barkově jsme vystoupili a šli jsme pěšky. Zajímavý, co se mi ta [illegible] druhý kraloš než přijde rodiny. Tady jsme moc nebloudili. Byla tma. Šel jsem za Bonobem, Bonobo nás šel kousek vedl ale nemohl takového. Tak jsme vždycky bloudili dva kroky od cesty. Nu tak jsem se přiřítil k Vavřinci. Ale Bonobo zdrželi [illegible] a šel na nádraží na nejbližším nádraží skrabek a odbočil na jinou cestu. Ale nadosmrti [illegible] přivedla [illegible] šel jsem [illegible] Šel Vlasty. Ani [illegible] jsme najednou na nádraží na cestu a šli jsme [illegible] Sami jsme všichni spravili na Skalku, jsou tak otec prostory. Za nádražím [illegible] byl mrak na zemi. Už jsme nemohli mlčet. Tam nádraží nepřijímnosti

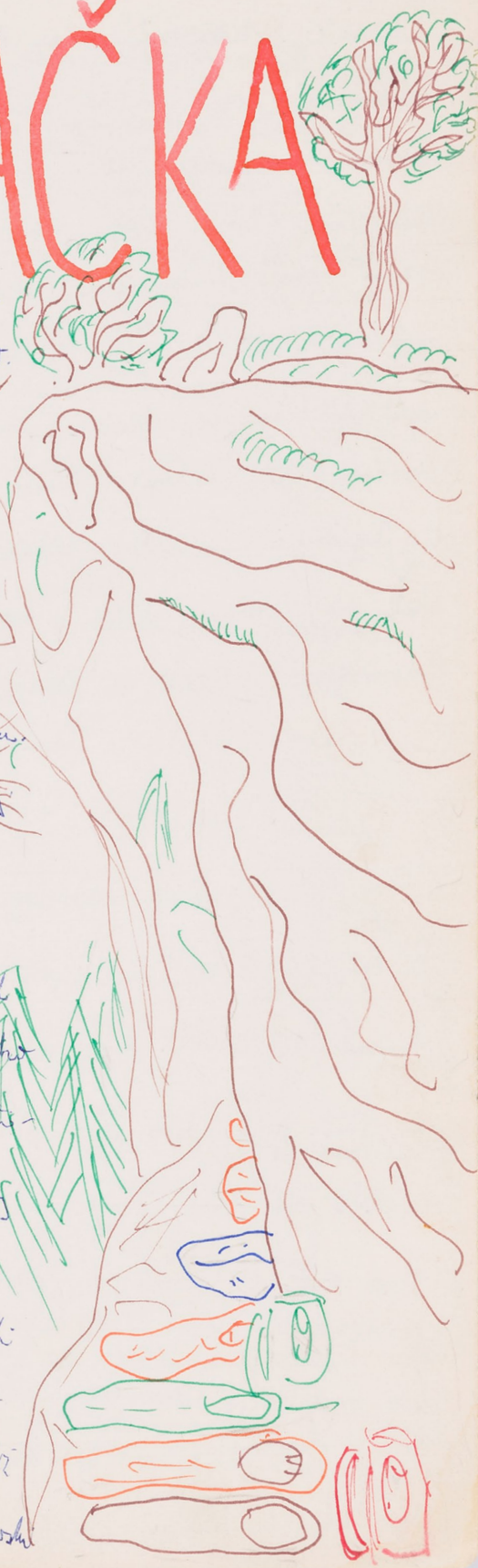

Do Sluboky jsem přišel velmi dobře naladěn. Bylo prosí. Byla to 1. akce po táboře. Dobrou naladu jsem nemě jinou já. Zachvátil jsme se byli všichni. Ykso. Kromě Macka, Pivoňka, Cuma. Také jsme ještě čekali. Byl jsem příjemně překvapen počtovanou hodně hráčů. Konečně Mack a Cum dorazili. Byl nástup. Rozdělil jsem se již od nás odchází Gregy, Mack, Kikka, Pivoň, Renca... Tak jsme se bavili. Mrzelo mě již od nás odcházejí. I když se to brzy dalo čekat. Překvapila mě Kalka. Říkala mi na táboře že by "Regoše" neodešla. Musíme si udělat jasno. - Potom jsme jedli jídla a povídali si dlouhý. Bylo to hezké ale již mě zase konec (únor). Tak jsme ~~se~~ rozloučili si přáli dobrou na zahajovačku a šli jsme domů.

Sam

ZAHAJOVAČKA

2.-4.10.

I.

Stavili (dopisu vždy dobře) Tesli jsme se na nádr. Florenc. Vždy měl Radek na na podrav druhého. Pozdravili jsme se a jeli jsme do Barkova. V Barkově jsme vystoupili a šli jsme pěšky. Zajímavý, že se mi ta cesta zdálka dvakrát kratší než při jízdě autem. Tady jsme moc nebloudili. Byla tma šli jsme za Bombou Bombo nás také trochu vedl ale nemě takového. Tak jsme vždycky hledali dva hrbolky ostry. Nic také jsem se připojil k Vaňovi. Ale Bombo přehodnotil povídal hradiči bloudění a šla se nám za nepříjemným pocitem strachu a odbočil na jiném cestu. Ale nadšení Ivan přivedl Bombu, že jsme vyšli. Šel jsem vyšel Ykso. Ani nic připravoval se vyhlášky jsme najednou na vodu a tak jsme spát náš přívěs. Sam jsme večer povídali na skále, jsme šel ven postavit. Za mě- rolez chamtivě byl moc na zimu. Ráno jsme nemohli mlčet. Tam rozdělen nepříjemnosti

nastoupili. Ukládající se ke spánku jsem asi přimáčkl vozu, dlouho si ho nemohu vidět. Ráno se musí do snídaně. Voda nevábila a bodla mě. Později jsem sebou vůle oblékl vše proti ~~vůli~~ dámě, voze ~~jí~~ jsme ~~přes~~. oblékl jsem si kalesón atd a ~~ob~~ jsme na ~~Hlavní~~ ~~ná~~ ~~ulici~~ ~~ulici~~ ~~ulici

III.

Po tahu jsme spálili ježky, takže ovzduší bylo nedýchatelné. Vyrazili jsme za Bobou a Bam počkal u dvě ze dohořet. Za slaba půlhodinku jsme dorazili ke stezku, který byl za ten ~~rok~~ zveleben o tři postele. Zde byl zapsán Spregy z 20.9. tohoto roku. Když jsme vše náležitě obhlídli, vzal jsem lano a vrátili jsme se ke kluzku. Vlese jsme hrálí hru obdržené místo.

Do měst se doplňovaly zásoby v podobě míčků. Na konci hry výsledek tvořet zásadky. Obě strany mají po 39 míčcích. Po návratu k věcem hrajeme tradiční nadhazovanou. Smrtící nástroj kanto bursové zastávce. Arroko ž pěkně nacpaný.

Známka: 1,13
muž: Sam
Ranta

Dandee

7.10.

TERACE

Sešli jsme se na terasy jako každý rok. Jelikož jsem přišel poslední, nezačínal jsem zahajovací projev, ale běhat se ještě nezačalo. Jako první byl klasický běh. Zde zvítězil Knee a vybojoval 5. místo obsadil bolec kocour. Druhým bodem programu byla chůze se sirotkem. Jako první si dovolila moje maličkost. Třetí fází byl běh k číslech, zapamatování čísla, obratka a zpět. Opět zvítězil Knee. Během celého závodu cvakaly spouště fotografů posádkových plátků.

Konečné vyhlášení: 1. Knee
2. Bondee
5. kocour
7. Ranta

Ostatní nechť prominou, jejich umístění si nepamatuji. Byly nezajímavé.

Nikdo v pondělí pokračoval, ale nalodění na vrtulník Vltava.

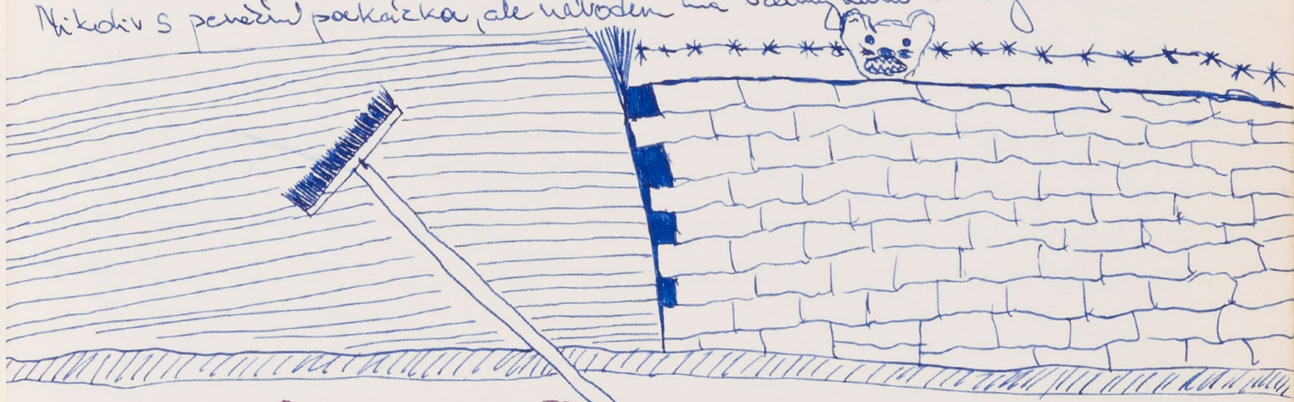

14.10.

UZAMYKÁNÍ

VLTAVY & WATER

Sešli jsme se na stanici elektriky Troja. Když jsme se shromáždili, vydrželo se podél Vltavy. Když jsme došli k pavilónu, vydrželi jsme podél Vltavy až k bývalému provizoriu. Cesta docela odstupňovaná se ozvaly výkřiky v tom smyslu že jsme se sešli, abychom uzavřeli Vltavu, Mělník, Sázavu a vodu vůbec. V chatce jsme minutu fleškali a dupali, když jsme se předtím posilnili jídlem. U provizoříčka jsme se převlékli do kterých zapálili svíce a ve dvojici dříve se za nimi sešli k vodě. Zde byl svíčkami zapálen z připraveného dřeva oheň. Všichni se usadili na přinesených dekách a začalo se zpívat. Patrona předtím byly předány orli pera Hiawathovy ke všem, Krabovi, Sirotkovi a mě. Mimo nám také Pierrot a Zven. Ve zpívání byla vložena přestávka a pustily se do dobrého posádkové dobty. Všechny byly dobré a bylo jich moc. Gum mě učil novou písničku nějaký Stan. Všem se líbila. Byly spuštěny na vodu posádkové plavidla a po silný příboj se jim nepodařilo vyplout. Moc se mi líbila pramice JTH kterou dělal Knee. Zato divnou loď míčka 825, kterou dělala Kitkat. Řekl se že to má být pramice 30 cm dlouhá a potom byl napřed vor a napřed katamarán.

DTC

16.–18.10.81

STŘEDISKOVÝ SRAZ POD

Z Vysočan odjíždělo současně všechny oddíly Gemini a tak bylo požehnaně lidí. Jako obvykle byly trable s převodčí. Když nejsou, je to spíš výjimka. Když jsme vystoupili, byla všude mlha a blato. Pan předvoj nám poradila, kudy máme jít po silnici. Bude to prý o 15 minut delší ale po silnici a ne polem. Od začátku jsem se držel úplně vpředu s pár lidmi s Trezora a na jedné odbočce se nám podařilo odbočit i když jsme měli jít po hlavní silnici. Asi 20 minut po ostatních jsme dorazili do vlastního Podkost. Když jsem Jovovi vysvětloval, proč jdeme pozdě, bylo mi řečeno že příště se řídit podle svého a ne jít za ostatními, když si myslím, že jdou špatně ale vrátit se do terénu a vidat Smrt. Dost mě to překvapilo, že člověk jak z nich měl nejlepší a vědět je. Ale člověk se o sobě pořád dovídal nové věci.

Když jsme si vybalili, byl nástup pod vrátky s lampiony. Deff a Fletcher provedli řeč a přečetli rozdělení do skupin. Pak rozchod jsme se měli sejít se žáčky na noční hru.

Byli 6 členů skupiny a měli 5 min zavázané oči a jeden viděl. Úkol to byl jasný. Neviděl v jasném dlouhém hadu šli asi hodinu po cestě" kterou hada vedl Fletcher a viděl skupiny. Když jsme si sundali šátky zjistili jsme že jsme v lese a okolo je setkem dost bahna. Při pádu jsme ztratili kteří byli nyní neviděli a snažili se je dopravit na základnu. Větší úseky jsme běželi a jelikož potmě toho člověk moc nevidí, protože jsme jsme většinou šli po cestě a blátem. Na základně nám kecos zase to zlikvidoval.

Jelikož Fletcher s Deffem vyhlásili podpisovou hru, před večerkou jsem vyšel na chodbu a když se šel někdo mýt nebo na WC tak jsem ho zavřel do kouta a nepustil dokud ..... se nepodepsal.

II. SOFTBALLOVÁ LIGA

17.10.

GEMINI

Jelikož byla krásná zima, odbyla se tradiční rozcvička mezi pobřežími. Po hymnách nástupu následoval bod dne soft. Jako první jsme se utkali s Thesea. Poseidon mezitím hřmotně opodál. Theseové předváděli své kvality dost přesvědčivě 36:27. Tím pádem jsme byli odsunuti na 2. místo. Mezitím, co si dával do těla Theseus s Poseidonem, odebrali jsme se na oběd k tábornímu a jídlali kolem. Kuec s šesti zkoušeli lacrosse až kuec vyhodil jedno okno. Část oddílu mi značně nižila kvůli o šťávu na silnici. Pak se začali trousit Theseové ze skorečki a Poseidon na náš čekal. Jelikož jsem v první části byl úplně mimo a nebyl soustředěn na hru, do utkání s Poseidonem jsem nastoupil nebyl. Když zápas skončil nerozhodně, mělo každé mužstvo míti odpaly a kdo získal met. Po prvé bylo nerozhodně, podruhé vyhráli o 1 metu a také 2. místo v lize. Argonauti coby loňský vítěz byli třetí ale „Theseo a Poseidone, do roka a do dne se sejdem na Božím soudě" Lize a vyhrabaříš." Už proto že si to žádal naše čest.

II. Softballová liga - podzim 1981

AKCE

GEMINI

KDO LETOS ZVÍTĚZÍ?

1. Theseus
2. Poseidon
3. Argo

SRAZ ATD

Večerní program představovaly programy oddílů. Zahájilo se zpíváním. Jako první jsme se pustili do akce my. Sám vysvětlil soutěž nosič mincí. Všechny pobavil. Od. To je dítě cirkusu. Jako cenu za vítězství byly plechovky Coca-Coly od strýčka Dasa. Po nás vystoupil Poseidon se svou hrou Nejkrásnější válka. Nadšeně vdovzdával Mikel svými výkřiky a vystupováním. Dan při tom vykřikoval Mikel je bůh takže jsem mě dojem že jsem na koncertě disco skupiny. Všichni herci se šli několikrát děkovat a skandovali Mikel. Theseus předvedl natáčení příběhu Rychlých šípů v Ondrejově domově. Měli bezvadný úvod. Potmě večer Dan - režisér Křtina zapnul kamerák a ozvalo se O.K. tatatatatata a poté hudba v které bylo slyšet svištění kulek. Celé natáčení Rychlých šípů byla improvizace a moc se mi líbil Paul který hrál Rychlonožku. Jednotlivé scény byly prokládány reklamami. Některý byly přímo svaty. Když Theseus skončil, vyhrabali jsme se připravit na country dance. Byl jsem pekelně nervózní ale to přešlo. Všem se to moc líbilo a každý si to dokázal zkusit. Mike říkal že to na táboře taky zkoušeli ale nebylo to ono. Mně osobně se country taky strašně moc líbí a rádi by byli i na příštím táboře.

18.10.

Den Trifidů

Ráno v půl šesté nás Fletchet vzbudil na super pohodu hlas. Jelikož jsem to čekal, byl jsem oblečen a venku do tří minuty a nikoli do 3. Ve skupinkách si až na jedno zavázali oči, jelikož pěšky to k cíli vedl po asfaltu. Ale bylo to tak snadné. Po asfaltu chlapci trhli. Když byla skupina rozdělena, musela 2 min. stát na místě. Pak se čekalo, až splnění úkolu se vrátili vůdci. Když do půl deváté nedorazil do cíle, máme smůlu a dojít normálně. Jelikož naše skupina uháněla [illegible] odbočit, dvakrát jsme se ztratili po lese. Tam jsme potkali další skupiny. Jedna skupina byla popíchána od vos, jelikož kousat tam bylo jejich hnízdo. Všichni dostali chladno, jen [illegible]. Když jsme se konečně dostali do cíle, [illegible] jsme se [illegible] nebo paty. Pak [illegible] sterky dráty jsem měli dvě kila. Pak Fletchet pískl nástup a vyměřil pravidla hry. Střídky a obchodní lodě. Když to Kitka slyšela, vyprskla se to hrajeme poprvé, takže Fletchet měl po radosti, že má pro náš tým kterou vzít. [illegible] hodiny pak byl nástup do [illegible]. Ze začátku se mi moc jít nechtělo, ale potkal jsem se a už jsem jel. Kluci se jen divili, že máme jít s Arnoštem. Hodně jsem si s ním povídal. Podvečer přijeli [illegible] a [illegible] jsem ve 4h. Skončil jsem si a potvrdili se dcera. V půl 12 byl nástup a vyhlášení výsledků polní hry a podpisování. V podpisové akci jsem umístil se počtem 39 podpisů, [illegible]. Dostal jsem Coca-Colu. Po nástupu Poseidon s Thesseem odešli na vlak a my vařit. Po [illegible] Nova Scotia Savagna. Těsně před odchodem zněla strašně [illegible] Coca přes pole byla samý blato, no fuj. Za pět minut jsme byli na nádraží. Klub začal [illegible] a [illegible] hrát hokej na platní mezi posádkama, to [illegible].

Bonzo

21.10.

Clubovna

Na začátku nám Jova rozdal papíry na master-mind. V tom větším jsme byli 2, v +ěšším 1. Stoly jsme [illegible] na zem a hráli na lovce a jelena. Oba měli zavázané oči a museli se držet stolu. Rekord byl 15 vteřin lov. Jen si jednou vlez pod stůl a lovec nanejvýš klep. Do posádky mi byl přidělen Bětka. Někdy máš moc bujnou fantazii a sklo v zahrádce na [illegible] běží. Hráli jsme fotbal. 829 dostala 4 góly, 314 2 góly, my a kapitánat nic. To kvůli strašně vadlo a potřeba proti nám pálil.

25.10.

Hockey Shaw

Kdo je v pokoji?
Rama-kalio!
Vabáá!

Sdělení na hokej +kalo dost dlahoale ve čtvrt na 10 jsme byli komplet. Jako první hrálo 314 a 829. Jak nemohlo být jinak, 314 podržtičle 829. Kitka coby brankář vlastně div Poté jsme sehráli zápas [illegible] s 829. Bavil se sice stavit, ale vyhráli jsme 4:1 góly. Po odchodu jsme si to rozdali s 314. Na začátku nám stoupil kluk a vypadalo to že dostaneme nepočítaně. Sice jsem hned skotoval, ale pak se [illegible] dalo [illegible] do poměru 5:0 a Kvee dvočili a sám všechno nechat, takže jsme prohráli 0:4 góly zcela bez problémů. Po zápase jsem byl pěkně jeho a vůbec jsem mi dost. Nejlepším střelcem turnaje byl vyhlášen kluk, který získal přes 20 bodů. Hra byla dvakrát pěkně tvrdá a tak sem tam někdo dostal přes prsty a málně. Líbil se mi Gal jak hrál.

2h: 1,5
mzi: 5:0, Kvee

29.10.

Klubovna

Opět jsme dostali papíry na master-mind. Kvella to kitka. Povedlo se jí nadělat v kolonce tolik chyb, že se výsledek nepočítal. Při hodině bylo velmi živo. Všem. Jednou opět k [illegible] do Botovna. Vyprsla nás náhle dřevěný.
Každý si měl přinést na schůzku nástroj na hraní. Každý něco má a tímto na to. Když spustil všechny dohromady, bylo to děsné. Přezpívání hrály vždy jen někde se [illegible]. Osobně jsem si to představoval trochu jinak. Líbí si rozebrali věci na výpravu. Před koncem jsem si ještě s posádkou dohodl co budeme na výpravě vařit a jíst.

Bonzo

30.10.-1.11.81

VÝPRAVA DO ZÓNY

Později zpětně jsem se orientoval kam jedeme až asi pod Dojem to ke Kirkě. A ono k Markovi do vězíma. Počasí s ohledem na podmínky nebylo nic moc počasí. Vlaky jely, průvodčí byl jako vrch, že jsem se nestačil divit. Kvíšo zdálo, když jsme vystoupili z autobusu před Botovnou. Nejdřív se dalo jít zkratkou polní cestou a když jsem včel 20 metrů zavolali na mě ať jdem po silnici. Za prvním stavením Botovna nás 5 odbočilo k potoku. Cesta tam samozřejmě nebyla ale pořádný mokro. V chatě hrál Nova divadlo, dělal že klíče nevrá a pak se vyjde odemknout. Ale šlo.

Dali jsme si krosny dovnitř a rozdělila se práce. Když se zatopilo, lidi se najedli. a Nova začal vyprávět příběh zvaný **Stalker.**

Na zemi v jednom místě se cosi stalo a byla tam vyhlášena zóna. Nikdo nevěděl, co se stalo a lidi co se tam dostali skrz kordon, se často nevrátili. Ti jíco se tam aspoň trochu vyznali a dodnes tam často se jmenovali stalkeři. Příběh líčil jak stalker vedl dvojčí profesora a spisovatele jako průvodce. Když Nova skončil, ještě jsme si o tom povídali. Cosi podobného jsem viděl [illegible] a šel. Na dobrou noc nám Nova pustil ještě [illegible] a good night.

Po ránu byla rozcvička, při níž si každý cvičil co chtěl, což se mi líbilo. Na dopoledne byl naplánován soft. Dělal jsem kečta a přesvědčil se, že nejlepší je chodit po kopcích, ale po lidech. Vzal jsem si masku ale bylo mi dopotmělo abych si ji sundal. Krátce po tě co jsem to udělal, přitiskl mi mě brýle na nos. Když jsme dohráli, Piko provokoval Kirke a byl od ní bit. Jako vždy, nepřipadalo mi to jako legrace ale pouze jako násilí. Bylo to takový divný.

Když jsme se vrátili, Nova s Š10 ještě nebyli doma a tak jsme posedávali a pojídali si kostky. Když se vrátili, byla hodina na vaření a po ní následovala cesta do zóny. Na cestě se vydával stalker, spisovatel a profesor. Cesta byla značně bahnitá tábory a bylo fakt těžké cesty. Kdo špatně odbočil, spadl do pasti. Ze 6 výletů jsem skončil 4. Když se všichni vrátili z cesty, vyhlásilo se pořadí a bylo volno. Půjčil jsem si od Bama lasa a zkoušel lasovat. Lasa bylo moc měkké a slabé a tak jsem si po půl hodině začal líčit nový kostky.

Po večeři byla zpívanda s kompoty. Všem strašně chutnal můj tvrdý a věčný džem. Ty šly skoro skoro pořád. Když se všichni přecpali kompotů, uklidily se sklenice a Nova četl od Heminga Stalkera znovu. Lidi během četby usínali, tak třeba Kirke si dovolila i chrápat. Na dobrou noc jsme si opět poslechli hudbu z jakéhosi proklamace.

Rallye bylo opět brzně vstávat, což se mi moc líbí. Dopoledne jsme si zahráli lacrosse. Nevím čím to je, ale jak mám míč, tak jdu do nájezdu a vyšvihnu schopnej nahrávat. Dvakrát musel zkoušet hrát vzadu obranou a nahrávat dopředu. Hrálo se dost živelně a soudce byl občas pěkný vokno.

Když jsme si zahráli a uklidili po sobě, byl oběd. Po obědě byl vysvětlen závod Rallye ešus. Počasí až do teď nezlobí se umělo a závod se jel za stálého deště. Kvee odhodil zábrany a vrhl se do svý ešus do vln potoka.

Na stanici autobusu jsme zjistili menší nedostatek totiž že autobus dnes nejede. Až možná v 17 hodin. Do té doby jsme seděli v čekárně a hráli pantomimu. Když autobus přijel, pan řidič se sice cukal, ale vzal nás. Tak jsme jeli autobusem až do Prahy.

4.11.

KLUBOVNA

Hned na začátku byly org. věci ale ještě předtím vyhlášení Kačiny. Jako první byl Kvee (bodu navigátor) druhý Sam, třetí Drag, čtvrtý Kitka, pátý já (bodu kuchař). Stíny jsou 3. jitka je vrchní stíž. V posádce máme jednoho stíže (ento). Kitka má dva. Jako bodu kuchař jsem musel vařit čaj a tak jsem všechno nesly šel ale dodrželi jsme jídelníček 2. třídy t.j. že si vybereme jako druhý místo na špenát. Jako mimořádnost k tomu patřilo bylo ohlášeno z bodu do NK a kdo jde do potravin. Též z bodu do NK mi dělá těžkou hlavu. Jako další vahadlo bylo oznámeno že se bodují skalní značky za jednu bodu za dvojnásobné a jinak mimo dva body. Když skončily org. věci, Dova čtl stavu a moc si ho dočtu bě na konec.

6.11.

PLAVÁNÍ
ÚČAST: BAUTA
KRAB
SAM

Trochu málo ale nevadí. S kterými to příjemné zážitky. (Např. v plavě)

Sam

11.listop.

RADAR aneb STŘEDISKOVÉ PROMÍTÁNÍ

Sraz na tuto akci byl u kostela sv. Antoníčka. Potom jsme šli do divadélka Radar. Tam bylo střediskové promítání. Dokonce i nejbací filmy z nějaký akce. Na ty jsem se těšil nejvíc. Je to náhodou bezva když někdo koho znám je na filmu a normálně se tam bejbe. Diáky byly takový dobrý. Výpověď technika se nám ale vyvrtla z rukou.

Po skončení jsme se domluvily na sobotu a neděli.

I

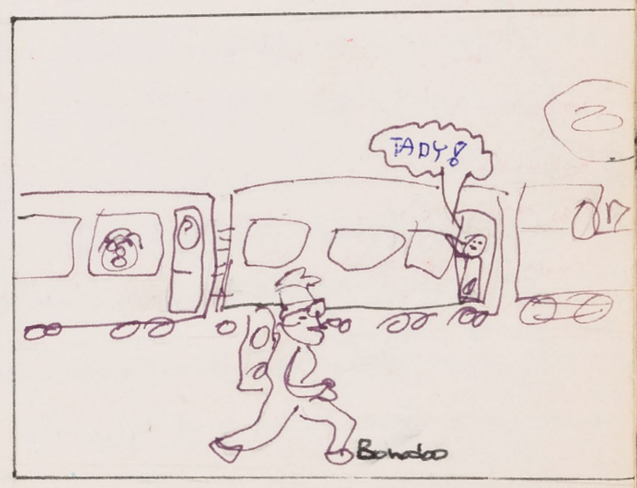

Sraz byl na nádraží Vysočany. Dorazili jsme tam kromě Bondoa všichni. Ale i Bondoo nás stihnul.

Cesta ve vlaku ubíhala klidně. Průvodčí byli také klidní. Sid nám ukázal svou novou lakrosku. Byla úplně bezvadná. Potom jsme tiše slyšeli obsah nějakého filmu.

Na Markovu chatu jsme dorazili již za tmy. Bylo tam útulno. Hned jsme se zabydleli a udělali barbuchu. David měl barbuchu s ~~fazolemi~~ hráchem. Sam měl důvod si zouřat protože David nastrouhal nějaké dvoje věnečky, kondenzované mléko a ~~něco~~ je na dva dny jídla až dost. Že ~~svojí~~ moji barbuchu jsem byl spokojen. Hodně jídla to je ano. ! Ještě před spaním jsme se seznamovali s literaturou kterou jsme si přivezli. Já jsem propagoval svou knihu „S Matyldou po Indu" Jelikož Knee říkal že je to jediná slušná kniha v mé knihovně. S knihami např. „Modrá mamrgota" jsem neuspěl. Vova nám pak četl článek o hepeningu.

II

Ráno jsme si dali bašu a rozhodli práce. Já s Bonobem jsme vyrazili na cirkuli. Nejdřív jsem se hrozně bál. Ale pak to bylo dobrý. Bonobo si počínal jak kdyby to práci dělal celej život. Ale to už by byl ukrutně bezprstej.

Já jsem uklízel dřív. Bylo mokrý ale stejně jsem tři páry rukavic který naštěstí rychle schly. Nakonci jsem se osmělil a řezal jsem taky. Prsty mám naštěstí všechny. Můžete se podivat když jsme dořezali zaštiřovali jsme dřevo. Šlo nám to od ruky. A už tu máme večer. 16 hod. Všichni jsme se shodli že nemá cenu pracovat. Vova nám

volil abysme hráli diplomacii. V máku jsme vyrobili mapu, byla dobrá. Kreslili jsme jí podle roztrhaného glóbusu (Jen co byla hotová, objevili jsme atlas světa) Byl to lítý boj. Francie vyhrála. O půlnoci jsme se najedli a v 1 hod. jsme byli v posteli.

III

Ráno (9 hod.) jsme se svezí probudili. Šli jsme si vzít. tadovánek

jakej nám může poskytnout známá břečka. Po obtížném hledání jsme našli pytle a vyrazili jsme. Bonobo a David zůstali doma. Měli jakousi práci. My ostatní jsme došli na kopec a udělali jsme bezvadnou dráhu. Nejdřív jsme jezdili po jednom a potom jsme se začali združovat do vlaků. Ty byly bezva. Potom dorazili Bonobo a David. To pak byli teprve vlaky. Sedřel jsem vzadu ze strachu že mé útlé tělo bude rozmáčkáno při první nehodě. Když i Sam prohlásil že je úplně promočenej, tak jsme šli domů. Tam jsme svedli skvělou kari-rýži. ~~Bez sněhu~~ Zapomněl jsem ale předvídat, takže jsem byl pytlovat v jeansách a domů jsem jel v dětskejch teplákách. Nikomu to nevadilo, zklášť když jsem si na pošlapaných místech decentně držel ruku. Cesta probíhala dobře i po silné stránce. A dlouhy tomu jsme v 18 hod. spatřili světla naší stoupající matičky.

Sam

VYZVĚDAČI

LP. 1981

18. dne v měsíci Listopadu

Sraz byl na náměstí Jiřího z Poděbrad. Každej jsme měli kloboук nebo rádyouku. Vyzvědače pořádali Théseové. Po vysvětlení pravidel se každej rozběhl na určené místo. Když jsem doraził, zjistil jsem že jsem krysa. Byli jsme pověcení co správná krysa dělá (viz mapka). Pak jsme se rozběhli na potkal. Ale pak loviště. Tam se krysa má i usmrcena byl mi to nezůstalo podoby byl jse za trest jsme 1: náš nějaký láme. Potom přišel jsem byl indikábit ó velkého kay a část jeho těla jsem snědl. Ale bratstvu. Krysy nikdy. Lidstvo Takhle toteda pu se říkali při bila. Akorát lov. Asi půlhodinu mě Sony odvedto kořistí jen své nepřátele. Zaže mě ohavný když jsem opět n jinou krysou se museli chovat sportovci a moc velký okamžik. tor naskytla se sově. Využil jsem se proměnila na nakonec jsem jednoznačně vyhrá se omezilo na dopadlo. Při zá pomínky, lehkem např. Vova si stě jsem nikoho nela do bohatých heren. Žel chvíli jsem byl člověk. Dlouho nabyl své krysí smyslem usmrcen. jako opilci. Vydě sedivili co to dě Ve chvíli kdy mi příležitost vy jí. Krysoň zaěval karamelkay, kekso byl opět v krysín li. Indikátoři za pět exemplářů. věrečným náště se asi nevalí zoval že nikonepotkal. Ale takové drobnosti nestojí za řeč, (a takhle tohle: nikdo se nestratil (kdo se ztratil zase se našel), všichni zdravi a podobně. To jistě nejsou nezanedbatelná fakta. Také téměř všichni vyhráli. Myslím si že to byli dobrý vyzvědači. (Rekvizity vedle →)

Sam

BURZA

Konala se v PKOSF. Každý přinesl co měl. Já měl brusle. Někdo si chtěl od lechčit domácímu vetešnictví. Například, nechci nikoho jmenovat, náš kapitán. Bylo nás ale docela málo. Vova se vyjádřil že je to tím že lidi myšleli. Burziáni byli Jirka a Lenka. Z laviček jsme udělali pulty a dražilo se. Docela mě to bavilo. Z cizího kraje neteče. A zboží bylo rozličné. Od Filmu z ruským textem až po vojenskou baterku a oblek. Po dražbě jsme se v pohodě sesedli a hráli jsme takové zvláštní hry. Např. jsme cvičili. Tak zvláštně. Nebo hra na pustý, leč ideální ostrov. Hraje se: Jela loď na té lodi bylo vše na co jen pomyslíš. A ta loď ztroskotala. A ty jsi zůstal na lodi sám. Můžeš si odvést 5 zdaí. Co a co si vybrat? Názory byli různé ale shodli jsme se na tom že dívčina je vše nezbytná. Jenom Kirkeé chtěla náhrobní kámen. Hra s hudbou byla jiná ale taky dobrá. Celá burza by podnik zdařilý.

POSÁDKOVÁ ZKOUŠKA se konala v naší Klubovna - byla čistě organizační záležitost. Probírali jsme v komoře. Vyráběli jsme svou tajnou zbraň. Také špalíčky s výborným zhluboka záležitosti okolo vánoční výpravy. Přesně nadiktovaná vrovní. Potom jsme na ně vypalovali svá oblíbená jména. Bonobo se zdobil výstroj a výzbroj. Taky se upřesňovala nadílka. Ale co se dá na org. v. popisovat stran kostky. Půjčil si jí na bus.

Pierot
Blanche
Vova
Gam
Sto
Krab
Bonobo
Džigi
Kuce
Sam
Čal Nates
Kirkó
Iveta

Tereza
Kocour
Piko
David
Rauta
Ondra
Jirka
sorry

22.12.81

NADÍLKA

Sraz byl ve čtyři. Na cestě jsme potkal Bonoba a Džigitha v dobré náladě a v krátkých kalhotech. Když jsme se přibližovali ke klubovně linula se odtamtud líbá vůně. U ohně se pekl Vova, Pierot a kuřata. S Džigim sme začali esteticky upravovat cukroví. Všude vládla dobrá pohoda. Potom sme s Bonobem u baru porcovali kuřata. Ostatní už přišli. Zazpívali jsme si a začalo se nosit na stůl. Kuře bylo opravdu dobré. Naše vši zaměstnával Spejbl + Hurvínek. Pak jsme zpívali a potom začalo odhalování posádkových činností. ~~344~~ 314 - odhalilo své umělecké dílo. Byl to obraz. Ze všech stran. Dílo bylo přivítano bouřlivým potleskem. My - 525 - jsme odhalili Pepu a Mastermind. A 832 ~~kdyby~~ nás „překumpilo" divadlem. Koeina a jiné postavy začínají pronikat do oddílového folklóru. Ale bylo to to „dobrý".
Potom - slavnostní to okamžik - se mi dostalo té cti zapálit náš stromek.
Kuce - dostalo se mu té cti - rozdával dary. Kirkó byla celá na větvi z takového ptáka na větvi. Každý dostal perník. Je to ozdoba ale každý ho snědl.
Ho a potom se promítalo. To bylo bezva. Byli ze všech táborů. To se mi opravdu hrozně líbilo. Ale čas chvátá. Bylo už po dvanácté tak jsme šli spát. Ráno bylo turdé probuzení a vstávání.

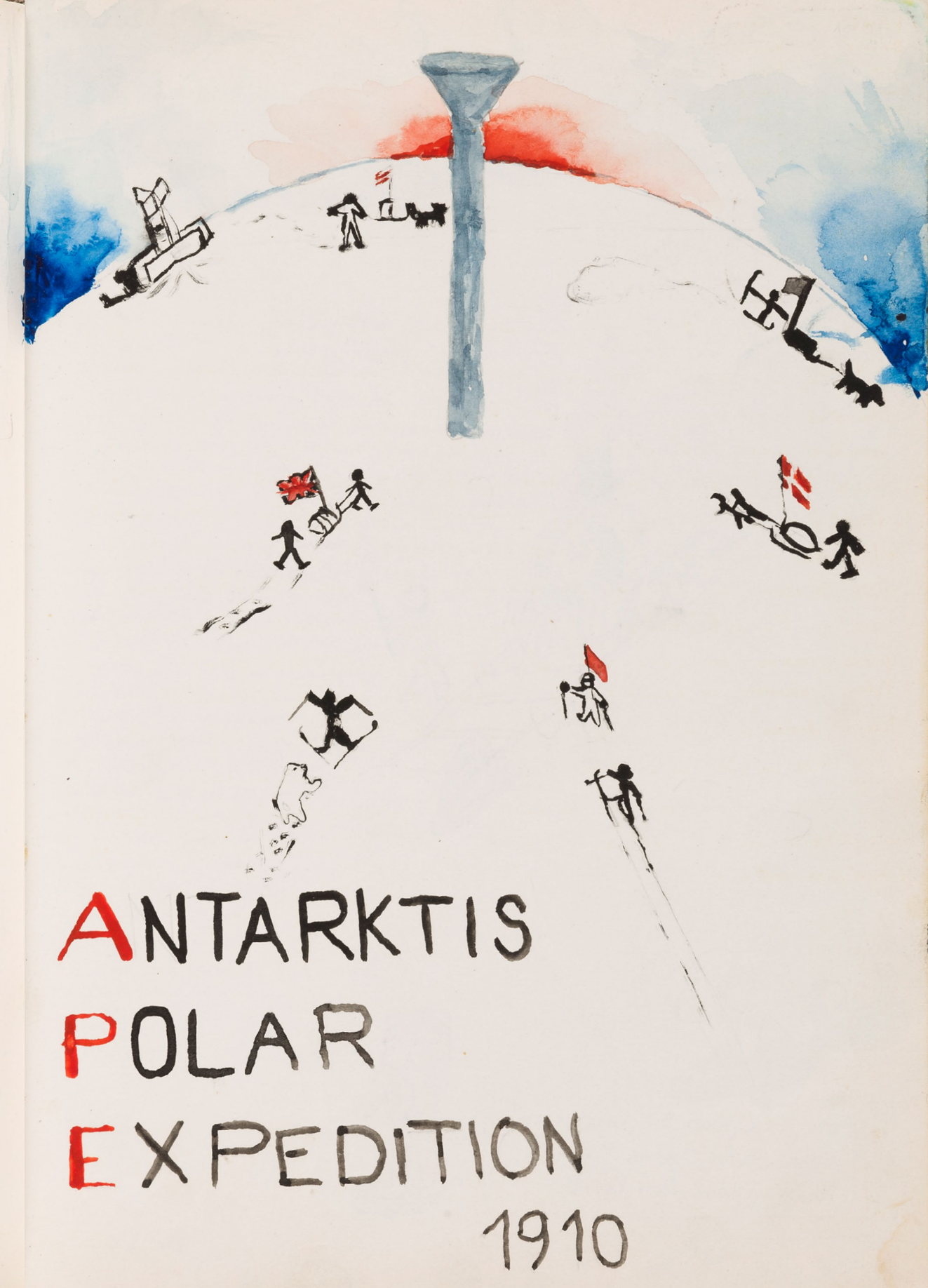

ANTARKTIS
POLAR
EXPEDITION
1910

26.12.81

Den příjezdu

Když jsme se sešli na Hl. nádraží v počtu 13 lidí, přišla pilo mě, jak nás jede málo. 510 zaspal a dojíždí po svých. Takže nás je 14. Ve vlaku se lidi bavili mezi sebou jak uměli, jinak to bylo nuda. Když jsme dorazili do Rejštejna, zjistili jsme, že jsme ubytovaní na ošetřovně původního tábora. Ošetřovna se přestavěla a po rybníčku naznačuje jsme hádali svah, kde končí vyšlapaný se odjela první část Liga a Dívče, což je kvalitní zdatbě o nejnejlepší.

V hlavním [illegible] tělo výpravy expedice jsme si vyzvedli věci a navečeřeli se, což souvisí s pozdějším hudbou. Lidi spějí dole a já s 510 nahoře. Po večeře se jsme kapitánat bavil mezi sebou v jídelně a tak jsem beroucky podouchal. Z toho co jsem slyšel jsem zbavna nehudl důvod k radosti.

Podle kvalitního když se lidi mezi sebou baví o večeři, jsou to prý úplné hlupost a kvalitní je z toho prý špatně když je slyší. Z čehož mám tedy dojem, že by člověk měl být zticha a ani nepípnout, protože stejně povídá jen samé hlouposti.

Vova, Gam, Krab, 510, Kuce, Kitka
Tereza, David, Ondra, Zanta
Mates, Pikouš, Sam, Bondo

Zn. 1,84
muž: Tereza
510

27.12.81

DEN č. 2

Po snídani vyrážíme vlakem do Železné Rudy - Kalich sněhu tentokrát na Modravě. Podobným postupem se dostáváme na Černou Kopu pilu. Odtud se již jde na lyžích. Asi po 2 km stavíme u pramene a občerstvíme. Zpátky se vrací expedice a

ČH

Nad věnováním v knížce PAUL SIMON

To už je tenkrát, tenkrát.
Vzpomínáte?
Byli jsme nevinní
a plní důvěry
Už je to dávno .... Ve kterém to bylo?
Jo, já mám fotku.
Je dobré pomáhat paměti
když jde o to jediné co ze všeho zbylo.

Dojíždíme na Tetřeví v chatě odkud je to 2,5 km do Kopce směr nahoře. Dojíždíme na silnici a pomalu jedeme dolů směrem na Filipovu. Odtud jsme nahoru a tak jedeme jeden dlouhý kus pořád rovně po pořádným kopci si najedeme dal do hory. Kvedlo chodí dolů po sjezdu už přestali na pomýlení a kvedla za kvedla za Každou cenu něco udělat, jelikož nemá čas volný prostor.

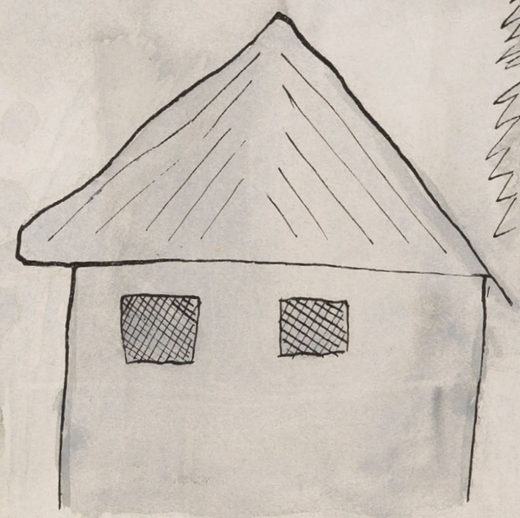

3. DEN

28.12.81

4. DEN

29.12.81

Dnešní den započal jako obvykle výkřikem „budíček!" ve ~~5~~ 6 hodin ráno ~~minuty~~ minuty nadšení na rozcvičku. To náš Tichý svým hromovým hlasem svolával na rozcvičku. Dvorka sem se při rozcvičce zabral. Dnes jsme nespěchali. Probudil jsme vědra dobrého domovského vzduchu svaného lidově pilče, a pak vyšlo krásná krása zavítala na kouřící autobusu který měl co nevidět jet. Jen tak, tak jsme to stihli. Autobus byl mírně nabitý. Na dalších stanicích už nebral lidi. Ale v pohodě jsme dojeli na Modrau. Tam jsme se rozdělili na dvě skupiny, Expedice a neexpedice. Neexpedice šla nevíno kam. a expedice šla podél Vidry. Byl u ní krab, Bonobo, Tydlitát a já a Piko který se zrovna nechtěl. Šli jsme kratší cestou a by jsme si stačili zbudovat tábor II. expedice. Cestou jsme se zastavili v hospodě a bylo nám dobře.

Na II. expedici jsme vyrazili ve 14:00. Asi 2km od tábora jsme si postavili stan a po následovaném rozlití čaje jsme vařili dvakrát. V táboře jsme ještě byli na č.h. a večeři a pak jsme prožili skvělou noc.

Hra v kruhu

Joni Mitchellová

A tak jeden za druhým střídají se spolu
a malování koníčci jdou nahoru a dolů
Kolotoč času nepustí nás zpět
nejde se vrátit smíš se jen chtěet
odkud jsi přišel ty stejně jako tvůj druh
a jet dokola pořád dokola
v tě hře jež tvoří kruh

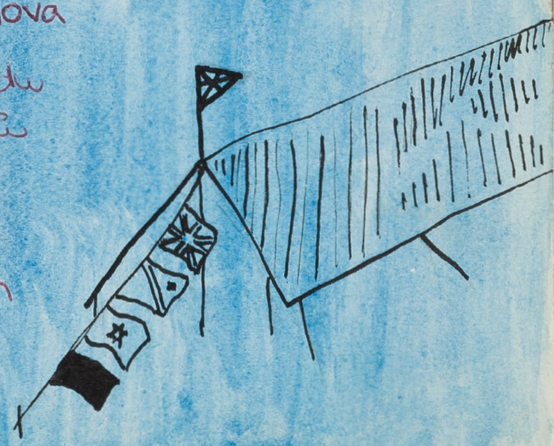

G. DEN

31.12.81

Ráno jsem vstal v 7 hodin, oblékl se a s běžkami na nohou vyrazil podél Otavy. Jak jsme se dohodli, měl jsem připravit věci na oheň. Když jsem končil, začalo pršet, takže jsem se snažil marně. Uchýlené jsem se vracel vzbudit službu, ale ta se již cele činila. Po rozcvičce i posledních jsem vyrazil na lesní správu nasoukat pneu. To se podařilo jen u jedné. Popoledne se strávilo jízdou na pneu a lyžích značky Koniáš na čas.

Na základně jsme se pustili do úpravy. Halušky na jídelně. Ze zdola se přinesly matrace a na ně daly deky a spacáky. Současně probíhal mistr vůl. Po obědě lidi hráli dámu a piškvorky dodělával mistr. Přes půl hodiny jsem služboš shánět nádobí od správce. Když se poněkud setmělo, vona přečet povídku od Ž. L. Hanba k potoku Mono. Kdo jsme si lyžu a vyšli k potoku pod vedením pk. Poláka. Krabicem co si nastavili lyže paky obrátil za dobu by pozdějš být. Po startu pár lidí zabodlo do Mavesa kdo jak si stěžoval.

Do registrační kancelaře jsem jako první dovezl já, druhý Tydlidát s lyžema v ruce. Je to Tydlidát.

JACQUES BREL

Miluji ženu, rád ji dávám i dostávám.
Ale všeobecně je všichni postradatelné, protože se bojíme je jak dávat tak přijímat.

7. DEN

1.1.1982

CLUBROOM

6.9.82

Zmrzlí jako rampouch jsme dali věci z vánočky do ohně, potom jsme si dali čaj z petrolejového vařiče a rozmrskli. Rozpustily. Máslem byl před obložen hrom lišák ocasky. Kterou jsme hrdly 3x.

Potom nás nava vesele seznámil smějůzemnými vecky a vůjemnůsi. Organizacní problemy se vůsesůly a prasa jsme hrali hrou 510itky hádaní půirovnání k někomu snás byla nám zima tak jsme si dali rozbrybánícko hrou. Čemí pána hmuch všchny rojí - malo byli jsme uvnitř domu o sedmou svícku a to malo dila obrobeku celase kapitola půšera snaše dostavadi ho bil strach na ostraní který pronásledovaly deki. bylkaner červený znakem nevím jestli ho udělali všichni

A hajdy domů.

8. DEN

21.1.982

9.1.82

VYZVĚDAČI

Šli jsme se v 14.00 hodin (i když sraz byl v 13.30) pod Karlovým mostem. Vova nám řekl, že jsme vyzvědači, ale ještě nezkušení. Měli jsme udělat dvojice. Udělali a to tyto: Sam - Kocour, Jirka - Mates, Kirké - Iveta, Radka - Helena, Rauka - Ondra a já - David. Potom nám rozdal papíry na nichž byly nakresleny znamení, která jsou na domě. U každého byly tři ulice v níž by to mělo být. Měly jsme prokázat ulicemi až najdeme tyto znamení a zakroužkovat ulici v níž to bylo. Obrázků bylo šest sedy 18 ulic. U každé ulice bylo číslo od 1-7. UKÁZKA:

KOŽNÁ 3
TYLOVA 7
CELETNÁ 2

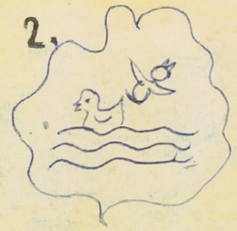

KOZÍ 6
KARLOVA 5
HUSOVA 1

Například, když jsme našli obrázek v ulici Celetná na druhé místo v kódu dáme 3.
Kód nám přibližně vyšel 236154. Podle něho jsme vyhledávali zpátky, která znělo:

První jsem tam dorazila já s Davidem a potom asi 1 hod 20 min Sam a Kocour. Ostatní čekali u Národního Divadla. Potom jsme jeli do Kosmosu na film První velká vlaková loupež a z filmu domů. A já jsem měla na hlavě....

VYZVĚDAČI!?
V cukrárně a automatu koruna. Hledejte známé tváře
MAKEJTE!

ÚČAST: VOVA, DAVID, RAUTA, ONDRA, KIRKÉ, RADKA, SOŇA, MATĚS, JIRKA, KOCOUR, HELENA, IVETA

Sorry

KRÁL Ferdy Orák II.

13.1.82

KLUBOVNA

KLUBOVNA

20.1. VIII II

Program připravili KNEE A SAM. Přišli k nám Jezero a to KATEŘINA IV., CIPÍSEK, PIŇDA. Odešel také Bělák. CIPÍSEK a KATEŘINA IV. jsou v posádce 525 a Piňda v posádce 314. První hru jsme hráli KNEEOVU a to skládačku. Cílem stavět posádky v přístavu 314, 525, 829 a druhou nikdo. Potom jsme hráli hru kterou připravil Sam - na deštivý. Dostali jsme kostičky na kterých bylo něco otisknuto. Jako hra byla průměrná. Hledali jsme její původ. Potom jsme stavěli pevnůstky z karet. Vyhrála posádka 314 stavbou Vovy (nepochopím jak to že za mi soutěžil) potom 829 a posádka 525. Další hra byla - zavírali jsme si oči a říkali jsme! já jsem sardel! jen jeden nemohl zavírání očí a nic neříkal. Toho jsme měly chytit. Vše se odehrávalo v naprosté tmě. Potom byli organizačky. Projednávali jsme otázku LD Dokodli jsme se ano. Lodní deníky se píšou od plnění Lodníka I. Jinak Clerici a Lodníci II. (Ty co by plnil, ti pak nemusí. Dává se kontrolovat každý měsíc. Mělo za něj dostat +20 až -10 kot. Za neodevzdání je celní známka. Také jsme dostali otázky Pravdy 20 pro nás a 10 pro rodiče. Vovo je máme poslat do 14 dnů. My můžeme vynechat čtyři otázky, ale rodiče ne. Sorry

JÁ JSEM SARDEL AŤ MĚ PUST!
JÁ JSEM SARDEL JÁ TAKY
TY SLOVE

klubovna

27.1.82

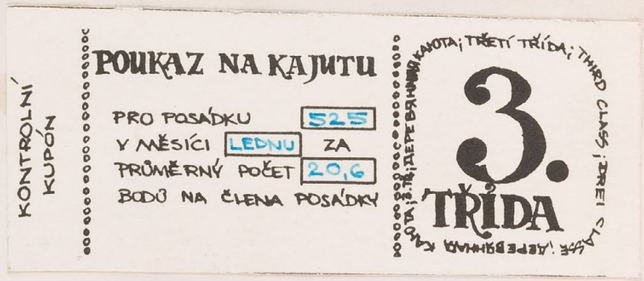

klubovna

3.11.82

Po plavíní dal Kmb nástup a řekl, abysme si vzali šátky. Hráli jsme o bičbonu hru „Liščí ocásky". Potom jsme si sezedli po pasádkách a skládali jsme z skládačky. První složili v tomto pořadí: 525. 829. 314. Druhou nikdo. Potom byly organizačky, o nichž jsme se dozvěděli co na výpravu. Potom se četlo. Při tom jsme kreslili nico z knížky. Potom jsme svá díla ukazovali a přenesli co to má být. Po svačince jejich program připravil Kmb jsme se na hrátky co jednou na závěr dohodli co a jak. Potom jsme odkrátili dom. (Omlouvám se za chybičky v psaní.)

Lenka

ČUŇASOVA CHALOUPKA

5.-7.2.

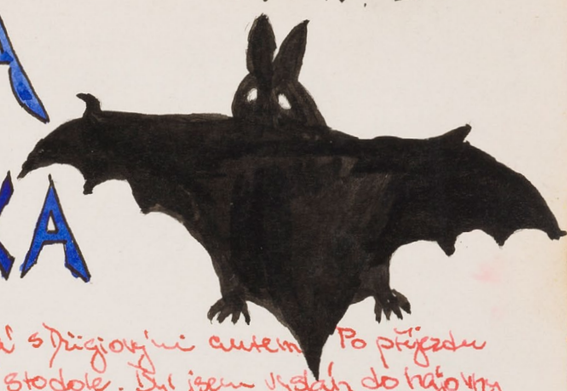

Jako pracovní četa jsme jeli 510, Lenka a já s Dr. Jagjagjim autem. Po příjezdu jsme si prohlédli mlýn a našli cizího psa ve stodole. Byl jsem vyslán do hájovny zeptat se, co dělat. Cestou jsem o potoka našel liščí doupě a dozvěděl jsem to vše oznámil Inženýrovi, poslal mě zpět do vesnice za lesákem. Měl jsem strašnou radost, protože do hájovny bylo 2 km. Když jsem lesákovi řekl to samý, popadl pušku a šel na lišku. 510 šel s námi a viděli jsme jak ji zastřelil. Ten pes ve stodole byl taky v železech a byl jednoho sousedy ze vesnice. Potom zastřelil ještě silného psa, takového vořeška protože pytlačil slepice. Ja bych to nedokázal. Psa hodil do potoka a řekl že to nic není proti tomu když vypustí fabrika. Nadělali jsme oheň a k sedmé hodině šli čekat na oběd. Byla tma a na ledě to kluzalo. Vlak byl přivítán halekáním a křikem. Když jsme se dopravili zpět do mlýna, následovala nová prohlídka. Poté se vydali pekelná na spaní. Po večeři byla zpívanda při kytaře. Knee chodil i ahahrával. Byla obsazena I. a II. vlna programu. I. vlna všechno jako obyčejně, II. vlna - hledání kartiček se zprávou. Každá posádka jiné barvy. Po večeři jsme se vydali hledat a když jsme za to strestali pokutu protože jsme měli dávno spát. Ulevilo se mi, že to byla jen pokuta a Lenka se kvůli nám nečistil.

SOBOTA

Ráno byla rozcvička po posádkách a po snídani odjíždí Sam. Před polednem SUD odchazíme do lesa a provozujeme bitvu dvou armád. Po skončení byl uspořádán sběr dříví spojený s doplavou do mlýna. Po nástupu byl oběd, který se značně protáhl. Vzali jsme si mističky a šli hledat nějaký slušný les. Jelikož takový les který by se hodil našim zálměrům v okolí ještě nebyl, spokojili jsme se s loučkou. Bojovalo se zuřivě posádka proti posádce. Většinou vyhrál SUD skrabem. když nás to omrzelo, stavěli jsme pyramidu. To byla hatka, když se stavěla a mnohem víc když spadla. Pinda se mi prošel po uchu a vůbec. když jsme se jakž takž sebrali, hráli jsme na červené a bílé. Sotty k tomu vypravěla pohádku, ze které vyplynulo, že nejsou barvy. Začínalo pršet a tudíž jsme se unylení vrátili do mlýna. Kdo chtěl, najedl se a lelkoval kolem. Po setmění nás SUD vyvedl ven a vysvětlil nám hru s baterkama. Na staništi v povodí bylo po dešti mokro a kdo uklouz.... Mates si půjčil moji bundu a přinesl ji celou hnědou.

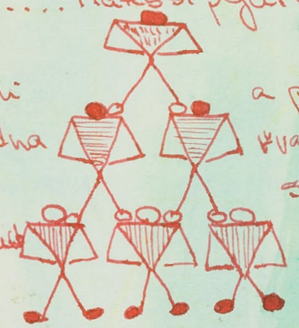

Když jsme se očistili a převlékli, uspořádali se hratky v halužně. Nejdřív jedna hravá hříčka a potom na mozek. Poměrně brzo se šlo spát. Ale ještě před spaním Jova dočetl Pána mu

NEDĚLE

Ráno bylo buřeně hudbou a rozcvička ve spacáku. Po umytí a snídani byla věnována pětihodina na hledání druhé vlny.
Byl písknut nástup a vyhlášen Čuňasův Memoriál. Závod, při kterém se ukázaly kvality bot. Po skončení Memoriálu se balilo a uklízelo. Jelikož jsem byl jediný, kdo na výpravě, zahrabal jsem v budově a mel dlaždičky v přírodě. Mezitím lidi hráli na schovávanou a až jsem se sbalil, už jsem si nezahrál.
Na nástupu byl odhlasován název Čuňasova chaloupka. Na nástupu se začalo okamžitě jíst. Sotva vlak jel 500 metrů, Jova mě upozornil že jsem na stanici nechal kotlík. Jak pravil, kotlík stojí 50 Kčs a tak jsem si při stanici vystoupil a vrátil se pro něj. Do Prahy jsem jel sám a přijel o něco později.

Bonobo

Jestliže budeš žít podle přírody, nebudeš nikdy chud jestliže podle svých představ nebudeš nikdy bohat

T. 43

Myslím si, že toto přísloví znamená že člověk od přírody dostává všechno, co potřebuje a pokud žije podle toho, nic mu nechybí.

V okamžiku kdy člověk začíná žít podle svých představ, pořád mu něco chybí a klade si stále větší požadavky, ke kterým zaměřuje svou snahu. Pořád se bude pachtit za onim pomyslným bohatstvím a ve skutečnosti nikdy nebude bohat.

10.2.82

Klubovna

Celou schůzku jsme hráli Diplomacii. Největší šanci mělo Rusko a Francie. V 21°° jsme se dohodli na přímětí a šli domů. Z posádky byl na schůzce jeden člen, moje maličkost.

12.2.82

TĚLOCVIČNA

Tentokrát společně s Poseidonem. Vovaspletl datum o měsíc. Program spočíval v rozcvičce a džungle v různé úpravě.

17.2.82

Výroční schůze

Ačkoliv jsem se do oddílu dnes velmi těšil, úplně mě znechutilo poznání, že musíme jít na výroční schůzi TJPKOJF. Jak Vova řekl později v klubovně, různým schůzím se budem větší se nevyhneme ale já se tedy budu snažit, aby těch schůzí bylo co nejméně.

20.2.82

Pracovní sobota
△ △△ △

Celé dopoledne se pilně uklízelo - i když přišlo pouze 8 lidí, myslím, že jsme toho udělali dost. Nejsem si jistý, ale myslím že tato akce byla povinná.

21.2.82

LACROSSE

V půl druhé nás bylo už v klubovně osm. Ve dvě jiště přišel KNEE, který soudcoval. Když jsme se přezlékli šli jsme na hřiště a připravili branky. Potom jsme se rozdělili do dvou skupin které byly: 510, GAM, SORRY, ONDRA; BONOBO, VOVA, PIKO, SAM. Vyhrála skupina 510, 10-6. Pak jsme uklidili hřiště a rozešli jsme se. Někteří dámě a jiní do kina.

Jerry

Účast: Vova, Gam, 510, KNEE, BONOBO, SAM, ONDRA, PIKO, SORRY

24.2.82

KLUBOVNA

Když jsme vešli, 510 řekl, abyste si připravili své špalíčky. Hráli jsme hru „NERVY". Hra spočívala v tom, že jsme své špalíčky-nervy položili na mapu uprostřed stolu a 510 měl kornout a v něm kostku. Když padlo „lichá čísla „1, 3, 5," měli jsme cukrem mě méně nervy a když padlo sudé číslo sudé tak zůstat. Potom jsme si prohlíželi fotografie a potom opět pokračovali. A potom hajdy domů. (trochu hodečí)

P.S. Gam prohrál výborně lahat v špinavých a smrdí hlasně hnědých.

Sorry, vůbec se mi nelíbí tvé zápisy. Omezuješ se na pouhý výpočet her, jak byly v časovém sledu. Zkus také někdy myslet a psát o lidech, jak se chovali, zkritizuj své vlastní postřehy. Myslím, že hlavu na to máš.

Bonobo

31.3.82.

ODLOVKA

Díky mé nedbalosti a tomu že jsem se dlouho nedostal ke kronice, se nepodařilo zachytit pár akcí a kronika je nevysoké úrovně. Na dnes jsme si dali jen co je pravda, ale vždycky se dá začít znova.
Na začátku jsme cvičili soft ve skupinách. Jakési se pokaždé dostanu do vedoucí funkce a odpovědnost je na mě. Tentokrát jsem se zakoukal na takového malého pejska, co pořád pobíhal okolo a čekal na nás. No tak já na něj čekal taky a nedohlížel na lidi a ty se zatím bavili různě. Pegy se učila odpalovat, Ranta se samem si házeli a dobili psa. A zrovnak nám přišel Bam, učil Pegy odpalovat a mě vyčet, že si hraju, že jsem nejstarší a mám na ně dohlížet a nic pořádnýho dělat.
V klubovně jsme dostali velkou obálku s pěti malými obálkama. Mělo se z nich složit 5 čtverců. Lidi nesměli mluvit ani ukazovat a mohli mínit díky. Jakési se nám to nepovedlo, jelikož hned na začátku jsem si postavil svůj čtverec a dál už nevažoval o tom, že bych to měl špatně. Prostě já byl hotovej a hotovo. Myslím, že to byla z mé strany jen a jen nevšímavost a taky jsem pořádně nepos[illegible], když Sova vysvětloval.
Knee pak vysvětlil, co sloop na Robinzonádu. Připravuji to společně s Kneem, Samem a Pikočem. Já moc strukční nejsem, protože když se sejdem, sednu a hlava se mi honí myšlenky a úvahy, které k ničemu nevedou. Sem tam k něčemu přitakám, něco navrhnu a to je celý můj podíl na věci. Někdy mám dojem, že se na bojovníka nehodím, že to dělám úplně špatně a úplně zbytečně, že nemám ten správný přístup k lidem a to pak začne být špatný všechno, co člověk dělá.

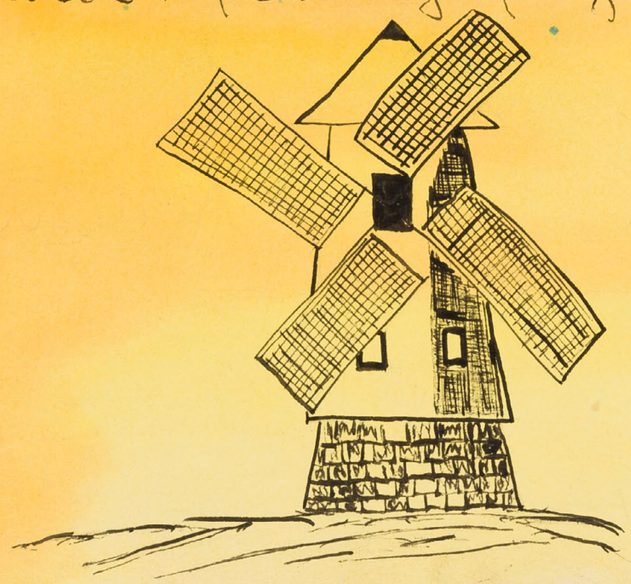

7.4.82

SOFTBALLOVÝ KONGRES

Odpoledne jsme se sešli na pláni, abychom hlasovali na nadcházející softbalovou ligu. Dnes již se dostávají ke schůzce matce. Je již po přijímacích zkouškách, takže Kitka se opět objevila v oddíle a oblažovala nás vyprávěním o tom, jak byly přijímačky lehké. Soňka ale tvrdil, že ty jsou takhle lehký přijímačky, tak to je proto, aby se na školy dostalo každý jedno a ne se hned na kohoutí hodině vyhazovat ze škol. Nechápu ovšem proč se tedy dělají lehké přijímačky, když pak na konci roku dost lidí vyhodí. Stačilo by udělat těžší přijímačky a bylo by to. Když jsme dohrávali náš pátý vyvěšený Pana, Kitka, Knee, Soňa a já jsme se odebrali do klubovny, kde už na nás čekali Poseidonští vyslanci na kongres. Hned na začátku jsme si vyjasnili těch pár maličkostí v pravidlech a zbytek kongresu byl věnován prohlížení příručky o softu, kterou přeložil Kitka a Bam. Většinou tam byli takové situace, ke kterým asi při nějaký hře nedojde a pár kuriózit.

Před schůzkou se jsem obvykle se[illegible] slabý čaj s Pegy [illegible] fotbalové [illegible] nějaký [illegible] Knee [illegible] Soňa [illegible] Kitka [illegible] Bam [illegible] Ranta [illegible] Pegy [illegible] Sova [illegible] Pikoš [illegible] Sam [illegible] Kuba [illegible] Kitka [illegible] Knee [illegible] Soňa

VELIKONOCE

Již samotný začátek této akce byl podatelný. Já jsem s Gamem o 2 hodiny později ale jelikož jsem přišel na stanici o 10 minut později, nedostali jsme se do vlaku. Lépe řečeno, nevešli jsme se tam. Gam se nenabídl vzadu, ba spíše naopak. Myslím, že v tom okamžiku ke mně příliš křesťanské lásky necítil. Začal jsem se mu omlouvat a Gam pravil, že teď je to zbytečný, když jsme se nevešli do toho vlaku. Tak jsme si sedli a čekali, kdaž k nám sami, na tvářích úsměv. Sdělil nám, že jede do Domažlic a opět odešel.

Když jsme dorazili do Nýrska v Krivoklátu, začala se teprve hrát druhá část tragédie. Nejsem si totiž, že když je hezky tak jedeme pod stany jak jsme se domluvili. Nedošlo mi, že když se řekne že jedem na Zvíkovárnu, tak se tam jede. Trvalo přes 2 hodiny než jsme dorazili na tábořiště. Jaké však bylo naše překvapení, když tam nikdo nebyl. Napadlo mě, že Gam mě chce ubít velkou chutí mě něčím praštit. No co se dalo dělat, najedli jsme se a zalezli pod stříškem.

Kruhem k pánubohu tak se snažil hodit dalších kruhů co nejvíce dostat. Připadalo mi to jako když mluví k nějakým vodníkům a klukama se bavil. Potloukají se po ostatních stanech. Začalo se stmívat a pomalu se chtělo jít domů. Když se ale vrátili, tak se ukázalo, že se o nás postarali. Vzadu se o nás starala Vlasta a Gam nám vařil. Odpoledne jsme hráli dvě partičky do zpěvníku a vždy si odhlasovali Kuba a Gam. Jelikož jsem už unavený, vařil jsem si ještě čaj a šel jsem spát.

Ráno jsem dostal kávu a chleba. Připadalo mi to jako když mě chtějí přivítat. Vzadu se o nás starala Vlasta a Gam nám vařil. Odpoledne jsme hráli dvě partičky do zpěvníku a vždy si odhlasovali Kuba a Gam. Jelikož jsem už unavený, vařil jsem si ještě čaj a šel jsem spát.

Každého dne jsme vstávali v 7 hodin a šli se umýt do potoka. Pak se snídalo a potom se šlo na hry. Nejvíce mě bavily hry, kde se musel přemýšlet. Jako třeba Kdo je kdo, Kdo je to, Kdo je kde, Kdo je co a podobně. Jelikož jsem se ale nikdy nedokázal soustředit, tak jsem se nikdy nedostal do finále. Ale i tak jsem se bavil. Jídlo bylo vynikající a každý si mohl dát kolik chtěl. Jediné, co mi vadilo, byl ten dlouhý čas, kdy jsme čekali, až se vrátí Gam z Domažlic. Ale i tak jsme se nenudili. Každý večer jsme hráli Mariáše, Prší, Černého Petra a Kanastu. Vždy jsme se rozdělili do dvojic a hráli jsme o bonbóny. Vždy jsem prohrával a tak jsem se musel vzdát. Ale i tak jsem se bavil. Jídlo bylo vynikající a každý si mohl dát kolik chtěl. Jediné, co mi vadilo, byl ten dlouhý čas, kdy jsme čekali, až se vrátí Gam z Domažlic. Ale i tak jsme se nenudili. Každý večer jsme hráli Mariáše, Prší, Černého Petra a Kanastu. Vždy jsem prohrával a tak jsem se musel vzdát. Ale i tak jsem se bavil.

Nedělní ráno jsme přijali celkem dobře, jenom okolo 5 hodin se ozvalo smích a když jsem se vzbudil, byla už venku a na sporáku vařila čaj. Stanul jsem a šel se umýt do potoka. Potom jsme se nasnídali a šli se podívat na Kruhovou horu. Ve vlaku jsme se dali do řeči s dvěma vojáky, jak asi vám Zbuková vyšetří, jak to dělat na vojně, aby tam člověk vydržel.

Když jsme dorazili do Zvíkovárny, jsme se na Zbukovou vyšetření. Čekali jsme tam asi 5 hodin, než se vrátil. Jakmile přijel, tak jsme se ho ptali, jak to dopadlo. Řekl, že dobře. Pak se nám představil a šel se ubytovat. Ubytovali jsme se v místní hospodě. Večer jsme pak hráli hru s gumovou kostkou. Každý z nás měl 3 životy a každý z nás měl 3 životy a každý z nás měl 3 životy a

se dali do vaření. Jsem také že z naší posádky bodnuje sám. Já bych to dělat nechtěl. Myslím, že bych to nedokázal dělat objektivně. Při zahlazování chmýří se mě 510 ptal, jestli si nepřipadám jako při svém učení na kytaru. Že když se chce člověk něco naučit, tak by tomu měl věnovat dost úsilí a ne pouze příležitostně se tomu věnovat. To všechno uznávám ale nemůžu se živit jako kovaný umělec a zatím nemám prostředky kytaru si opatřit. Poldě táborišti jsme si večer zahráli Neptuna. Ale mi šla absolutně dobře byl jsem kotrmelenčík ***. Musím ten dojem, že jsem to chvílemi předváděl, když jsem Pikovšovi stažel špunt. Piko se měl ve tváři takovej výraz jak Šťastný Zvíře. Stve mě, že mi Vávka musel nenápadně poslat. Píka vystřídat, taky mě to mohlo napadnout samo. Jenže já byl natažmo spokojený sám se sebou a moc jsem nepřemýšlel. Když jsem tak chvílema celou výpravu pozoroval chtěl jsem si s ním na Pikovše nebo jsem zájem vůbec o nikoho. cítit se volnějc a tak vždycky by měl mít toho dvanáctiletého, protože ten být o hodně hůř a hůř se vytrvávat. Večer byla během ní než Vovka o pomíchání si navzájem Ráno, když a zch- tábořením na místě, oběd. připravili tobiášovi přistáli na Velikov Na ostrově byli vzácní ptáci kteří si ale domorodci bedlivě střežili. že mezi stromky byl vstup a Helena přijata do oddílu. Myslím, že se dobře rozvíjet, jak pravil Vova, hlavní je to tak šlo.

Pikovše, jak se tváří, tak mi nebylo líto a popovídat ale bohužel jsem dvě kamarádky člověka měl jednu ze svých nálad a nemělo mi to. Myslím, že člověk má právo tiché ale pochopení pro na tom míti s tím psychicky zpřvanda a předvášeň ve skupině. si zbalili stopy po li jsme se večera vařil kmen mezitím na legendě že hodním ostrově.

Zn. 1,5
muž: Kmen

LODĚNICE

21.4.

Nejdříve byl nezbytný trénink soft-ball. Tento míč (cizí slovo píši zásadně foneticky) byl celkem na únavu. Při lítání se prosadil. Stál jsem na třetí metě na místě mi to. Ale co hlavní, mě to bavilo, že takový dřina. Hrát softbal může, když ti lidi ani nevědí, pravidla. Aloco.

V loděnici jsem byl počtvrtý účastný posádce pramice. Nazvece byla naše. Fuj! Je to jedna novina. Další oddíl kamarádských členských u TJ PIKOSE. Pic je úplně trapnej. V naskladu. jako obvikle byli org. věci našeny nepolíbyžní úkony. Já nevím, ří- ka se jim to kazašov akci a pořádá spojchají. Myslím že je potřeba trochu velkorysosti od rodičů, poří vdnou kdo 2 klubovny. Jinak myslím že tako zelseka vedyla ničím zvlá- štní. sam

ROVINKA

Do loděnice na kosárkovač nábř. jsem přišel pozdě. Jaké však bylo moje překvapení, když tu byl oddíl kompletní. Na plavbu mi vůbec nejel autobus byl zavařenej. Vnořil jsem se do tréninku. 3 palce osvětloval ta je vodafur ale vodafur vdovaška tákovej pozornost jakou by si zaslouzil. Při praktickém z kanoí nebyli vodfuté ley moc za pařen. Pinďa by opět nějaký nefotovej: Pinďa a slupek (Ondra) by si zvýšil výtvarka

25.4

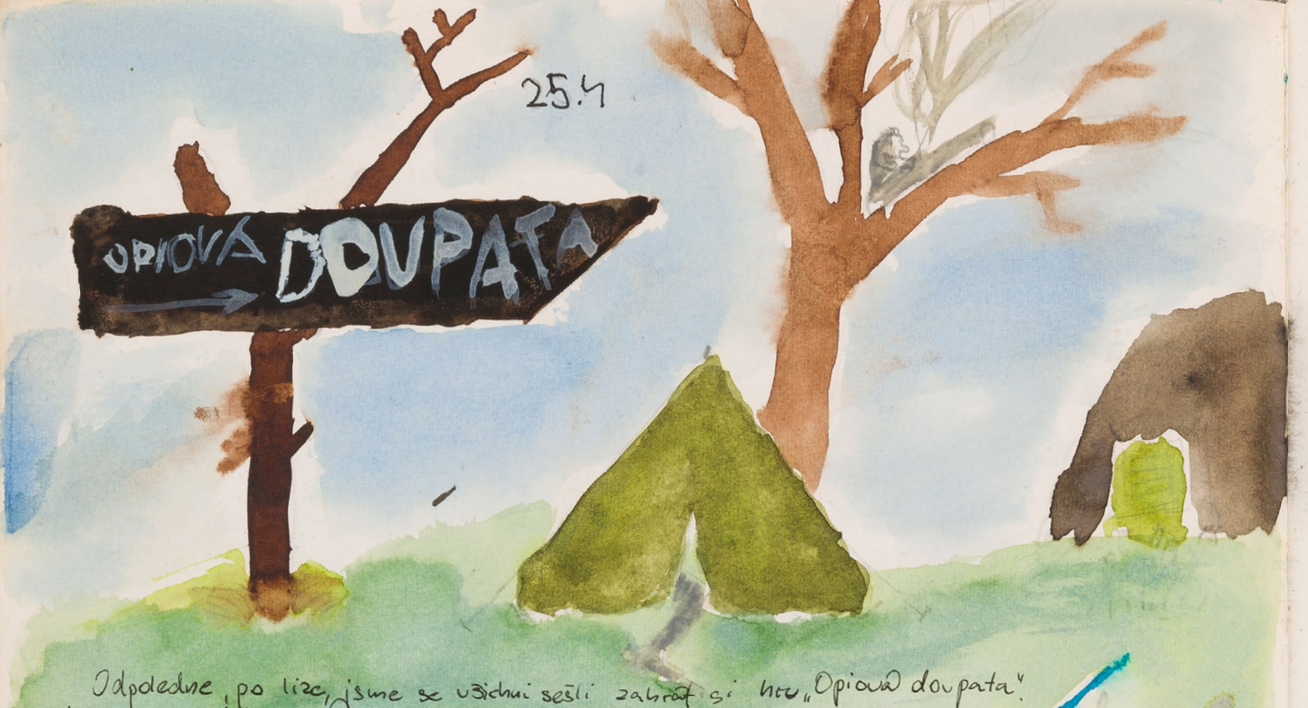

Odpoledne, po lize, jsme se všichni sešli zahrát si hru „Opiová doupata". Všichni přišli brzo. Vova pozdě. Vysvětlil nám že jsme Skotland Jard [ať žije fonetika]. Rozdělili jsme se na agenty a rozešli jsme se do města chytat individua, který je opiu nebaví nikdy dalebo. Byli to rodiče. Já jsem šel s kocourem. Moc úspěšní jsme nebyli a takový mě do mně odzadu nebavilo, až ke konci, protože jsme žádný opiový kovadle nepotkali. Ale pak se hra docela vyjela. Myslím si že rodiče hráli dobře. Alespoň ti, který jsme chytili to dělali skvěle. když třeba nejsou prvce rychlé nohy, musí nastoupit taktika. Myslím si že se hra povedla a že se líbila i rodičům i nám.

Amen.

25. SÁZAVA

Ještěs nějakej lidní jsem přespával na kosatkách. Brzo jsme se vzbudili a už se začali trousit první jedinci. Odbyli jsme celkem jednotvárnej akt úklidu. Potom jsme naložádali lodě. To je pokaždý stejný. Ale vyjeli jsme. když jsme k Sázavě dorazili nebylo zrovna teplo, tak jsme chtěli počkat, až přejde. Pak přišli přeřejky. Kirkeš je bezesporu dobrý kormidelník ale co chtěli jsem radši pod nohama kámen. Potom jsem radní místo hrál já. K dalším osudu ohledně lodě jsem si vybral nesjízdnou cestu. Loď úpěla a já taky, upřel pozornost, co nás čeká a nemine. Potom kormidlovala zase Kirkeš. Tak jsme se cvakli. Na jiných lodích vládla dobrá nálada. Taky mastňáci v tlustých vatových kabátech se měli na co dívat. Vždyť nám naproseč bez úhony skákal stroj Ljubitel. Dál jsem byl nokejs a vyhlížel jsem dvanáctou lodě jsem lidi a Sázavě. Kdo hledá najde. když jsme dojížděli, tak jsem si vzpomněl, jaký to v bylo nejnamáhavější cvik. Ale jinak se mi čekla velice dobře. Ale když jsme vyhládali loď tak mě velice mrštil Pinďa.

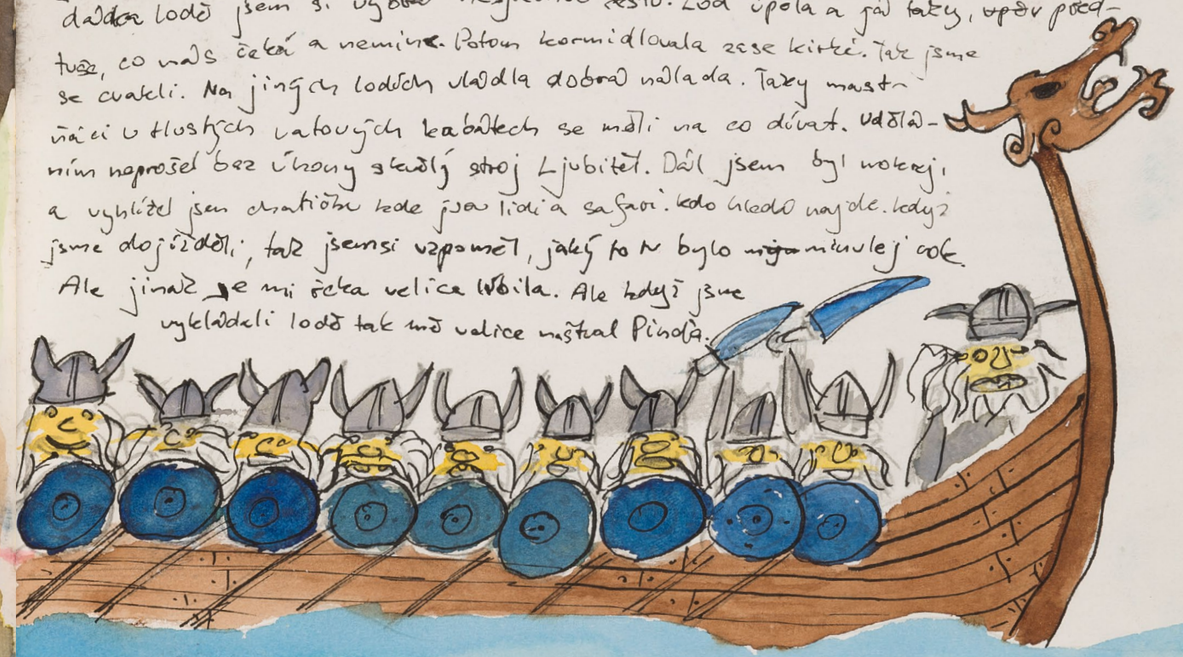

KLUBOVNA 5.5. Soft-ball

Na tuto trénink softu jsem přišel o hodinu pozdě. Měl jsem však pádný důvod. Byl jsem s Kirkeš navštívit kneeka, který je na Bulovce s přeraženým nosem. Dnes se hrál zápas s Theseem. Já jsem byl v druhé půlce, která byla vedle. Dnes mě to koupadlo bavilo. Hráli jsme jen na tři metry velice amatérsky. Ale docela jsem se nenudil. Potom se diskutovalo. Bylí tradiční oblíbené organizační věci. Nikdo je ani nerušil, jen on nadšení (někteří). Měl jsem smůlu a nebyl jsem vylosován do semaforu. Co se dá dělat. Potom jsem si chtěl splnit kouzelnický lana. Ošklivý bůh mi to však nevzal. Zdálo se mi že jdu hrozně brzo domů, ale byl to klam. V celku sí myslím že to byla dobrá zahřívka. Třeba na ní měl někdo jinej, jinej názor. Ale mě se dneska líbila.

Sam.

POSÁDKOVÁ ZÁHŘÍVKA

Abych se posádkové zahřívka posádky 525 konala na kosatkách byl sraz u PKOSF. Takže jsme tam ještě vyřizovali různé věci, a zdrželi jsme se. Sorry, které Bonobo řekl a přišla na kosatky po dlouhém čekání a deště. Ty jsme tam přišli a hráli jsme zbytek dosu džungli. Nese by se mi nelíbila, ale co je moc... Potom jsme měli na poslední chvíli org. věci. Domluvili jsme si velkolepý program, který se však nevyplnil. Příště by ta posádková záhřívka měla mít větší úroveň. Dosem na to opravdu zvědavý.

MÁJ-SVATEBČANY

Opět jsem na svém kempu Sedláři zčrtl poslední den a nadešel všemi vyčkávaný 1. máj. Ve slavnostní náladě jsme se sešli v klubovně. Každý se jen třásl abych si mohl oblékout svůj reprezentační dres a určený pouze pro slavnostní okamžiky a vyskoupit v něm na večerní hosť. Potom jsme šli svačinu lidí sledovat na průvod a prodejen masem a ovoce - zeleniny. Zřejmě byl dobrý prospěch, ale většina lidí sledovala průvod z hlediska oblečení. Po projevu pana prezidenta se zkapodutkově pozdravu. A nyní je po všem. Opět zbývá nějakých čtrnáct dnů do příštího průvodu. Od poledne byla Bonobo s Peggy v cvaku. Naštěstí přispěchala Ulrika a zachránila je. Nebýt jich tak by byly ztraceny dva mládě životy.

Sam

254. ať žije příslušnící třídní hlídky.

Dne 11.5. jsme se všichni mimořádně sešli v klubovně TJ PROSF. Vnější klubovně. U naší bývalé klubovny. Vedení partu se totiž rozhodlo že nějaký vczme. Tak jsme se jej chtěli rozloučit. Před pohřbem vládla veselá nálada. Že opravdu v staré klubovně si asi uvědomilo jen málo lidí. Já jsem mezi nimi nebyl. Ale když si na kosárkárni ani nemůžeme podle svého vymalovat si začínáme uvědomovat co skvělého jsme přišli. Já s kitlí a kecovou jsme připravovali hostinu. Nevím jestli pravě ze zdravím. Taky jsme se naposled bavili. Typická ukázka oddílových mravů. Vova o tom na místě krátce pohovořil. Ale stejně bylo pořád tak veselo. Taky jsme zpívali smutné písně. Ale nějaký ten pohřeb nebyl smutnej. Ale jinak akce se mi líbila. Ale je to opravdu škoda ztratit po 5 letech klubovnu.

11.5.82

OTAVA

14.-16.5.82

Sraz byl u přítele. Ve tři. Ale protože se nemůže přijít během, tak každý přišel během. Bylo s námi mnoho známých tvářích. Spregi, Čiton, Bluza a taky Patrka. Autobus kterej pro nás přijel byl rozbitej, tím pádem jsme se zdrželi. Čekali jsme v oprámně. Byl tam takovej divnej vrátnej. Choval se k nám taky divně ale tozumím i lidi od nás. S vozou jsem vedl debatu o nevěrnosti. V autobuse byla ospalá nálada. Nelíbili se mi hovory který vedli Pžigi, Bauta, Spregi, Čeirkí. Když jsme dorazili do Bejštejna byla pěkná. Tak jsme šli spát.

Ráno jsme se probudili do krásného dne. Vykonali jsme ranní obřady a už tu byl autobus. Odvezl nás na Vltavskej kanál. Bylo docela správný přejíždět Otavu. Pár lodí málem stálo jez. Ale Vltavskej kanál byla úplná pohoda. Jel jsem s Kirkem. Byla to opravdu pohoda. Pouze na pěr místech byla takováto stružka, kterou jeli jenom odvážlivci. Nazpátek jsme jeli okolo těžkýho nebitome. Padl na mě z toho takovej tíživej pocit. No a večer jsme chtěli udělat oheň. Začali jsme nosit dříví. Kdo dobrý chytrej vyhrabal z lesa shnilý větve na cestu a pak je tam nechal. Nakonec jsme to zvládli. Ještě jsme si zahráli molekuly (Pika chtěl sadit) a pak jsme šli k Otavě. Nejdřív byla opékanda a potom byl klonza pasován na plavidla a já na lodníka II. Líbilo se mi že mi Bonobo blahopřál.

Pak jsme ještě dlouho zpívali a šli jsme spát.

Třetí den byl opět pařák. Tentokrát jsme jeli Otavu. Snědli jsme bohatě kompoty a vyrazili jsme. Byla to jízda hodně něje. Jeli jsme peřeje, úplně perfektní peřeje, vždy jsme slunička, dobrou lodí, kormidelníka selektérským můžeš to bavilo, no skvělá nějí. Trochu mě vyvedl z míry jez na kterým jsme se otočili. Ale vždycky nastoupil opět nějí. Stydím se za to že jsme nejeli všechny jezy. Některý jel z naší lodí Bluz. Ale byla to opravdu pohoda.

Takovejch fakt by mělo bejt víc. Myslím že se líbila i ostatním.

SOFT-BALLOVÁ LIGA

Argo - Theseus

Stres na tento zápas byl pod rudým monstrem na pláni. Nešel jsem tam moc nadšenej protože jsem vědel že nebudu hrát a dívat se na ostatní není nějaká zvláštní zábava. A ještě mě 510 poslal do klubovny uklízet, takže jsem nemohl ani fandit. Ještě jsem sebou měl vzít Mateja, Bobana, Tally takže tady měli radost. Hned šel jsem po té zadržce dlouhý objetí ještě se všemi jsme podrobali.

Sam

Argo – Poseidon

Penbakwik se pod rudým monstrem ale bavil, kdy se se všechno oblékaly oba oddíly se napřed rozházely, v samostatném zápase jsme nabrousili 4-13 asi proto že jsme moc nebandili Potom se to zvrátilo a bylo to nerozhodně, rozhodčí nám vítězství 26-24.

Argo-Theseus

Jak to vypadá, asi liga nebude taková jak bychom si představovali: MATEJ Sice se „snažíme" ale abychom měli šanci, musel by Poseidon potrhat Theseus a my Poseidon. Tento zápas vyhrála 13 vysokým rozdílem asi 20 bodů.

Argo - Poseidon

Závěrečný Match, který jsme prohráli 18:23. Nejdřív byl odehrán zápas mezi 13 a Poseidonem, prohrál Poseidon. Takže jsme hráli o 2-3 místo. No a co si budeme povídat, naše taktika kondice nebyla nejhorší ale nebyli jsme sehraní, ptáci tvrdí, svítilo slunečko atd. je spousta věcí na které se dá vymluvit. Takže: nebylo to nejhorší, snažili jsme se ale štěstí nám nepřálo.

1. Theseus
2. Poseidon
3. Argo

28.-30.5.

VÝPRAVA NA IV

Tak jsme si zacestovali. Vede to 510. 8 hodin ve vlaku není žádná zábava. Snažím se hrát na kytaru ale nejde mi to. A lidi místo aby mi poradili co dělám špatně, tak na mě nadávají (všeobecně ze života) V Radvanicích čekáme přes hodinu a čte Tlistek (Jiří, Kyti, Qwi-Dek a Kitka se pelou. Chybí jim jen Zahra. Na kolečkový se vkládáme na bříšky (jelikož poli ke spaní. Páno mě bodí slunečko a žíra na vodu (jelikož máme s Patkou dvě deky do kolonády (Patka je svázaná na (v) (pasce) Bobo mi odlepuje že mě má víc rád než kuřecího. Nevím jak jsem k tomu přišel. Ale je to fajn. Na 4 se tak válíme a válčíme. Všeť je hradní hostina. Velice mě naštvala Kitka, která si nechala přenést krosnu a šla jinudy. Musel jsem jí táhnout se Zahrou. Kitka to vůbec nevadilo, jen se zasmála.

Páno jsme se strašně dlouho balili. Tož problém. Bobo byl opatřený od komára ale Kitka si vzala všechno nevšímat. Takže se Zahrou táhnem Bobošův skvělý bágl. I tak toho na něj bylo dost. Vlak nám ujel a tak si užíváme slunečka a čekáme na vlak. Nevím jak ostatním ale celou cestu mi připadala taková roztahaná. A nemělo to ten šmrnc. Asi to bylo tím že jsme moc chodili. Taky mi tam Bobo ztratil některý lidi. Ale jinak byla výprava fajn až na ty moucha co to mělo.

VLTAVA ***

M - 13.6.82

Je to poslední voda před táborem. A jede s námi Santi. Sám nejede a tak beru kytaru nazdařbůh. Hned ze začátku se ji Santi zmocnil a hrál. Nic proti tomu hrál hezky a snažil se být vtipný. Ale jak mě začal štvát. Já sklidil kytaru protože se nehrálo a ona za chvíli přišel, přines pár slov o tom že to je strašný jak ji ovládám a jednoduše si ji vzal a hrál. Každá z Tritonech taky měli zákon cizí věci. Ale to se na Santiho asi nevztahuje. Na táborišti jsme stavěli stany nanečisto. Náš stan 325 byla první. Když jsem skončil stan, tak ty stany vypadaly strašně. Vypadaly všude jinak, nohama. Jenom ty naše vypadaly jakž takž.
Se Santim se nějak nemáme rádi, pořád proti mě něco má. Možná je na mě alergický. Rozhodli když jsme spolu tak se asi zase mám hádat. Štve mě to protože nesnáším o sto se s někým pořád hádat. Ale to bych musel skočit na místě a bouchat, aby proti mě Santi nic nemel.
Po táboře jsem měl tábornou divnou náladu, když jsem vzpomněl jak bezvadným. Ale přišlo to.
Jdu s Jobasem jako obvykle. Jobas už se vypracoval na bezva kluka. Většina věcí co máchal. Jeho smích je pohoda.
Když jsme se přišli v autobusu, vzdali jsme se do stádu asi kde můžeme přespat. Vždycky jeden člověk z posádky měl přijít stany ostat do zadního. Tento stany nepřinesla. Zandili se podle nové melody on to nikdo udělá, jen to nikdo přinese.
Zase stany poddem s balením. Nakonec se věci vyleží rely věc. Ty lidi jsou tak neschopný si zabalit.
Kdo chtěl, mohl zůstat v autobuse a tak jela pětka lidí. Nejsem ale že toho na nás nebylo tolik aby se lidi museli ztahovat v autobuse. Spíše jsme pěkně líný.

POZNÁMKA: AKCE BY SE MĚLY PSÁT OKAMŽITĚ PO SKONČENÍ, JINAK TY ZAPÍSKY POTOM ZA MOC NESTOJÍ.

TÁBOROVÝ DOPIS Z IGNÁCE

Jako pokaždý, i na tenhle tábor jsem se těšil strašně dlouho předem. V prvních dnech tábora ale mé nadšení povětšinou opadlo. V táboře totiž byla despotická vláda krále a i když to byla jen hra, měl jsem z toho za chvíli dlouhé nos. Spolu s tím se mi nelíbila výstavba tábora, že se dělalo nejdřív na stavech hodnostářů, pak zbytek stanů a nakonec táborové stavby.
Potom však vypukla vzpoura a všechno bylo hned lepší. Musím říct, že se mi líbily ty řemeslnické cely, ve kterých pracovali místní prostatuí. Sice tu byla zase taková malá hierarchie, to se však dalo přežít. V těch dnech a vůbec celý tábor se mi líbil dřív.
Také probíhaly táborové různé radovánky, které měly zpestřit život v táboře, např. Jamark, který se povedl dvakrát, že byl o den později, protože se připletly prostěradly. Výprava dvojic, která se mi taky líbí, velmi, velmi, závěrečná bitva s dřívími, která se povětšinou nepovedla, protože křižáci byli pozdě, takže špatní musíte museli zradit. Bylo to takové slabší, ty křižáci.
Taky se mi líbil den, kdy jsme psali básničky a pak je večer u ohně četli. Takových akcí by mohlo být víc. Mělo druhou stránku se mi nelíbilo, že se nepsalo spec. žlouškou a ořízlé pera. Asi se jen mi táborový dopis zdrhnul ve výčet, co se mi líbilo a nelíbilo, pardon.
Taky na tomhle táboře byli přijati do oddílu Bobo a Peggy. Můj osobní dojem z tábora byl ten že lidí tyčí dost špatný, lidi byli hnusný, vadil mi zbor kvůli hovnoposeru, jedním slovem strašný. Myslím, že ani já jsem nebyl vždy v pořádku. Zpět navrhuji název tábora Helmých, myslím, že to bylo to docela sedlo, ale člověk brzo zapomíná.

Bobobo

6. Den & Vzpoura Nevolníků

Věk : 14

~~Dívka~~ - Chlapec

Prospěch :

a/ výborný (do 1,5)

b/ průměrný (do 2,5)

c/ dostatečný

STRATIFIKAČNÍ HLEDISKO :

1/ ekonomické	~~2~~ 3
2/ mocenské	2
3/ profesní	4
4/ sociálně-kulturní	1

ZAHAJOVACÍ VÝPRAVA

17.-19.9.82

- GAM
- BLANCHE
- KNEE
  BOBO
  KOLOUR
- KIKÉ
  SAM
  TALLY
  MATES
- BONOBO
  BAUTA
  TAXLITÁŘ
  HONZA
  BAJKA
  CIPÍSEK

A zase tady máme zahajovačku. Tentokrát bez Vovy. Je to takový nezvyk, všichni byli všude a teď je v klidu.
Vůbec se mi nelíbili lidi na nádraží. Řekl jsem Tichlitátovi ať zavdá Gamu a paní přede mnou se otočila, zařvala na mě "Ticho!" a zase vyprávěla něco svému plešatému manželovi. A v autobuse to samý. Trochu jsme se mačkali a paní co seděla se začala rozčilovat, jak si to představujem a když jsme jí to pokusili vysvětlit, tak nám řekla, že si máme koupit místenky. Holky. Ty lidi jsou ale divný.
Na Měsíční skále jsme zastavili a pod skálou udělali oheň. Zpívalo se a vyprávělo, co kdo dělal o prázdninách. Kdo by mě nechal, musel by mít pocit, že jsem strašně ubohej člověk.
Ráno nás Gam vzbudil písničkou. Bylo to moc fajn ležet ve spacáku a poslouchat. Byla to taková chvilka štěstí.
Měl jsem z celé výpravy takový trochu rozpačitý pocit. Všechno moc dlouho trvalo, přípravy atd. Myslím ale, že se to poddá časem. Jinak se mi výprava líbila moc, strašně jsem se těšil na lidi, až je zase uvidím. Očekávání mě ani příliš nezklamalo.
Sobotní večer jsme trávili v Zajatu již tradičně povídáním. Již tradičně se to zvrhlo. Cipísek se hrdinně vracel ahoj s sklenicí ze skály. Ráno to šel pěkně sbírat. A tohohle členu mám prosím posádce.
V neděli jsme slaňovali. Byla to bašta. Líbilo se mi, že slaňovali i ti, kdo se vždycky bojí a bojí se i teď ale překonali se. Potom ale lezli nahoru, dolu, nahoru, dolu. Naproti tomu Tichlitát se jenom kochal. Ten snad ani nemá chuť to zkusit.
Po táboře odešel z oddílu Jirgi. Opět vzal kus staršího oddílu. Myslím že lidem bylo dost líto že odchází, hlavně těm menším

zn. 1,2
muž : Bonobo

Bonobo

3.10.
1982.

TŘI MUŠKETÝŘI

Zapsal:
zást. bobmana
Lanta.

2×

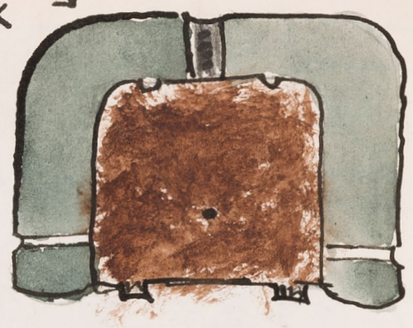

&

1×

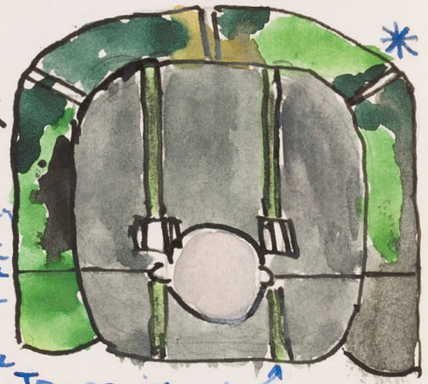

* ANGLICKÝ INVAZNÍ BATCH aka „ESPAŇÁK"

Tento, název „Tři mušketýři", je, jen pouhý
náš výmysl, který se počtem příliš nehodil
pro pěšáckovou výpravu. Ředitel název této
akce je pěšácková výprava T. T, protože byly
a to z prostého důvodu. Tatíž že na údržbu
smíchov přišel pouze Tydlitát a pak ještě
Dřiga, který byl na tuto výpravu pozván. Jak
jsem se později dozvěděl Ostatní členové
pěšácky přišli 5 min. po odjezdu vlaku ve
kterém už seděmé: Já, Tydlitát, Dřiga. To, co je zde namalováno
značí to, co jsme měli na zádech. Já a Dřiga telata, a Tydli
Anglický invalidák, který je-li špatně zadán působí velmi špatným
dojmem. Ve vlaku jsme se rozhodli, že půjdem na Ame-
řidu. Vystoupili jsme v Dvorcích, a zde začíná naše „TOUR".

A tak jdeme a povídáme si, stopujeme, je už tma,
už jdeš pan učitel k nám, spolujedoucí se tvoří
trempíci, jako jdeme se už tuto vaidží, že jsme jako z pohádky
a když se dozvěděl, že jdeme na Horní do tábora Řekl učitel
že jdeme BĚH. Tam večer jsme je rozhodli, že půjdeme celou
noc, což učitel brzo únava vyhnula. Řeka pokračujeme, cestou
na Mořina do lomu, jdem, hůlkuje po silnici, občas odpočíváme i když
vlastně nevíme proč. Nalíbí se mi dočasně hůlky Dřigy s Tydlitátem
o lýtkové kompresi ... Konečně Mořina. Tabulka s tímto názvem
nemůže mi připomněla jméno TLANINA. Myslím, že kdyby učitel ten
někdo ze předu filmoval, tak to bude stejný jako, tam film
jen jsem jim to řekl, Dřiga namítl že Bartoška on nějaký
protože je mu nesympatickej .... Zhora jsme pozorovali nějaký
lidi jak se kempil. Někdo tam dole si vyšel asi v 5 m. od
skočil a pak skočil krásnou šipku do vody jezera. Bylo
je fakticky vidět, jak jeho tělo prořízlo vodou. My nahoře, my tři
jsme se zhrozili, jenže jsme byli příliš opatrní na to, abychom
jsme překonali strach z dalších zákaz vstupu pod pokutou
100 Kčs. „Půjdem na Karlštejn", pronesl jsem tři odchodu z
Ameriky. „ To se setkalo s všeobecným souhlasem. Tři cesty, tam
jsme si prodiskutovali jeden překvapivý se o politice, (což já
nemám moc rád, protože se s většinou lidí na večírku
nesnažím a zbytečně ponižuji). A taky o tom co každého
z nás kdo kouří, Dřiga je blázen do strojů, tedy to AUT a MOTORKY,
já tak trochu do hudby, do kytary, jen zahlédl pořádně nevím
to jeho Tydlitát.... Haj hola pan rytíři u Karlova týna ....
spustili jsme s Dřigou, při vchodu do brány tohoto posvátného hradu
Karel IV. smočíme se už takovej svátostnej pocit. A proto jsem
na hradě rád. Klobásky v buřtu rozhodně bodla. Opět
se mi posílil odpor k Němcům (ke všem). Protože doma
NĚMECKU si víc nadovolej, a když přijedou jinam, tak si myslej
... Byli tam totiž takoví Němčouři, ale už se mi nechce
dávat. Noc jsme trávili u jedný krásný louce, z pohádkovým výhledem
hrad. Tam jsem, v noci pocítil co to je strach. Ředitel jsme
to trochy. Celkový do jsem na mě dětská tato výprava dobrý.

PUSÁKOVÁ
VÝPRAVA

1-3.10

5.10.

POSÁDKOVÁ SCHŮZKA – tydlitát

ZAVÍRÁNÍ VLTAVY

11.10.82

Tenhle zápis by se hodil spíš do LD, ale mě se to takhle líbí a taky nevím, co bych měl přesně psát a tak jsem napsal tuhle básničku, co se tomu na zahájení a moc se mi líbí.

Bulat Okudžava Píseň o otevřených dveřích

Když válce jal zvířetě
a lidi se skrčení
nedávej zámek na dveře
nech dveře otevřený

Když do daleka musíš sám
cestou tak hrbolatou
ty vrch svý dveře dokořán
a nezapomeň na to

Tak v parti z domu načmárá stroj
se dálce klidně vzdávej
a smolný dřevo schýlí zlou
v kamínkách plamínkách

Ať je tam epoláksmata
pro všechny stůl a talíř
Grób velmi cenu rázová
a zámek ani halíř

Bondo

16.10.1982

TAURUS

24 PACIFIKU 24

Na nádraží Smíchov jsem zjistil, že rukavice jsem si nějak uzlil. Hned na začátku se utvořily skupinky lidí, které vydržely až snad do konce výpravy. Tak třeba Kuba s Kačenou [illegible] Mám někdy dojem že [illegible] od kroniky bych si nedělat svůj L.D... Vystoupili jsme „někde" a zašli do kina po asi 20 min chůze jsme si kecli dolistit a vzápětí papat. - VEDE NÁS, OAM. Taky jsme hodně připravovali svůj program na Středisková svat- polibek z nadšení šlápl. No a potom.... Sakra já už si toho moc nepamatuju ho by o čtvrtý 8.11. Hurá tu tu tu že hvězdy, které se vůbec strašně kvůl, právě od této výpravy, kde jsme stojí na takové krásné louce uprostřed které byl takový pahorek o kterém jsem s Matiskem uvažovat, jako tam by mohly stát domy, celou vysvětloval „ORIENTACI v PŘÍRODĚ" a opět jsme jeli: Kdo se najednou strhla se jde jsme se dopočítali potom nás připra- šit um: Kdo se po dvojicích podle zpráv ukon vat jsme pi- mili, - byly dvě. A zasypaná spodní a pouzdrové sdog, ale kterí jsem se je gitě na tyčkách SIFRY nad nějakým tak- chyse toho moc nevyšlo! No a potom cestou na vrchol jsme uvařili velké KAŠTANOVÉ BOXE. Je dokonce jsem si dopsal 1 bod z jednička I. a zašel pivit CUNÁRE

Ferast

17.10

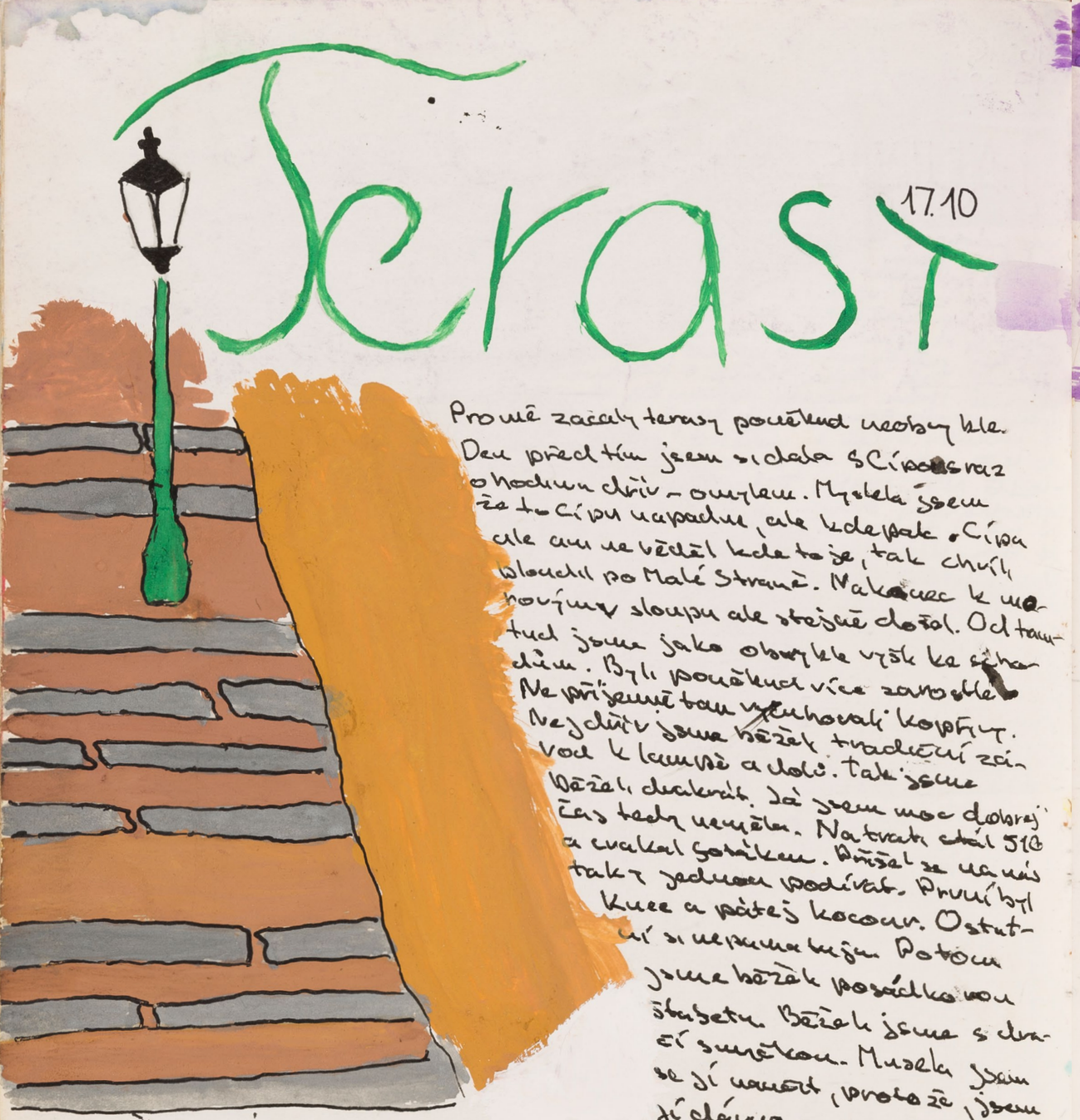

Prvně začaly terasy pouštěnd neobvykle. Den předtím jsem si dala sCípou raz o hodinu dřív - omylem. Myslela jsem že to Cípu napadne, ale kdepak. Cípa ale ani nevěděl kde to je, tak chvíli bloudil po Malé Straně. Nakonec k mo- hovému sloupu ale stejně došel. Od tam- tud jsme jako obvykle vyšli ke stán- dům. Byli pouštěnd více zamotle Nepříjemně tam vyhrnovali kopřivy. Nejdřív jsme běžely tradiční zá- vod k lavičce a dolů. Tak jsme běžely dvakrát. Já jsem moc dobrej čas tedy neměla. Natrvalo chtěl 51@ a vrátil gorilkem. Přišel se na nás taky jednou podívat. Prvně byl kuce a páteij kocour. Ostat- ní si nepamatuju. Potom jsme běžely posádkovou štafetu. Běžela jsme s dva- ctí sunčkou. Musela jsem se jí vzdát, protože jsem jí dělala zaměnělá.

Štafeta jsme vyhrály my. Při posledním závodě jsme si měli pamatovat co nejvíc lístečků přinesenou nebo přinesenou. Já jsem sice měla docela dobrej čaj, zato jsem si pamatova- la jen dva lístečky. V jednej zahrnde jsme měli obsah docela dobrý jablka. Byly dobrý, až na ty ohryzky. Tři nějaký nechtě- ly lítat přes zeď. Mě a asi ještě dvanácti lidem se odvrátil od zdi a dolítly na zpátek. Renda se vyhrožoval, že vyhraje anti-mrže, Anti mrže, to je přece žena boyka kříva. Terasy byly fajn, ale na příští hodiny radši víc trénovat, aby to šlo všechno, tak jako teď.

Radka

POSÁDKOVÁ SCHŮZKA

Tahle schůzka byla divná. Měl ji připravovat Ranta a týdh. Ranta dle nepřišel. Zahrál jsme si hru klubovně. Co by- to bylo, kdyby to bylo ... Potom byli posádkový organizáč- ky. Ke konci byla zpívanda. Z klubovny nás další po- sádka doslova vyhodila. Venku jsme si zahráli ještě lišáí ocásky. Myslím že tahle posadkovka tady nic - moc nebyla. Zazdila jsem kapsi.

Radka

2610 - ONDŘEJOVKA

Hanka

SRAZ

29-31.10. 1982

STŘEDISKO

▲ - připomínky

Tak je tu opět tato (byla řekl charakteristická akce. Tentokrát ve složení velmi rozdílném. Ve vlaku se utvořily dvě skupinky každý zvlášť. Jedna skupinka se trošku dřela jednou v těsnosti jsme měli skvělou náladu. Akci tedy připravoval Špalek. Hlavní myšlenka spočívala v tom, že to bude trošku jiné a odlišná. Bylo od začátku akce vidět takové skupiny, ve kterých všech lidí! Protože: "No p... ase bude nocní orientační!" "Já vím, že ne, ale tedy jsou tu nové děti." "No vole, Špalek, jako vždycky jsou Špalci všichni fromy, ale tentokrát je to O.K." Jako hlavní cíl jsme měli Říp. Připadal mi to jako jít do hory, kde se lidi nevrací. Napětí, které bylo znát na každém kroku Špalek při každý příležitosti odstranil tím, že nám řekl, že se jde do Roudnice. Byla to vlastně hra, jak se později zjistilo. Skupinky se měly sejít v Roudnici, kde každá dostala za úkol: za každého ostatního jednoho člověka. Jeden člověk - tři minuty. Dále tyto skupinky se měly sejít (každá se pohnutí) vybojovat si ještě další úkoly. Byla to hra, která mi velmi příjemně překvapila. Byla to hra, která mi se Špalkovi povedla. Sice v té hodně stresové věci několik chyb jako to bývá - na pozemku lidé vyčerpaní spolupracovali. V naší skupině byli jsme: Ivča (POSEIDON), Barbora (THESEUS), Věra (PRAŠIVA 13), Lenka (PROMETHEUS), Jitka (ACHILLEUS), Tally (ARGO) a jedna nikdo - jistě zapomínám. Nejdříve jsme si se skupinkou popovídali a Ivča a Gabča mi dodaly odvahu, že stopování do svého střediska je dobrý nápad. Já jsem byla PROMETHEUS. V naší skupině byl Kapitán, to celou dobu velel, plánoval, kdo, kdy, kde, jak bude co dělat a sprostě nadával. Nakonec se ho tam ještě jedna se spojili asi se dvěma, nebo třemi skupinkami a společně dorazili do Roudnice. Cestou jsem si povídala se Samem a Tygrlitkem. Přemýšlel jsem o tomhle ještě před nástupem jsem se dost bavil třeba s Gabčou a text se oba rozjedem a bavíme se výborně, jen s lidma ze svého oddílu. Myslím že to nikdy jinak nebude, že nikdy se nebudu od oddílu navždycky takové, takové vztahy, jako mám s lidma z jednoho oddílu, když je to hlavně vidět na stresových situacích. Každý oddíl pracoval zvlášť, každý oddíl dostal program po oddílech. Takže já, oddíl PROMETHEUS. Kapitán z Kyjalfa, Sirpi, Nu, Sirpi byli THESEUS. Kapitán, Ivča, Tygrlitek, Sam, Gabča, Tally, Jitka, Lenka, Barbora, Věra, Jana, Jana, Jana

SRAZ 29-31.10. 1982

STŘEDISKO

▲ - Připomínky

Tak je tu opět tato, bych řekl, charakteristická akce. Tentokrát se sběhem velmi rozdílném. Ve vlaku se utvořily dvě skupinky, jedna skupina a trochu dále jednotlivci. V Praze-Braníku, kde měl být sraz, nikdo nebyl. Akci tedy připravoval Spálek. Fleischer se nedohodl, že to bude tady. Potom následovala malá, ale zbytečná a zdlouhavá. Bylo od začátku akce vidět takové skupiny, nervozita všech lidí. Protože: "Co když se nebude moci sraz konat?" "Já myslím, že ne, než tady jsou ty naši lidi." "No nic, Spálek, jed, jedno, jsme zpátky všichni." Firma, ve které pracuje Spálek, byla O.K. Jeho nástup velmi pozitivní. Připadá mi to jako by se tady KOH-I-NOR sešli nevědomky. Napětí, které měl jeden každý, se uvolnilo. Na nástupu, který Spálek při každý příležitosti zdůrazňoval celodenní hra. Byla to vlastně hra, jak se později ukázalo. Skupiny se slučovaly podle toho, jak se hráči znali. Každá skupina dostávala za úkol nějakého cizího člověka - takové minuty. Dále tyto skupiny se měly sejít, (ale ne se poznat) vybojovat si ještě další úkoly a dostat se do cíle. Byla to hra, která mě

ARGO.
THESEUS.
POSEIDON.
PRAŠIVÁ 13.
PROMETHEUS.
ACHYLEUS.

▲ myslím že to byla dobrá myšlenka, jak jsem byl lidi se zbavit trochu pomalí a dej, že se rozsadili v dobrém. Jak jsem někdy neměl hlad Posaidony, ale teď jsem pomalu trhal špekáčky, bramborák, který jsou mi sympatický.

ZNÁMKA
&
MUŽ
2,5 & Milan +j.
CPT.
PRŠIVÁ 13.

Zapsal: Rauta

▲ tuto jsem zapomněl říct, že jsme měnili vedoucí oddílu na zkoušku. Myslím že se pro oddíl moc.

Posádkovka 2.11.

Sorry

ODDÍLOVKA 9.11.

Sorry

HAMRY

12-14.11

Po 4 hodinové jízdě vlakem jsme konečně dorazili do Hlinska. Od tamtud už jen pár kilometrů ~~šlapkou~~. Od autobusem do Hamrů. Ráno nebyla žádná rozcvička. To bylo zvláštní. Taky to kouření bylo jiný. Eliška jenom pořád říkala, že bychom měli jako vstávat. To bylo všechno. Každej se ještě pro sebe. Asi je to tím, že Eliška ještě pořád není, jak to náš chodí. Program vlastně celodenní byl taky divnej. Připomínal mi totiž střediskovej stav. Celej den se to ho čtyřicetiletých skupinkách. Plnili se úkoly které byli umístěný po cestě. Z úkolů mi zbyl Eliška s Bonobem. Slejzem se stromu, kusema kokosovem. Cestou jel vaničě nějakej divnej hajnej. Sám s kokosovem na něj bafnu a on stojí vaničě. Hrozně potom zaskřípěl brzdy. Sesulo se okýnko nad jeho hlavou a lesník. Vychrlil na nás co nejvíc nadávek. Zustal v autě až do tý doby když se sám nechal nevě zeptal aco se jako děje. Pak prostě Samovi začal nekonečně pomalu povídat. Sám se vrátil vzdálil. Lesník se za chvíli ukidnil. Cestou jsme měli házet kapičkovou zmrzlinu. Dali jsme jí do pro strach silnice a podle brzd. dlážděm. (A proto se lesník trochu prohejbal. Sáčka měl naštěstí dost! Tedy jsme se ale prohejbal my. Hrozně proti tím vyjel lesník. O kus dál jsme ještě na cestu takovou dlouhou tlustou hadici. Tam byla podobná z praku. Uhý měl chtěl Bonobo s Eliškou nepustit ale nevěděl jim to. Nazpátek jsme se společně. Večer byla z úkolů. Naučili jsme se vou písničku. Bonobo byl zase ten nohatý kuchtík. Bylo vtipný ale ú kovém. Ne, žádnou se nedělá z vrona hezká kazuka. Zatřetí nemí nic milého. Vydali jsme se do Hlinska. Tam v obchodě byla galanka (chtěj koupit) zavřeno jsme hrdí líčení ovoce. A zase cestou vlakem...

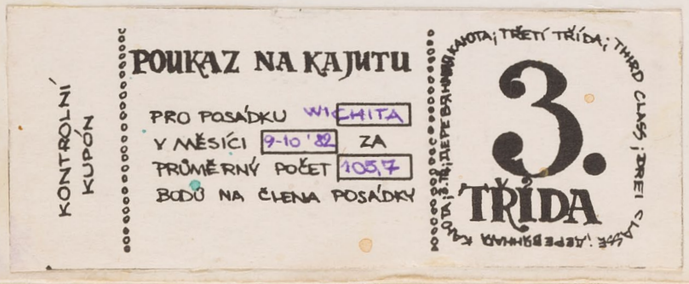

16.11.82

POSÁDKOVKA

O posádkových ~~schůzkách~~ píšu verad. Nevím totiž co. Ze začátku to vypadalo, že nás bude málo, ale sešli jsme se. Na těchle schůzce se mi celkem líbilo všichni, což se často nestává. Velká část schůzky byla věnována org. věcem, jakoť bylo opravdu co řešit. Například proč koho pokaždé nejde ~~stanovit~~ ale zůstane v podvisu. Pak taky půlka lidí není tam coby měla být. Dvojích dveří mimo před koncem schůzky nás rušila cvrkot ~~sekce~~ org. mi uděvky za dveřmi. Dorazilo mě, když jsem ~~jim~~ dopovídat ~~ale~~ vedoucí to (možná) hloupých řečí a argumentů. Kirka

Bonobo

17.11.82

VYZVĚDAČI

Další ~~středisková~~ akce. Argonauté tam bylo jen pár. Je hrozný, že když jsou vyzvědači, tak vždycky kopřivama a nějakej divnej oddíl. Co taky vraj tam co mý. Nelíbilo se mi, že ty malý byli pořád na ~~Stéblovníku~~ a v houštech se honili a vybíjeli. Účel hry byl pochopitelný, ačkoliv Kirka mi taky vyčítala, že jsem pořád na nějaký a vybíjím lidi pro nic za nic. Trošku jsme se pohádali, každý měl ten svoji pravdu, o které si myslel, že je jediná a dobrá. Je ~~vrak~~ jako ~~střediskovej~~ akce se mi to líbilo víc než snaz. Asi se mě zdálo že mi pár maličkostí vyčítalo, že jsem ~~Pepík~~, že do ostatních řečí mlčkama atd. Za celou hru jsem ~~vodil~~ snad 5x. A jenom proto že jsem tam tvinul okolo a vyjeb ~~nika~~ mi bude někdo nadávat ~~Pepík~~. To se dá bylo slabší. Líbilo se mi, že se hrálo opravdu ~~sr~~ a ne jako to bylo na stanu. Ale zase se mi nelíbilo jak lidi na začátku při vysvětlování pravidel pořád mluvili. Myslím, že to bude dlouho trvat než si vyzkouší bejt dvůrci zdálka na signál.

ČÁST: 26.27.28. - Listopad

BONOBO
TIDLITÁT
CIPÍSEK
HONZA
RADKA

AKCE

A nebo posadková
výprava č. III.

HUŇÁDY

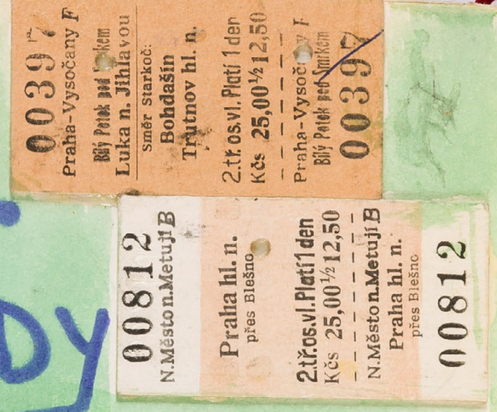

Poznámka:

"Výprava se konná ze školičce Čepiska."

Na Vysočanech jsem přišel jako hlídač Bonobo s Honzou
na nedělní posádky. Vlakem jsme jeli asi čtyři hodiny. Jakmile přistoupili,
v 11°° jsme byli čeholi na schodech a vyhlíželi obyvatele
na místě, tedy mi ještě u tebe, ale na nádraží
jeden nás vyfotil hned. Ujel nás před nějakou chvilkou
skvadrou přes pole, tedy on říkal, že je to skvadra, ale nikdo snad
ani nevěřil, všichni jsme měli dost když jsme čekali
před TAMADEM zde Věra bydlela. Ta nás přivítala
s úsměvem na tváři a na hrnečku čaje bonbonády,
tedy spíš čokel. Vonělo jsem se tak, že jsem se rozhodl
nejíst. Pomocovali jsme asi do ½ 2 a pak se šlo na sraz.
K snídani bylo Bonobovo uzený. Ráno se stávalo v 900.
Následovalo umytí, rozdělčka a další program. V lese jsme
si hráli na indiány. Zrovna jsme byli v písku, zde probíhal
hon na rajče. V jedné jsme byli na dně a na hrnečku
stál hrnec brambor. Po obědě následovaly další hry, a večer
ráno hra ve 18 hod. Ještě později pro nás Bonobo šel
taxíkem. Pořádal nás posledním dorazem se snídaní
jsem předem šel. U snídaně běžel anekdot o hrnečku hrnce,
kdy Bonobo připravil pro celou posádku. Je to moc hezký.
Domů se jelo až v 1300. Čekali jsme na autobus
autobusem, ale nemám nějak tušení nosem. Slopali jsme
přišly. Cesta zpět ve vlaku byla nudná jako všechny
ostatní vlaky i když Bonobo zpíval a hrál na kytaru.

Upsal Tidlitát

30.11.1982 Rozdělila si 35 bodů Jana

30.11.82

POSÁDKOVKA

Myslím že tahle schůzka jsem hodně nevlád - skoro celou se plnilo do NK.
Lidy s TČ to vypadá bledě. To je když se věci dělají na poslední chvíli.
Vůbec se mi nelíbil Kanta který se celou schůzku tvářil uražené a
s nikým se nebavil, jelikož jsem zapomněl upravu místo které se
učil a hantoval vážením nálože. Řekal že pro něj je přednější škola a
pak oddíl. To ať každý dělá jak myslí. Podle mě je nadvakrát stihnout
obojí bez nějaký újmy ať tím nebo tím směrem.

Bonobo

BURZA

7.12.82

Podle všeho se moc nevydela. Polovina lidí na ni zapomněla
a nepřinesla věci a ostatní to na mě působilo tak divně.
Lidi se při tržbě nelí sebou bavili a vůbec. Abych pravdu řek,
tato schůzka se mi moc nelíbila. Odchází od nás
z oddílu Qído z Victorie, kvůli škole a atletice -
je odhodlán se po čase vrátit ale ....

POSÁDKOVKA

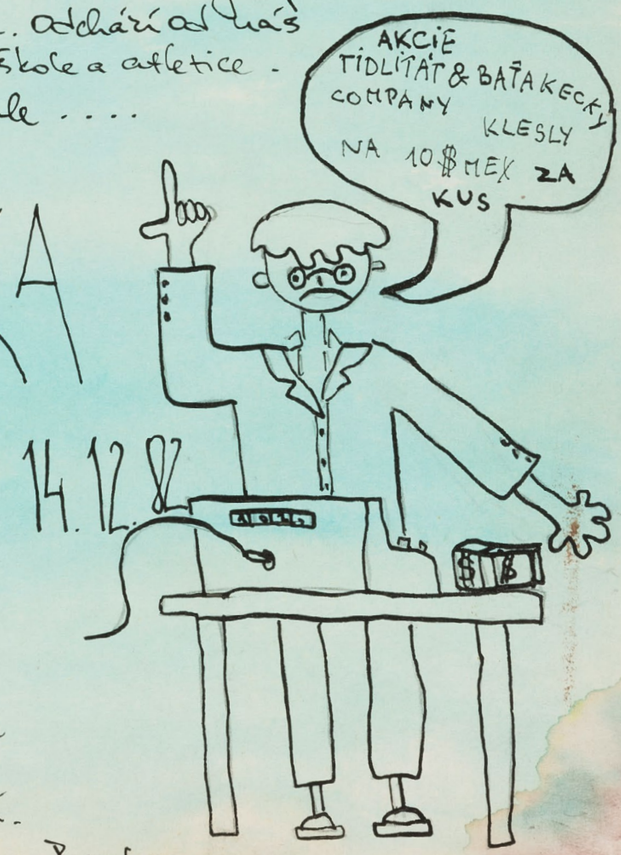

Konečně jsme začali dělat T.Č.
Bylo, což? Vidím to čistě jako svojí
neschopnost. Pomáhal mě m TIO,
a to bylo asi jediné, co se mi na
schůzce líbilo. Cipísek tvrdil a lidi
se hádali, jako obvykle. Po schůzce
jsem přemluven k pátrání po T.Č.
Victorie, což zrovna vůbec nelíbí.

Bonobo

BRDY

11.12.82

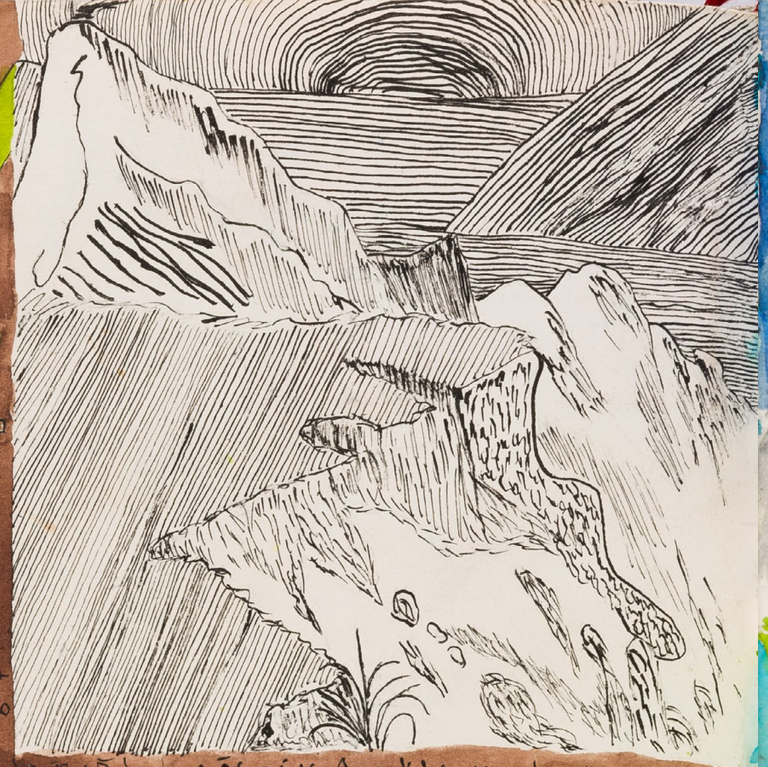

Původně měla být dodělání výpra-
vná na úžeto [illegible] a tak
dovršíme Brdy.
Před námi se vytrácejí písmeny
oddíl mrňat Děkuje si se Šárkou
mezi sebou bojovali zpěvavě a při-
tom je to vlečou vpřed skoro pro-
tože na začátku oddílu to vypadalo
určitě vpřed stejně. Ale nakonec se
dá říct že tě je něco jiného. Ono to je vždycky něco jiného když se jedná o vás
nebo o někoho cizího. Na výpravě byl Blanka. Bylo to přímo protože s
námi se dalo na žádný výpravě nebyla
Rozdělili jsme se na 2 skupiny a vyrazili napříč lesem. Po menším plánování
hodném jsme dorazili na vrcholné místo první. Než dorazila druhá skupina, tak se
vařilo. Před odchodem nás Gaun seznámil s rozdělením na kapličku.
Vůbec jsme se nemohli dohodnout na tom, jaká moucnost bodem zastupovat.
Zase se to bude dělat na poslední chvíli jako vždy.
Našli jsme takového malého brabčáka (ještě nemůže) a byla na zima. Pořád se nám
pokaždé chudáček vlezet a vždycky ho lidi chytili. Ale pořád má větší zájem na
život, když ho vezmeme do Prahy než ho nechat zmrznout v lese.
U zříceniny kostelíka jsme si zahráli boj o pevnost. Bylo to perfektní.
Na vlak jsme vyráželi až na tmu. Lišta si vyhrála kotrmelce a alumtala jako
kdo pomoc. Říkala že kdo nám radši pomáhá, než aby někdo pomáhal jí
ale pomoc by si nechala jen tehdy, když by jí nic jiného nezbylo jako. Myslím,
že člověk si může nechat pomoci od toho druhého třeba jen proto, aby
mu udělal radost, že mu mohl pomoci. Ale to záleží na každém
zvlášť.
Cesta zpátky jsme šli podél potoka kopcem jako po prkně. Byla naprosto
tma a nebylo vidět jen před sebe. Na [illegible] Gaun rozsvítil světlo
a to jediný dokázalo světýlko v temném lese vypadalo najednou jako
světlo špásy les nejvíc padal tak zvlášť a nepřirozeně a světýlko vždycky
to své malé světýlko dokázalo dát člověku víc než kdyby tu
bylo veliké osvětlení. Kolikrát stačí malý plamínek, aby
dokázal víc, než mohutný plamen.
Takhle výprava se velice líbila. Ale s čím je dneska člověk vlastně
spokojený ?!?!

Bohdan

NADĚLKA

Bohdan

Bonobo

Tak tato Vánoční výprava je výprava na „chycení" (teď nevím jestli je to právě vhodné) YETTIHO - sněžného muže, na kterého skoro každej (vlastně každej) věří, tedy kromě mě. Prostě tomu nevěřím že někdo takovej žije, No ale co já vím. Odbíl je rozdělen na dvě „EXPEDICE", které (každá samostatně) pátrají po této bytosti. Opět tedy v Rejštejně. Večer jsme trochu vyrazili do lokálů což bylo perfektní. Alespoň mně se to tak zdálo vál ostrej vítr a obklopovaly nás napolo zasněžené pole („plánně"). Sám o sobě jsem se cítil skvěle. Opravdu „sám o sobě". Po návratu do chaty v teple a s rozpálenými tvářemi jsme pošmrdali první pořádně o Beatles. (Jako akademii). Tak skončil první den v Himalájí...

Rantatalio

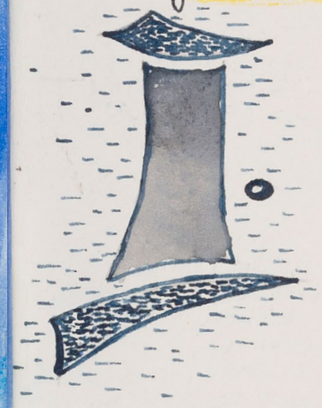

Abych nezapomněl odehrává se turnaj v pišlotách a v „ELSINGTONU" což je docela zajímavá, neznámá hra. Příjemná rozcvička, lahodné čistění zubů, kuk s žrance v jídelně, nástup a potom první výprava za pozorováním stop YETTIHO. Je mi docela záhadou jak se ty stopy (které mají (tuto podobu) v dolní vazbě. Možná SNO-ASI ne. Nebo dokonce opravdu šunpavěk? YETTI? Co já vím. Opravdu pěkná procházka po kraji. (Zatím prohlídka, protože sněhu je zatím poskromnu, lyže zahalej.) Nevím co bych k tomu měl napsat. Stopa se objevovala pouze na sněhu, takže všude se potřit nedalo. Bonobo byl po celou dobu drahen ze života, což se mi nelíbilo, tak jsem mu stále připomínal Saryganovo heslo: „Dejte si co nejlepší práce s tím, abyste ze všech sil žili." Říkal, že to nemá pro něj už cenu. Myslím že má cenu vždy. Strašně se mi líbil Gam svým vystupováním, rekost kacoura... - To jsou moje dojmy z této „procházky". Večer se toho dělo taky dost. Byla to určitě povedená programová část dne. Byl čaj na pokoji LD & kronik, turnaje v Yettiho, mazání lyží. Fakt to byl pěknej večer. Já jsem ještě poslouchal Beatles. Strašně se mi líbí to, že je skoro každá z nich je o lásce. No a tak skončil tento den programově zvládnutej. Tento večer byl pro mě velice cenný.

Rantatalio

RAZ VŠETKO POCHOPÍM
A ODHALÍM TI SKRYTÉ SÚVISLOSTI VECÍ
POĎ,
VYJDEME DO TMY,
POČÚVAŤ PÔRODNÉ BOLESTI TRÁVY
KRUTÝ KRČ KOREŇOV,
PRASKANIE BUNIEK
VRENIE ŠTIAV.

(Dějiny trávy)

28.12.

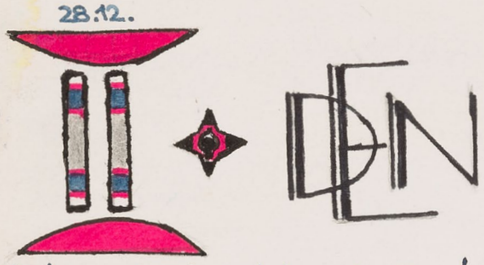

... Vzdálenosti mezi námi,
mezi slovy, mezi vzpomínkou.
Mezi dotykem a láskou, mezi
nenávistí povinnou.
Mezi časem zdánlivým a časem
který zbyl, vzdálenosti mezi
námi, věřte že jsem žil ...

Ráno, bylo jako každé jiný.
Normálka rozcvička atd....
Tento den prokínal u mě jinak než u ostatních, protože jsem, díky svému natrženému svalu zůstal s kneečkem v chatupě. Ostatní tedy jeli na běžky někam nahoru k Madrově. Takže teď je asi půl jedný a já tato píšu, poslouchám Hutťku a pozoruju zenitku chumelenici. Asi tam nahoře mají krušno. Mě je zatím teplo a mám volnou mysl na přemýšlení.....

CÍL

Nevím, co mi na týhle kronice pořád vadí. Jsou tam přece skoro všecky zápisy v pořádku, a přece mi tu něco nesedí. Asi to bude ta výtharná výplň. Kdyby byl perfektní nadpis i podklad - krásný barvy všudycky ten zápis bude zkaženej způsobem písma. A právě na tom (bohužel) nejde nic zvrtnout. Zdá se mi, že před těma čtyřma rokama uměli stejně staří lidi jako jsou lidi teď v současným oddílu daleko líp psát. Že ~~stará~~ proto měli snad větší cit, nebo já nevim. Prohlížel jsem si starý kroniky oddílu ARGO a z toho to tak posuzuju. Proto žádám mladší členy naší posádky WICHITA aby se co nejvíc (alespoň jak to bude možné) odklonili od školního, diktátovýho písma a snažili se psát! pěkně! chci, jako kronikář této posádky, pozdvihnout ji, pomocí této ~~kro~~ ..... kniky.

...da byli to bylo pěkný (jak jsem se dozvěděl). Všichni se prý vyborně provětrali a vyvenčili. Po jejich příchodu hned celý dům náhle postrádal klidu a pohody. Nebyli jsme s Nýčkem z toho moc nadšený. Následovalo jídlo na turnaji. Tenhle večer (mohu si vzpomínám) se mi už tak moc nelíbil. Ani skoro vlastně nevím proč. Zdá se mi že se mění Tally. Perfektně se chová v jakýchkoli situacích a přenáší dobrou, usměvavou náladu. Strašně se mi líbí pořady o Beatles. Byla na pořadu deska „Sumná duše" („Bubbel ‚soul"). Pak Gam četl na dobrou noc pohádku „KANADSKÝ ŽERTÍK". A to byl konec dne.

Pantakadio

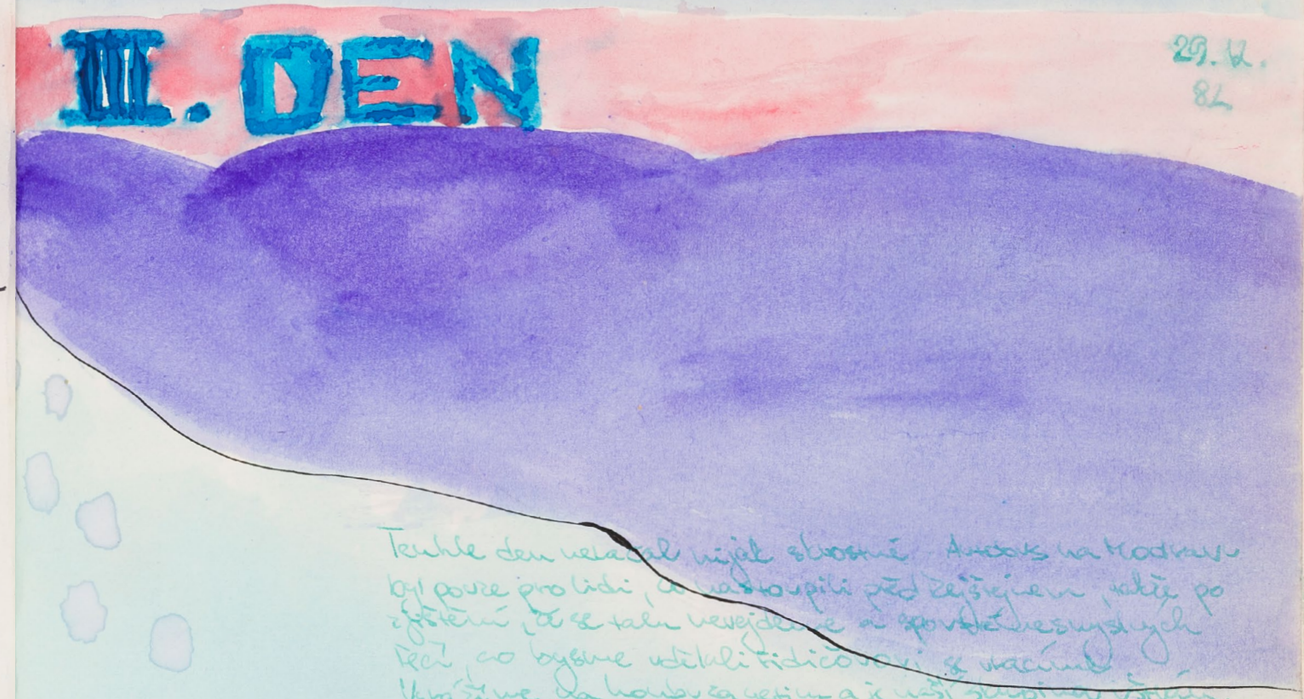

Tenhle den vstával nějak sbozmě. Autobus na Madrov byl pouze pro lidi, co nastoupili před Zejícím vrchu po zjištění, že se tam nevejdeme a sportbusy nejsou. Tedy co bysme utíkli tiskovce se vracíme. Upraštěné dalo hodně práce a je vůbec divný, že jsme dělem se mi líbili lidi, jsme byli pořád ztuhlí vepředu. Většina se přizpůsobuje situaci dobře a ve rvaptě.

Odpoledne jsem měl jednu zajímavou událost, ale celkově hvíle jsem ji zdržel. Hodí jsme na celnou a pašeráky. Kdo stojí jsem byl takový chudý na valuty!

Tím že je tady jen 510, je tady pohodě, veselejší. Už to tady potřebuje.

K večeři byla připálená zeměbába. Sám bych se vyjmenoval na pobírku o trochu víc připálenou, jak byla skvělá. O lidech nemohu moc napsat nevím, jelikož na hotelu jsme byli rozdělení a odpoledne jsem s lidí moc nevšímal.

Zbyněk

30.
12.

11th Day

Bylo to velice smutné a ospalé ráno. No a co dál? Když všichni odešli lehl jsem si a chtěl na chvíli usnout. 510 četl zrzek Simon, kuce taky kšíl (něco na něj přišlo). Vytrhl mě hlas Blanchete: "Tak už nás tu zase máte". Zase je nezvali do autobusu. Všichni jak posedlí začali uzlovat. Vzdychamse předbíhali výkřiky: "Tally, pod' si dát autíčka", Sam: „autíčka - trabant & škodovka". Zase na chvilku všichni odešli dělat příbytky do lesa na přespávání expedic. Přes poledne se dno moc nedělo, každej si vlastně dělal co chtěl. Byl dokončen turnaj v piškvorkách. Vítězem jest Gam, zarím Sam. Pak jsem si trochu s Bondem a trochu jsem se pral s Tydeidatem. Pak jsem prohrál s Gamem KENSINGTON a úplně posmolil „Mistra uzlování" - hrozná ostuda, ale nějak mě to nevadí. "Skončil jsem na posledním místě. Dnešní postech Beatles se mi absolutně nelíbil. Texty vždy, ale ta melodie, to bylo takový divný. Fakt úplně jsem čekal nakonec. Následovala perfektní hra „Na básničky" - každý doplní do ~~odsledujícího~~ minulého textu nějaký verš a vznikají děsivá patlanina. Bondo se moc odvázal při této hře.... Po večeři se skoro všichni vypravili spát ven. já a Kirké jsme je šli jen vyprovodit. ~~Já~~ Bolí mě moje „revmatická" kolena. V chalupě zůstali 510, Tally, Kocour, Helča, Knee, Kira, Ranta, Eliška. 510 četl pohádku z knihy Martánská kronika.

Ranta

SILVESTR 31.12.

Půlnoc rozdělí dva roky 1982-83
Myslím že tomu poslednímu roku 1982 nebude nutit nikdo za zlé, že bude reptat na to jak jsme ho oddílově vyplnili. Bylo to špatný. Co přinese rok 1983? Bude posunem v oddílové práci a poznáváním sám sebe i ostatních zlepší vzájemné vztahy, nebo bude pokračovat v dobře "vyjeżděných" šlépějích tohonebohaného minulého? Na kom to všechno záleží??!!!

• Poznání sebe

• Dozrávat LŘ

Nedaje se nic popsat, každý si to musí prožít sám, trochu podobné jako Vánoce. Každý to má jinak, ale všichni se na to těší... Atmosféra je prostě jiná než jindy. Každý se na to připravuje jinak - spal by celý den, nebo se naopak nemůže dočkat večera (dobré jídlo, pití, přátelství, zábava) - prostě každý si to užívá po svém. Jedno je ale společné - každý se těší na půlnoc (při přání - oblékání - hlučném veselí) a každý se ráno probudí s kocovinou. Ale to je jedno, hlavní je, že jsme se zase všichni sešli a můžeme si říct, že jsme zase o rok starší a snad i trochu moudřejší. Ať se nám všem v novém roce daří co nejlépe a splní se nám všechna přání. Prostě ať je to lepší než ten starý. Hodně štěstí, zdraví a lásky v novém roce přeje celému oddílu Vodník jedinec.

?

• Vůl ma vost → pomoc

6. DEN 11 1983.

FOTOGR. Z VÁNOČEK

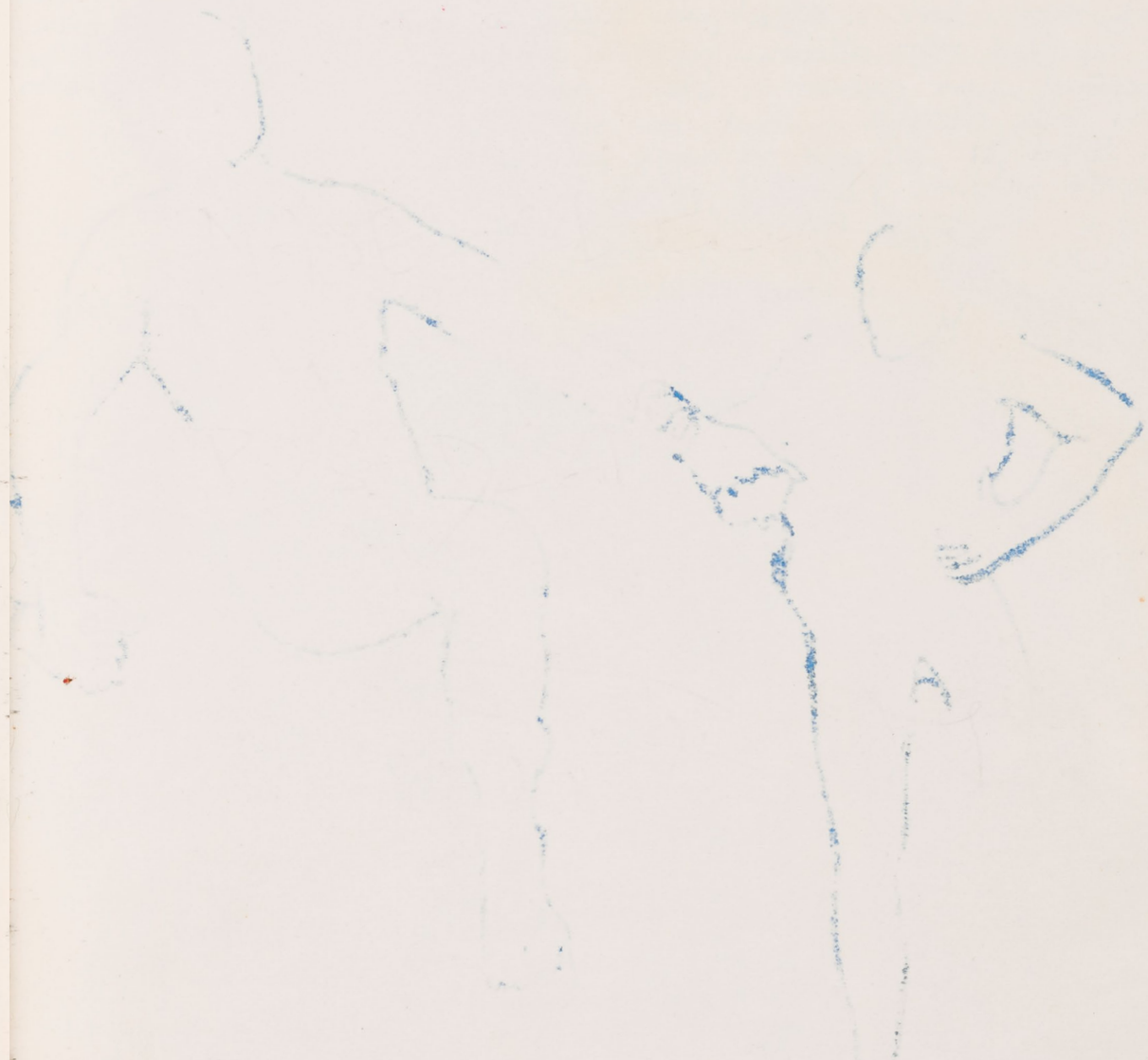

FRAM

místo v celostředisk[illegible]ministru (po Kirké) což je myslím dost zásluha Kneeho výcviku, ale hlavně Kocourova a vůbec je to úspěch celýho oddílu. Tally byla devátá, ale v té konkurenci to je taky dobrý]
Takže jsme se schodli na tom, že schůzky jsou krátký, že jsme si jen tak něco dohodli a trošku zahráli, ale stihnout ještě něco víc na to už čas nezbejval. Pro mě byla tahle schůzka vlastně tím pravým návratem do oddílu, protože za ten půlrok co jsem tady nebyl jsem si odykl, ale když jsem si vzpomínal nebo někomu vyprávěl o oddíle pociťoval jsem radost a štěstí nad tím, že mám tolik zdejších a snad i kamarádů. Teď mi zbývá, si jen sobě a hlavně posádce, popřát mohutné vykročení vpřed a plynulou plavbu na naší nové lodi Fram.
zaps. 13.11.83 Bobo

③

konala první posádková schůzka. No 1.2. jsme se Manků v obýváku a pokáce. Bonobo se mírně topil uvolnila, když jsme si zahráli Matematika dorazil Bobo a už jsme byli až na Kocoura (ha Mistrvi určování) kompletní. Kocour, mimoděk, obsadil druhý

②

sešli přesně ve čtyři u basili jsme o nové posádv rozpacích a nálada se hrdli nějakik her. Během

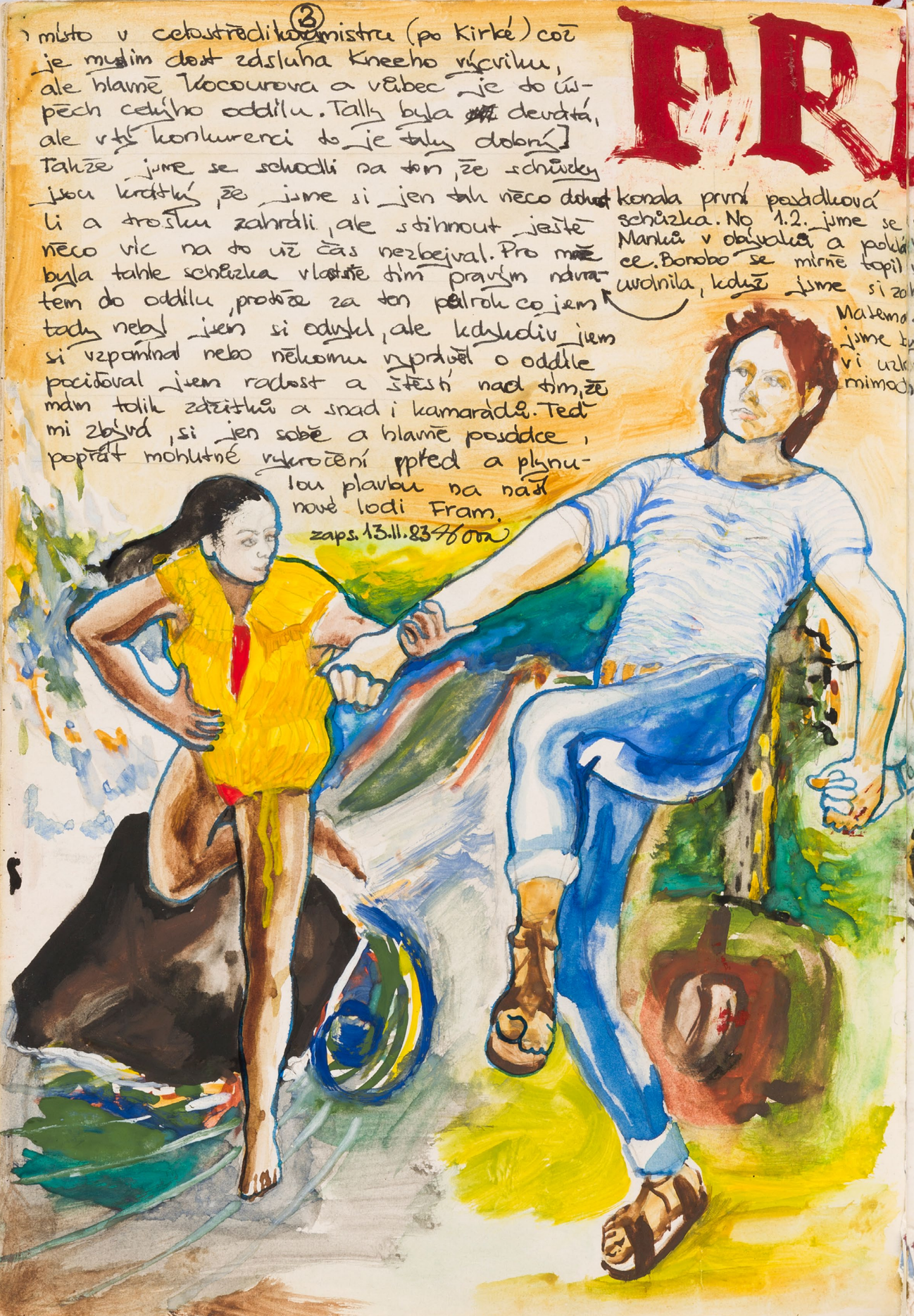

Na tomto místě bych se měl představit a taky vysvětlit to podivné slovo nalevo. Najdkív se ale vrátím k poslednímu zápisu v této kronice. Je jim Vánočka a pak až k tomuto zápisu to vypadá jako by posádka Wichita neexistovala. Ona sice existovala, ale jenom to. Je to sice trochu smělé prohlášení, protože jsem nebyl při tom, ale botsman tedy Bonobo to sám potvrzuje. Když jsem se tedy vrátil ze studovaní v SSSR tak jsem spolu s Gamem (cpt.) a Elišou (cadt.) shledali, že posádka Viktoria (po odchodu Kneeho) vlastně neexistuje. Posádka Wichita jen tak živoří a jen o trochu líp je na tom Cutty Sark. Rozhodli jsme se udělat změnu v sestavě a to tak, že kapitanát se bude nacházet přímo v posádkách, aby jim pomohl překonávat těžkosti a nedostatky. Strašně se mi taky nelíbil název Wichita už, protože byl zvolen dost náhodně a je to jméno vzdálené lodi. Daleko víc se mi zalíbil ten kouzelně kulatoučký název bucladté lodi Nansenovy - Fram, který byla domovem a útočištěm v ledových pustinách.
Proto, aby i nám se stala posádka naším přístavem a místem s rozsvícenou petrolejkou, která dává tak teplé světlo ve vyhřáté kajutě a přímo navádí k přátelským hovorům, které si na dlouho zapamatujeme a které zapadli naše srdce, že konečně rozeznáme co je malicherné a co důležité a pak to oceníme.
Na oddílové klubovní sobotě bylo tedy vyhlášeno, že posádka Fram má se stavu:
BONOBO (Botsm.) BLANCHE (zástupce) VOVA (poradce)
MANKA, KOCOUR, BOBAN. Je to zatím málo, ale brzo přijdou novačci. Pak se jelo na neděli na hory na Klínovec což byla povedená taškařice, protože snih končil na úpatí hory a dál už se hodil jen na koulování. Do toho celou dobu pršelo, ale došli jsme až na Clondyke (Vápenku) místo to kondní Vánočku tušim, že v roce 1979. Pak už se

POEZDOKOVA EXPEDICE

8.2.1983

Hned po srazu jsme [illegible] urlovali. Všichni říkali, že bude asi pořád první, ale [illegible] rozhlíželi [illegible] se. Já umím všechny uzly [illegible] stejně, na [illegible] druhý až [illegible] třetí místo. Neboť se, jako ostatně nespecia[illegible]lizuji na [illegible] na jeden druh. To nemá smysl, vrolože bych se [illegible] pak na [illegible] to další nejbodlo!

Byla bych radši, kdy[illegible] bych se [illegible] mohla učit nový s oddílem. Mohlo [illegible] by [illegible] se jen prostě[illegible]lo. Je pravda, že se učíme uzly, ale [illegible] někdo nám ho ukáže a sám to hodně.

Těch, kteří o urlování na doopravdy zájem, moc není. Jacka Já myslím, že velkému [illegible] byk tomu došla chuť, když se uzly dělaly [illegible] [illegible] [illegible]

ODDÍLOVÁ SCHŮZKA 15.2.

Tak před schůzkou jsme se sešli a začali dělat posádkovou barvu na tři. Paldes jsme to nezvládli a kanci na začátku schůzky. Na začátku jsem vyhodil obj. věci, jednalo se hlavně o zápisky, smradlavé černé ponožky. Přikoř se sundavaly, že tím, že se odstaly. Potom jsem sám přednášel na testu o lidech Prahy z Hudebních. Dozvěděl jsem něco. Pak jsem [illegible], což byl docela dobrý vtip. Pak přednášela Anna Sotva, která měla přes 45. Hodně dlouhý.
Pak Eliška, která je na této schůzce Paldes, měla na nás připravenou kvízovou. Vždy dva soutěžili kolik co dopovídá stolen ze čtyřiadvacet předmětů, které si naše vlastní věci měly zapamatovat. Zdálo se to strašně jednoduché, ale nebylo. To ogl. zapomněl nějak několik věcí a nevzpomněl si, kdy je vlastně měl. Ale to jsme si prostě musí zapamatovat. Měl to ale velký úspěch. Opět překvapili ti mladší, tím, kdo si toho zapamatovali, k čemu oddílová veteráni se umístili ve zlatém středu. Mladší bodů.
Posádky pak vytasovaly svíčku a sirky, což se ven. Potom zdi se běhalo se svíčkou k lampě a zpátky. Když se zhasla, musela se znova zapálit. Velice brzo došly sirky a Sam odklusal do klubovny pro oheň. Když přišel s velkou krabicí, požádal jsem ho, aby nám jich pak dal, protože nám taky došly. Nevěděl se mi velký oheň, jak mi Sam řekl, ať se dojde na pro jiný, tyhle že si přinesli pro svoji posádku. V klubovně pak pobavitelně jsme sirky bez velkých. Nejvíce moje posádka někde sirky ztratila. Ale stejně jsme byli poslední. Tím nechci říct, že by se to mohlo stát Sam.
V klubovně jsme pak sedali stažením okolo kávic na papírech, které jsme si podnovali. Všichni ještě sedali, když Sam s Gabem začali jásat a vykřikovat. Při podrobnějším přezkumu zjistili, že Sam vlastně 24. Ale i tak bodů na naše. Byli poslední.
Nakonec jsme si zahráli Sardinku, kdy posádka se baterkou. Hrálo se na chodbě, kam dělala kanice. Bylo to dost divný. Nejvíc si vyžívali naši v umístění. Sam Gaudi, naším vyhledávačem. Pak Honza Hlava do skříně, že mě bolí břicho. Bylo to spíš takové malé kagyzéko.

Zh. - muž - nevyrána
Paldes - Eliška

Bondo

ODDÍLOVKA 83.

OTEVŘI A POZNÁŠ, NEPOZNÁVÁŠ!

2	24	29	40	49	63	85	96	104	111	118	126	131	134	145	154	166

ODLOVÁ SCHŮZKA 15.2.

Tak před schůzkou jsme se sešli a začali dělat posádkovou barvu na čaj. Paldes jsme to nezvládli a kapky na začátku schůzky. Nazačátku jsem vyhodil obj. věci, jednalo se hlavně o špičaté a ostré černých chaloupek. Přikoř tedy se snažíme, že se nestaly. Potom jsem šel sám pokračovat na testu o lidech Italy z Hudebního. Dosáhl jsem 12%. [illegible] překvapila nás Sonny, která měla přes 15. Holt je dobrá.

Pak Eliška, která je na této schůzce Paldes, měla na náš případ vánoční kvíz. Vždy [illegible] kulič uprostřed stolu [illegible] čtyřiadvacet předmětů, které si naše vodní rostliny měly [illegible] zapamatovat. Zdálo se to strašně jednoduché, ale nebylo. To [illegible] zapomněl [illegible] kolik věcí si nevzpomene. Vždy si [illegible] myslel, že tohle si prostě musí zapamatovat. Vždyť to je celkem [illegible]

Opět překvapili ti mladší, tím, kdo si toho zapamatovali [illegible] odchovanci se umístili ve zlatém středu. Mladí [illegible]

Posádky pak hlasovaly svíčkou a sirkami. Vždy se [illegible] se svíčkou k lampě a [illegible] zapálit. Velice brzo došly sirky a Sam odkousal do [illegible] zapálit. Velice brzo došly sirky a Sam odkousal do klubovny pro [illegible]. Když přišel s velkou krabicí, [illegible] dal, protože nám taky došly. Všichni se mi [illegible] řekl, ať si dojde [illegible] pro jiný, tyhle že si [illegible] V klubovně jsme pak [illegible] sirky byly velký. Vítězem moje posádka [illegible] sirky zůstala. Ale stejně jsme byli poslední. [illegible] říct, že by [illegible]

V klubovně jsme pak sehráli [illegible] na papírech, které jsme si [illegible]. Všichni [illegible] sehráli, když Sam s Gabem začali jásat, že vyhráli. Při [illegible] zjistili, že Sam [illegible]. Ale [illegible] bodů na kraťasy. Byli poslední.

Nakonec jsme si zahráli [illegible] Nejvíc bodů. Hrálo se na [illegible], kdy [illegible] si [illegible] navzájem v umístění. Sama Gaudi, [illegible] bylo [illegible] a [illegible] Havel hlásal do [illegible] [illegible] sklenice. Bylo to spíš [illegible] malé kapičko.

Bambo

Zh. - muž - manželka
Paldes - Eliška

KONTROLNÍ KUPÓN

POUKAZ NA KAJUTU

PRO POSÁDKU FRAM
V MĚSÍCI L-Ú 1983 ZA
PRŮMĚRNÝ POČET 83,75
BODŮ NA ČLENA POSÁDKY

KAJUTA; PRVNÍ TŘÍDA; FIRST CLASS; ERSTE CLASSE; MATKAJA KAJUTA; PRVNÍ TŘÍDA; FIRST CLASS; ERSTE CLASSE; MATKAJA KAJUTA

1. TŘÍDA

Je zvláštní co se za pouhé 4 měsíce může změnit. Je sice pravda, že já jsem se změnil, ale změna oddílu mne velmi překvapila. Kolik lidí se zde vystřídalo od té doby co jsem do oddílu přišel? Já jsem tady přišel, a to mne tuhle schůzka. Po dlouhém courání se dostavila větší část oddílu a proto se začalo hrát soutěž zpěvníků. Dalo se do řady zpěvníků a porota (já & Coup) hodnotila technickou a výtvarnou stránku. Potom přišla na řadu další hra. Black Out. Historická skutečnost je vysvětlena dole. Hrali jsme tak, že se zhaslo, všichni měli zavázaný oči a měli

jsme se v tý tmě dát dohromady po posádkách podle velikosti a potom zařívat do hrdopýšného týdne jména posádky. Sam zařval jméno vítězné posádky, „Victoria"! V druhém kole jsme se řadili podle roku narození. Bambo, otužilec, přišel v trenýrkách a tak jsme ho lehko poznali (má dlouhý nohy). V tý tmě jsme se seřadili a Bambo zařval: „FRAM"! Vítězství bylo naše. Zapomněl jsem napsat, že na schůzce byli představeni nováčci – starší (já). Dále přišly organizační podrobnosti k dohodě, kariéra (jsme na I místě s průměrným počtem 83,75 bodů na člena). Po organizačních se postaral Spejbl & Hurvínek. Co se tedy dělo potom vám nebudu, ale jelikož jsem tomu nebyl, kdoví.

© PIKO

500.

7. VÝPRAVA NA DOHODU

13.3. 1983

Prodroj ilo výpravy - Kirke, Rauka, Manka, Gam, Trollivlak, Bonobo a Sam - odjel z Prahy v sobotu v poledne. Zbytek - Vova, Mates, Piko, Sorry a já jsme startovali v neděli ráno z Brainika. Vyhledali jsme Vovu s dobrou knihu o orientačním běhu. V Klíně přistoupil průdroj bez Gama. K nádraží jsme šli po stopách blátivého mužíčka. Všímali jsme si všech věcí kolem - leda spíš nevšímali. 1. dopis mužíčka náš kroužek zaskočil. Spíš jsme věšeli než odpovídali na jeho otázky. Rozdělili jsme se do posádek, ale ukázalo se, že FRAM má přesilu, takže VICTORIA a CUTTY SARK šli spolu a FRAM vyrážel sám. Podle azimutů jsme našli šiplan - šipajenu. Pak jsme narazili na další dopis, který podle křížů na stromech a rapanatorálních čísla. Pak jsme měli hledat modrou značku a dát se do lesa. Značku jsme nenašli, nicméně do lesa jsme vběhli! Došli jsme do Čisovic místo do Bojanovic. Mužík si asi plete levou a pravou jak je poblázněný! Na nádraží jsme skákali přes kaluže. Měli jsme vyrazit směrem na Babku, ale druhá skupina náš objevila a žádala po nás výpravy které jsme předtím požádali v domě, že jsou 3 stany. Dostali je a my uháněli na Babku. Tam jsme si přinesli knoflíky na kapesník a drali se houštinou k zelené značce. Natrefili jsme akorát na zpravu. Kousek dál jsme vyřezávali hůlky a obrazovali tábor Pikovou. Vova mu sám naplácl zadní nárazník, takže vypadal nějak rozbořeně. Pak jsme našli Elbanec. Vyplašili pár srnek a naučili se básničku. Blížili jsme se k Mnichovu.

Došli jsme chvilku po druhé skupině, která se opět zdržela. V pořádku jsme se najedli a obarvili hlavně barvou. Gam s nimi zmizel. Pak jsme běhali po lese a čekali zprávu na holičkách: PŘÍPRAVY SVOU DUŠÍ NA HŘÍ, někdo složil verš přímo fantastický, viz mates: „Při příderu oby na mušce". Pak byla noc. Kaspírali jsme si Ego sum Pauper. Hráli jsme Lišáci a kuřátka a tradičně Roj o údolí. Psali jsme test na tradiční oddílu. Pak jsme kolektivně vařili kompoty a uháněli na vlak. Rika zdržela po cestě karimatku. Skákala to pal díky Bonobovi, abych o něm napsala něco pěkného. A jestli mám napsat napřed špatný, tak je to Pikovýra fér hra. Na nádraží zahořela naše oddílová srdce. Muž: Bonobo, Blanche; Známka: 1,82

Blanche

POSÍDKOVÁ SCHŮZKA

15.3.

Sešli jsme se bez nováčka (kterej o tom nevěděl) a bez kocoura (nemocnej). Na začátek jsme si naučili naše pokřiky. Pak jsme si nakreslili jeníčka a mařenku v lesním jiné herci. Organizačky se týkaly hlavně výpravy a úkolů. Na poděkování jsem nakreslila na chodník sumafor. Dělal mi velké otíže. Přesto se to hnedem muset problém nám vyřešit. Nakonec jsme si nakreslili Decaso. Podle mě to nebylo marné! Alespoň Bobanda to nadchlo.

Blanche

18.III
21.III

deštová výprava

Výprava začínala vlastně po tělocvičně, kdy se naše posádka + pár kluků s Cutty Sarkem, to je Bonobo, Vova, Blanka + Mates, Tally a Andrea, vydala na kosárkách. Šli bez mě, protože jsem trochu neporozuměla Bonobovi a tak se vloudila malá chybička. Ani náším příchodu na kosárkách, už bylo rozjetý barvení vajec. Bonobo

zkoušel své umění v ocucování vajec svíčkou, Vova měl čtyřbarevný kropenatý, Mates zkoušel na vajíčka kreslit tužkou. Zato Tally byla úplnej mistr. Večer docela rychle utekl. Na dobrou noc jsme poslouchali hudbu.

Ráno nebylo zrovna nejpříjemnější. Bylo zamračeno a kapalo. Autobus odjížděl z Florence, kam přijel ještě Whisp, jelikož večer nemoh. Andrea a Whisp jsou naši noviňáci. Autobus byl tak narvanej, že jsem se vůbec spíš jak sardinka. Po únavné cestě jsme živí dojeli do kokoříňského domu. Odtamtud nás čekala cesta, také ne příliš příjemná k P. Kavsovi (a když tam Ako nebyl). Whispa cestou zajímalo kdeco a tak zůstal pozadu. Konečně jsme dorazili.

Zvířátka + umí 1,25 + Mates

(Pozvěte mě vpravo) ?

„Odtud jsme se na Venuši, kde náš vesmírný stroj ztroskotal. Bloudíme v chladu a tmě. Chvějeme se před zemřením mrazem a hledíme slunečnímu dni. Vydáte po únavné cestě jsme to přece jen vzali. Ale co to? Slunění dne je rozbořen. Ještě den cesty a . . . "

Po nepříliš vydatném obědě nás čekalo znamenání kraje. Vrátili jsme se na zem, která byla zvěstí mých chvilek - zvěstovala všechny příšernosti tekuté. Po cestě jsme objevily již dávno známé jeskyně. Ke druhé se muselo trochu vylézt. To bylo něco pro Bonobo. Já jsem se oto pokoušela taky, ale nohy se mě na vrcholu. Do chaty jsme se doplížili šťastně. Tam Vova zatím přivítal hostinu. Mezitím měl Vova příjemnou dobrou náladu. Každej měl o sobě povídat - jak žije. Večer se četlo zkušky Svíčka.

Ráno byl takovej pomalej budíček rozcvička nezvyklých. To byl strašnej nápad. Dopoledne pro nás Bonobo navíc vlastně cestu podle azimutu. Došli jsme k bývalému Pudlovi - tedy Slunečnímu domu.

Pár hříček nám mělo rozveselit poslední hodinku, kterou nepomáhala. Nakonec bříška cesta do chaty ukončení a domů.

odjezd

umod

ODDÍLOVKA 22.3.

Schůzka začala nástupem, který byl narušen příchodem lidí. Vedením všeho byl starý z Posádky, který již opětovně kázal naší schůzku, že mne již dříve bylo nařízeno, že káží a dělám vítání. Tentokrát nenávratně něco šibral.
Etiška mezitím bezvětrila hru na zahájení. V mezitím byla klubovna 3x vykradena a tak naše čilá policie pořádala o spolupráci, měli jsme nakreslit + plánky celého objektu klubovny. Byla spousta dotazů, že začátku to byla legrace, pozdeji byly ty otázky už chabější. Ještě během kreslení se naši špardilci na sídlišti. To je teda soudy!
Když jsme se usadili okolo stolen, měla Lidka připravený test o osobnostech. Takyběhem něj bylo pěkné procento nesmyslných odpovědí.
Potom když se všichni uklidnili, vzal si slovo Vovka a dozvěděli jsme se podrobnosti o Robinsonádě. Podle toho, jak to říkal, měla být velkolepá akce. Ale uvidíme. Celou Robinsonádu bude probíhat bodování, v jehož pozadí je legenda že jsme Robinsoni na ostrově a každý bod nám odečítá tydy, kteje budeme na ostrově do záchranění.
Úplně nakonec bylo třeba umění, abychom se trochu uklidnili na závěr. Celé promítání bylo rušeno poznámkami a dotazy, v podstatě nemajícími smysl. Bohužel to nebyli jen kavěčkové, kteří se takto projevovali ale i relativně staří členové oddílu. Na konci schůzky se mi zdálo, že pozornost byla opravdu čtvrtinu začátku, ačkoliv byly rozdány kvízové kartičky.

zaps. Bobobo

29.3.1983 HODNOCENÍ – ROZDĚLTE SI 27 bodů.

29.3.1983

POSÁDKOVKA

Schůzku jsme začali nástupem, aby to nějak vypadalo. Potom jsem připomenul pravidla maskování. Když jsme končili, přišel Bobobo z hokeje a omlouval se, že zapomněl, že je dneska schůzka. Pak jsme ještě na chvíli skončili. Potom nad tím nezůstává stát, jak mohl zapomenout na schůzku. Pamatuji se jak jsem se těšil do oddílu a Bobobo pohádu se mi nějak, kdy od kolika je schůzka. To tedy nesvědčí moc o jeho zájmu. Jestli takto mám pokračovat, tak bychom se s námi mohli rozloučit.
Do 17 hodin se nějak sešli i ostatní, takže jsme byli všichni. Při org. věcech jsem se snažil lidem přiblížit jak by měli psát krouzek ale nejsem si jist jestli se mi to moc podařilo a jestli ano, tak jestli si z toho něco vzali. Spolu s tím si vybavuji, že bych jako socman měl lidem dodávat nadšení do práce, což se mi moc nedaří, jak svědčí výhok Kocoura že by chtěl radši do jiné posádky, ta naše že je takova smutna. Což mě tedy mrzí.
Při probírání posádkového kodexu jsem byl zaražen, jak málo zájmu mají lidi dělat něco pro posádku. Např. Bobo se ještě ani nepředstavil. Stejně je to s krouzky. Ale tady si zase myslím, že ten nebo ona umí to dělat v posádce. Když bude dobře fungovat posádka a ty lidi vědí k sobě blízko něco cítit, tak bude i chuť k psaní kroniky.
Pomalu se naše porada protáhla a tak jsme byli vystřídáni další posádkou ven. Tak jsme se naučili kouřit vždy. Naštval mě ale Bobobo, který zřejmě zapomněl, že ještě máme schůzku a dostal se s posádkou Victoria hrát jungli. Za dveřmi, když byl na stupu v vody, opět dýchal. Mám pocit, že na něj oddíl za tu dobu, co je v něm moc nepůsobil. Alespoň se tak chová.

zaps. Bobobo

ÚČAST: Bobobo
Blanche
Vova
Manka
Piko
Kocour
Bobo
Kvíša

1. IV.
4. IV.

ROBINSONÁDA

ÚČAST: Vova
Gam
Eliška
Blanka
Kirke
Loudo
Tidlitát
Cipísek
Rival
Blum
Mates

Jedeme opět do známého Hamru. Z Prahy vyjíždíme v poštovním vagóně na podlaze, což je žůžo věc. Alespoň mě to nadchlo. Po přestupu jsme se snažili zpívat, k čemuž já dělal zvuky na kytaru a kapitanát se radil. Myslím, že kapitanátu to šlo líp.

Na Hamru jsme se s Tidlitátem hned hrnuli nahoru do pokoje, že budeme spát na posteli. Bylo to pětiné sobecký, ale stejně se spalo dole všichni společně, podporuje to oddílový duch a pocit souvislostí mezilidskými.

Večerní program se skládal z krátké zpívanky a vedení nové NK. Starý způsob se tobě musí a nastává nová éra pravil, kterou vede vedoucí. Bylo to přijato všeobecným souhlasem, vždyť nové bošte větší nebo dobré meste!

Ráno po rozcvičce, na které se nikomu nechtělo se vyvářelo ven. Autobus nám ujel, protože jsme se hekali a tak jsme vyrazili pěšky na pichtrhaken. Po cestě jsme hrdali vtipy z Robinsonova pobytu na ostrově, když jsme viseli nad propastí na zdi, byl jsem hachod mat vyházet co nejdřív (přece se vědám porazit kholtama. Ale mile si nedají povolcet.

Když jsme si vtipy vysvětlovali, co je to mezidr, vzbudil se mi nejbližší, který opodál kokal do vody a nerozuměl mnoho, co se pozdá. Tento svůj nezájem dal najevo pokračováním, když si jde za svojí zábavou.

Plavili jsme se po mělčinách protkaných stromkami vody a všude to čvachtalo. Byl jsem mokrý ale líbilo se mi to, zavál nás to romantikou. Nakonec jsme vešli do lesa a hrdali dalších členů. Hráli jsme kuličkama na vytčené cíle. Večer bylo jasné počasí a stále se zdůrazňovalo, aby si nikdo nechodil pro kuličky dokud se hází, vždycky se našel někdo, kdo šel. Bohužel já jednou taklě, ačkoliv jsem si to uvědomoval, že tam nemám lézt, jsme místní kostel. Obyvatelé se mi kosely, byl ale tolik dle jsem měl takovej dlouhý bývěsčích epali do lidí exkrementi demagogii.

Devátí skalám - Štrala mě Eliška, která se vyjekla, že když má mapa, tak musí jít kterým se mají jít. Jakési jsem zapomněl, že se v lese nejde a kinkulil na ostatní, připomínat abych nevadil, což bohužel mi to nová. U stromku pod Devátí kamenem a šli se podívat ke skalám, zda by se našlo místo na spaní. Nakonec jsme vložili bágly, začalo strašně pršet. Nato jsem otázal vytahl deštník, který jsem dříví a dlouhý na spaní. Brzo zaplály dva ohně jedna na vaření, druhý a jsme se střídali s Trempalma, co přišlo déšť taklidna verandu. Bylo to fajn.

Protože se udělalo hezké počasí, než jsme zrej odešli navštívili pocit. Jako by tam na těch kostelních Potom už jsme šel Kali lesem nahoru k první a nikdo jiný nedokáže určit směr, že cíl ím cestu. Tak už mi nikdo nemusel nelezli jsme si nechali věci „nenápadně" schované a tak se [illegible] na verandu. Sotva jsme si našel a šel ven. Když déšť polevil, vyrazilo se na táborovém kruhu. Večer pak byla zpívanda, ve které

Ráno jsme si sbalili a vyrazili do kaňonu. Byla pěkná zima a pořád sněžilo jako celou noc. Autobus nám ujel a tak jsme si před pohodlím zahodili do koše na odpadky. Pak už jsme vyrazili po modré. Oddíl se rozkecával po silnici asi na 100 metrů, což nebylo zrovna moudré ani příjemné, protože tady nemám rád, když mi někdo vjíždí do zad a 50 metrů přede mnou. Menší zastávku jsme udělali kvůli bílému kamenu, kde byl vzorový tábor. Naši jsme tam uviděli nějaký kluky, kteří dali Matesovi do bílé od octa s tím, že je dá domů do Litně. Potom už jsme vzdálenějším pochodem dorazili do vesnice, odkud to na Hanu bylo asi 3 stanice.

Když jsme se na Hanu zrovna zabydlili, bylo vařený oběd, kterého jsem se nejíc-stihl tak úplně, jelikož jsem vedle natápěl kamna. Po dobrášním našich dobrů z pečeného těsta nám Gam nadiktoval naši písničku Páno od 7. třídy. Po hospitálně ji vždy dáváme umím. Jak jinak, že. Dále pak Vovka četl úryvek z Robinsona Crusoa, jak se vzbouřil s Pátkem zajatce. Pak Denoe to vyřídil pěkně krvavě. Na tuhle legendu jsme si šli zahrát do lesa hru. Skvělý byl při-tom kluk, jehož řečnické projevy jsou k popukání. Hráli jsme až do tmy, jenom jsem měl takový divný pocit z her hry. Myslím, že kdo se mi stále pořád lísil, byl Mates.

Po návratu jsme pak hledali Robinsonův dynamit, to byl člověk nejek, kam vždycky ten sklerotik schoval. Samozřejmě jsem vyhrál, takovéhle hry, to já mám. Trochu mě pak naštval Péťa, který mi tvrdil, že jsem vůbec nepřipravoval večeři, že to dělal jenom a Blanka. Jako si myslíte jsem vedle zatápěl. Před spaním pak Vova četl z knížky Andrea. Jsou to strašidelný povídky, měl na ně víc než povídky.

Ráno po snídani jsme vyrazili na nádraží. Chvíli jsme stihnout vlak i hru, ale nakonec jsme stihli jen hru. Naštěstí je brzo další vlak. Ve vlaku jsem si povídal, že se s oddílem dostaneme do prázdné podvihy třídy pro vozovou třídu. Přece jen je k něčemu moje paličatost dobrá.

Dostali jsme se domů a šli v pohodičce.

zapš. Bonobo

Zn.: muž + Mýval

ODÍLOVKA 5.4.83

Na tuhle schůzku jsem přišel trochu pozdě společně s Helenou, protože jsme museli ze Strossmayerova náměstí běžet. Posádky už psaly názvy kin podle obrázků značek. Chtělo by to v posádce nějak zorganizovat, abychom se nemrzačili, když nevíme, kdy jsme na řadě. Dnes se zjišťuje se jako posádka. Jinak jsme byli dnes, první byla Victoria. Další část schůzky byla v klubovně, kde jsme se seznámili s novou NK a začali jsme s její výstavou z ptáků čtvrtky. Mě osobně to moc nešlo, protože se mi do toho nechtělo a taky se mi nelíbilo, jak to provizorní návěstní bude vypadat.

Před koncem schůzky bylo ještě vyhlášeno hodnocení a připomenuto hodnocení života tohoto měsíce DUBEN - BLÁZNIVÝ DUBEN. Takže vlastně by se dalo říct, že to byla čistě organizační schůzka. Ale přece jen měla něco do sebe.

zaps. Bondoo

	Ranní cvičení	Čištění zubů	Otužování	Sluneční filma	Čestné chování		Ranní cvičení	Čištění zubů	Otužování	Sluneční filma	Čestné chování
6.4.						19.4.					
7.4						20.4.					
8.4.						21.4.					
9.4.						22.4.					
10.4.						23.4.					
11.4.						24.4.					
12.4.						25.4.					
13.4.						26.4.					
15.4.						27.4.					
16.4.						28.4.					
17.4.						29.4.					
18.4.						~~14.4.~~ 30.4.					

ÚČAST

Vova
Gam
Eliška
Bondoo
Blanka
Renka
Bobo
Kadet
Bum
Diko
Sam
Kitté
Tally
Kýval
Katka
Helča
Tichlitář
Randa
Cupírek
Andrea

BONOBO ↑

KONTROLNÍ KUPÓN

POUKAZ NA KAJUTU

PRO POSÁDKU FRAM
V MĚSÍCI BŘEZNU ZA
PRŮMĚRNÝ POČET 77,0
BODŮ NA ČLENA POSÁDKY

KAJUTA; DRUHÁ TŘÍDA; SECOND CLASS; ZWEITE KLASSE; MIETKAR

2. TŘÍDA

DUBEN ZMĚD

HUBENÍ 1983

BLANCHE

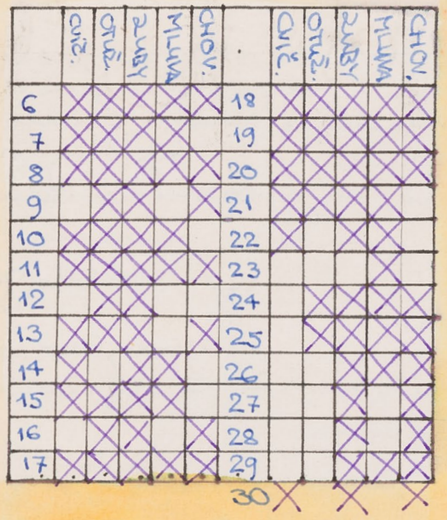

PIKO

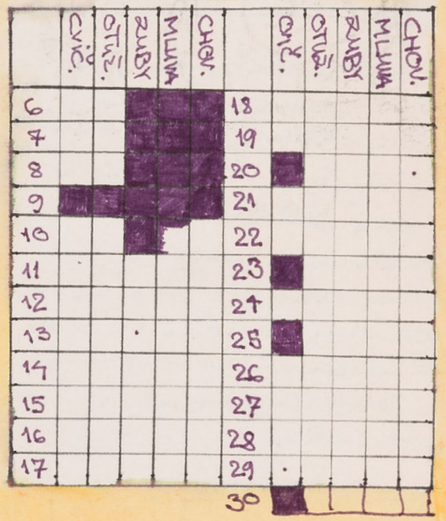

KOCOUR

MANKA

MÝVAL

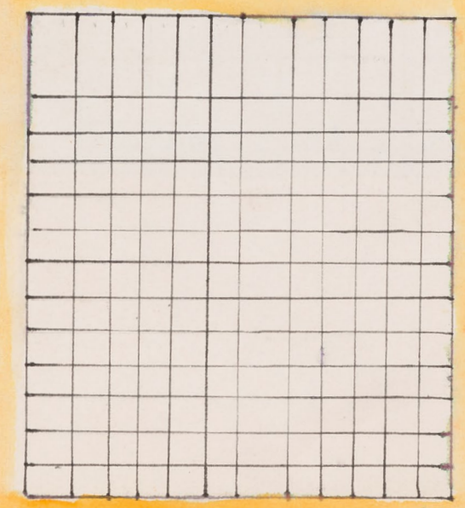

BL

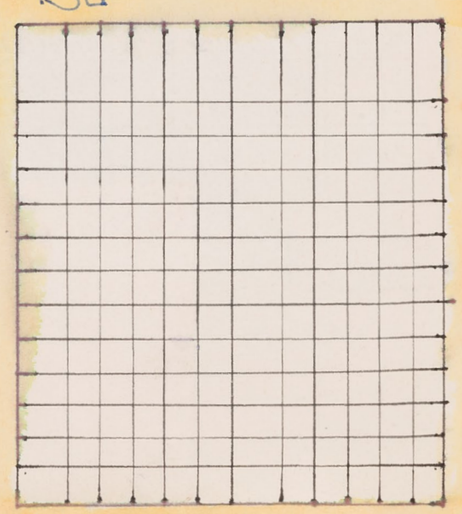

ODDÍLOVKA

12.4.

Na šíto schůzce bylo něco zvláštního. Ani nevím, jestli mě to potěšilo nebo ne. Zkrátka a dobře: Knee se vrátil do oddílu! Možná jsem jasnovidec, ale já to už tušila na začátku schůzky. Je opět bosmanem, ale tentokrát posádky Cutty Sark. Podle mě měl být spíš v kapitánské kajutě, ale to by zas nebylo ono, protože by byl vlastně navíc. Na začátku schůzky jsme se rozdělili na tři síly. Jedna se šla cvičit v jízdě na kánoi pod vedením Gama, druhá pracovala pod vedením Elišky a třetí lepila fotky, to měl na starost Vova. Já jsem jela na lodi s Honzou. Navíc jsme jeli po proudu k mostu, kde jsme dělali osmičky mezi pilířema. Byl tam pořádnej proud. Pro tý nováčky, kteří s námi jeli, to asi bylo dost drsnej, nebo i my s Honzou jsme měli co dělat. Honza je z jedné strany dobrej a z druhé zase špatnej. Jako ostatně my všichni. Hodně lidí tvrdí o někom, že se jim nelíbí, aniž by si ho prohlédli zblízka.

Celom bylo vyhodnocení soutěže a (ukolusíe) a výstava vajíček. Nemám, co bych k tomu ještě řekla, leda to, že mám slabou vůli, jelikož jsem do soutěže nepřispěla. Crossě mi to nejak nejde.

Kocour

ÚČAST: Vova, Sam, Eliška, Aťo, Bondo, Blanche, Bobo, Blum, Andrea, Katka, Mates, Sliz-ek, Tydlitát, Sam, Honza, Helena, Mijal, Mates, Milan, Lap, Stey, Katka, Paul, Mart, Shell,

SÁZAVA

① Se mi nelíbila tolik, jako když jsem ji jel dřív. Sraz byl v pátek odpoledne na Kačírkách, kde jsme nakládali naš vlek lodí. Já jsem si půjčil kilometráž na vodu, a taky abych měl co dělat v autobuse. Potom jsem si četl zápisy Pierotta v LD Cutty Sarka a hrozně se mi líbily. Najednou jsem si z hlasů uvědomil, že stojím u motor odjíždějícího autobusu. Rychle jsem do něj naskočil a jelo se. V autobuse jsem pozoroval Blanche, která si přišla v Vltavy do nové NK. Zatím nám jenom 19 bodů, což naše Lodnička II neslačí. Však já lodi tam bodu. Potom jsem se v autobuse nudil. Když jsme dojeli do Světlé nad Sázavou vykládali jsme lodě a

② Všechny věci pro-tože autobus se nad vrcol zpátky. Rozdělili jsme si lodě a vyjeli vedle tábořiště. Já jel s Kmenem a docela dobře jsme si povídali a zpívali. Pak jsme vyjeli. Potom jsme se utábořili. Stanovali jsme u Sázavy. Všichni jsme si šlehli trochu s vočkem provozem a dost nás to mrzelo. Večer naše posádka s hrůzou zjistila, že jsem s sebou vzal k jídlu jenom půl chleba a rybí pomazánku. Po večeři začala Andrea číst Ofélii. Všichni se smáli, a já nejvíc. Potom jsme šli spát. Já měl ve stanu mdlé místa, protože Bondo spal pod stříškou. S Bobem jsme si ve stanu povídali, a překvapily mě jeho názory na oddíl. Usnul jsem až pozdě v noci.

V sobotu jsem se s Bobošem vzbudil brzo ráno. V noci byla hrozná zima, a tak jsme se šli proběhnout na staré, rezavé most, který se hrásně houpal. Po chvíli nás vyhnal strejda s jeho hlasitými a sprostými nadávkami. Snídaně jsme vybělili do hořistý sýkeli jsme řekl Bondovi o rozvrhce, která probíhala taky ráno na tom vysokém mostu. Po snídani se všechno složilo a vyjeli jsme na Strnadla, na která jsme se těšili a kterých jsme se báli. Byly to zajímavý peřeje, ale zase nejsem klíčí, než jsme si je představovali. Potom už byl jenom volej a jezy. Kmen mě pustil na kormidlo jenom na chvilku. Přitom mě zmenšil k bojovným nájezdům na posádku Viktorka (to mi nevadilo), a na Fram (to už jo), při kterých jsem byl pořádně cítit. Po tom všem utrpení jsme zakotvili a hráli s lidskejma kotkama volejbal, a potom sami Italii, což je zajímavá hra. Potom jsme zas nakáli a potom jsme se utábořili na poli, přesně proti vlaku.

Sam s Katkou šli pro vodu, my ostatní jsme si plnili do nové NK.

Hodnocení 26.4.1983 - Rozdělte si 23 bodů. Fram.

Já si splnil několik bodů z odolnosti táborové stavby. Potom jsme šli mít bolaso, při kterém jsem dělal soudce. Vím, že mi to moc nešlo, ale aspoň trochu jsem se snažil. Po večeři zas četl Vova Ofélii a byla zpívanda. Po ní byla večerka. Ve stanu jsem si povídal s Bobem. Ten si stěžoval na Bondo, že mu řekl, ať si hrne dlouho na tátinka, a že půjde z oddílu.

Páno, jsem se probudil zase brzo, byl jsem rád, že nebude rozvrhčka. Páno, jsem byl jemně vzbuzen Vovou, který pravil, že před sebou máme ještě velkej kus cesty po vodě, a tak musíme makat. Nemel jsem zrovna dobrou náladu, ale když mě Kmen pustil na kormidlo, byl jsem nejveselejší člověk na světě (netušil jsem, že je to letos moje poslední řeka). První jez byl zajímavý tím, že taky dlouhý, úzký retardér. Nejdřív jsem se tam hrozně bál po slovech Kmena, že nechce ukončit svůj mladý život ve věku 17 let, ale že to nepojede. Já to ovšem jel a svůj život jsem ještě neukončil. Byla to legrace, v tý skýně. Dál to nebylo moc zajímavý. Rozhodli jsme se, že nepojedem až do Chabeřic, ale jenom do Zruče. Tam jsme šli za vratným továrny na boty, a potom jsme si dali lodě na jejich pozemek. Pak chvíli nám jel vlak. Ve vlaku začíná válka, posádek Fram a Cutty Sark. Vova nám taky četl Ofélii a chvíli před Prahou jsme zpívali. Byl tam takovej různej průvodčí, řval na nás jako na psy. Já s Tydlitátem jsme si povídali o škole v Josefský, a Tydlitát vyprávěl o učitelích na učňáku. V Praze na Vršovickým nádraží hrozně lilo. Já, Vova, Sam, Bobo, Blanche, Katka a Bobo jsme šli na autobus 126. Tím jsme jeli. Vova byl hrozně nad, protože přijel domů jako první = oddílu, a dívky přijíždí jako předposlední (já jsem poslední). Všichni postupně vystoupili, a zůstal jsem tam jenom já a Bondo, povídali jsme si a těšili se domů.

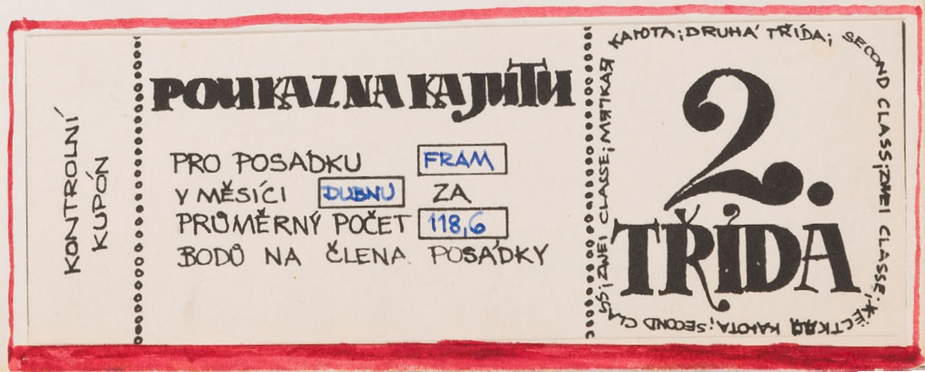

SÁZAVA

Když jsme se sháněli na Hlavním, vypadalo to, že by se nám tahle výprava mohla vydařit. Jeli s námi Posejdoni. Slunéčko svítilo, byly tři dny volna...

Nádraží bylo plný lidí a vlak nejel. Nacpali jsme se do jiného a přestupovali jsme dopeli do Sázavy. Výpravu vedl Fletcher. Radovali se s Vorou dohadovali, kde že zůstanem na noc. Vaška prosadil tenhle plácek u mostu. Byli jsme se podívat u Sázavského kláštera, kde byly velký nádvoří a ukrutně štěkací pes. Trochu jsme se proběhli a po večeři jsme četli Filii a spinkali. Ráno vstávalo chybět Pan, protože na Fletchera jsme nebyli tak zvyklí. Naše posádka byla opět nejpočetnější – Bonobo, Manka, Kocour, Mýval, Blum a já. Hanina onemocněla a proto zůstala doma. Cilly Lash měl o sebou celou tunu jídla a Vicloma si prozměnu zapomněla stan. Ráno jsme vstali o dost později, než Vaška plánoval. Kvůli včerejší spravený musely prosednout. A po snídani jsme vyjeli – bylo pěkně, slunečko nepálilo. Někdo se pokřikoval cvičně vrčknul. Pak jsme se uvídali na jednom louce. Vora prosadil plácek na louce, a pak přišel pán z JZD a ptal se kolik je hodin... Do rána jsme tam smetí zůstal. Včer jsme četli z knihy Oby Parka. Vnoci začalo pršet. Pršelo i ráno a Fletcher se nechtělo vstávat. Zbalili jsme a vyjeli – Fletcher chtěl ještě dneska do Prahy. (Škoda vlakem) Byla to jízda za zimy a mokra, ale byl to zrovna pěkný úsek s peřejkama. A pak, když začal déšť, tak jsme zpívali a pádlovali a dojeli jsme až za hranice Prahy. Posejdoni se hádali o Fletcherem, kde zůstaneme, nalž holky tvrdily, že je jim zima, že se nemůžou vykoupat.

Pak jsme se ubábořili a většina lidí se šla zahřát na Kosárkáč. Bez Bona celá naše posádka vydržela. S námi ještě Katka Jano, Sam a Honza. Vora byl pokojenej, že bude mít výpravu v přírodě, a v pondělí jsme to dojeli. Přednášeli jsme Nodrgauskej a dva pražský Jany. Pořád jsem spinkala. Sice to šlo pádlovat. Dokázali jsme poměrně hrej. Vora měl ještě takový nápady jako Jó hrot sepl, ale asi by šel sám.

KVLUUBBOOVVNNAA

ÚČAST: Bonobo, Manka, Blum, Mýval, já, Hanina Piko 17.5.

Vlastně to nebyla klubovna, neboť jsme se sešli před pekáčem. Šli jsme na výstavu mladých výtvarníků. Bylo to příjemné. Nejvíce se mi líbilo sklo. Takové z vlastní tvorby, do kterých bylo vždycky něco nakresleného. Také obrazů a různých plastik tam bylo dost, ale to už nebylo ono. Z těch obrazů šam bylo na mjj vkus moc, protože se člověk učím se na obrázky dívat jinak, než když jsem byla malá. Potom jsme šli směrem k naší bývalé klubovně a tam jsme si rozdělili jídlo na výpravu a přečetli kroniku. Překvapil mě Mýval, protože se mě zeptal co si o něm myslím. To většinou novačci nedělají. Řekla jsem mu, že je s Blumem tak průměrný.

Kocour

OTAVA

Na tuto otavu jsme se sešli u klubovny, kde jsme nakládali lodě na vlek. Jel s námi ještě Poseidón v čele s Blechem. V autobuse plynula zábava nezávazně mezi objema oddíly - Poseidon hrál nějakou hru, při které se hrozně chechtali. My jsme se rozdělili na skupinky. Jedna vyfukovala Matesa za nohu přivázanou k provazu ke stropu autobusu a druhá, v čele s Eliškou hledala benzínové nádrže.

Když jsme už dorazili na místo - hody do přenýrského chaličkového kábora, odpojili vlek a najeli se, sedli jsme si k táboráku, který měly představovdd 3 svíčky, začal večerní program. Splynuli jsme s jedním přírodovědeckým kroužkem, což mi dost vadilo.

Druhý den se jel Telovský kanál. První úsek byl fajn. Druhý úsek od náhonu I. byl horší, ale pro pořád to lekko.

Já jsem jel s Raulou a najeli jsme na kámen. Večer 11 byla už trochu kruchlá a lekko nám do lodi. Tydlitál musel jet v singlu, protože měl na přídi dírou odborně slepenou isolepou, zastavil, slušně nadával a vylévál loď. Jinak se nestalo již nic, co by stálo za zmínku, akorát měli Sam a Manka menší polízu pod nízkým mostíkem (kde jsem také já zvedl hlavu - a boule se dostavila pořádná). Čekání na autobus u silnice jsme si krátili háněním kaminků do vody. Vova zorganizoval skvěle náklad lodí. Pracovalo 10 lidí a by, kteří nepracovali a už vše udělali, běhali bezradně kolem vleku a ptali se všude: „Nechceš s něčím pomoct?" Takto jsem se zeptal 4 krát a vždy mě bylo odpovězeno: „Ne díky!"

V autobuse se hlasovalo, kdo chce jet z Vovou zbytek cesty na lodích. Já a Raula jsme nejeli, jeli jsme s druhou půlkou autobusem a cestou jsme zbírali vzadu lodě. Večer byl káborák, kde Kuba, Andrea a mě byly předány čepičky, lejbra, požehnání a slabý jsme se členy oddílu a plavčíky.

Třetí den jsme jeli Otavu do Sušice.

Lodě se brousily ~~já my~~ jsme ~~dolů~~ dokupti lodí a lekalo nám do lodi plným proudem. Byli jsme poslední a neustále jsme vylévali lodí. Nakonec se to vyřešilo tak, že já jsem byl porcelán se Stanyho a Markéty a Rauda jel v singlu. Jedna lodí také vletěla pod bravorzu vjezu. Nemohli jsme jí dostat ven, až Rauda zabral, otočil jí a ona už sama podklouzla do náhonu na levbrinu. Naštěstí byla chycena a jelo se dál.

Usichni jsme zastavili u silnice. Auťáky se snažily tím způsobem, že se daly na silnici a ohleduplní řidiči se jim mistrně vyhýbaly, takže ~~výstaby~~ tak jak ~~bylo~~. No a pak jsme sedli do lodí popojeli 2 km. k autocampinku kde nás čekal autobus.

Cesta do ~~v~~ Prahy uběhla rychle a tak jsme byli v půl 7 v klubovně.

ZAPSAL MÝTAL

ODDÍLOVKA

Táto schůzka začínala pěkně sobotem a přípravou na brzký zápas v 13. Já jsem ~~se~~ přišel opět pozdě, protože jsem jel na kole a drakráš ho opravoval. Jak jsme tak hráli, pomalu jsme se jaksi-taksi sešli. Ještě přibylo pár opozdilců a šlo se do klubovny. Já a Sam jsme jí šli vyprázdnit. Začalo se povídáním o Calipsu. Nejlepší byla posádka „Cutty Sark". My jsme byli bohužel druhý. I já jsem se velmi pokoušel přispět, ale nějak to nevyšlo. Pak se hrála činkačka. Vovo za mě ručil krkem, že nemám pěstikačku. Bylo to však naopak. Nakonec bylo povídání, příprava a rozdělení stanových dvojic na tábor.

Poprvé zapsal

Blum

Hodnocení 31.5.1983 → 15b Blum rozdělek si to v mém apoloji:

Posádkovka

Tahle posádkovka byla trochu zmatená. Skoro nikdo nevěděl, že je loďmi. Taky asi jenom dva lidi přinesli věci na označování, proto že nikdo nevěděl, já ale taky měl někde tahle běžet štafeta, ale zase nedostavení. Blanče pro nás připravila hrnec prosénumí. Při orga- nizačních si Blum zaběhal kolem před sedmicí, protože asi neví, co je to kázeň. Měl by se víc ovládat. Nakonec jsme si přece jen vyšli na pramenách. Na Cervova jsme si pozdě pásli z vodním žlu. Zavrtání se nekonalo, ale téměř uzavření. Pod druhým mostem jsme se museli dostat přenést. Nakonec nám vcelku zabralo asi o 100m. déle. Dobí to byla vražda, kterou skončila neúspěchem pro vraha. Vrah byl tentokrát Bondo. Kocour se vám vždy zajistil Kotlíkem na kávě. Projeli jsme pod mostíkem dobře. Po cestě jsme jedli trošku lusknuli. Taky při při- stání na mol byla vzpoura. Blum asi nepochopil, kde je konec a tak skončil vevodě. Pak ještě tvrdil, že měl tyčem. Měl by se opravdu víc ovládat. Hanka se zase vábe na jachtě vuk. Je potřeb takové zemětřesení. Tahle schůzka oprostí slyšu, moc úspěšná nebyla, svědčí o tom zrámek: 2,11"

muz · Bondo

Účast: Vova
Bondo
Blanče
Diko
Kocour
Mírul
Blum a Dá Manka
Hanka

LOVG MAMUTŮ

Je jen má zcela neoficiální název pro poslední výpravu před táborem. Na sraz na nádraží Ostřed nepřišel jenom Kocour a Hanina. Já jsem se tam dostavil asi o půl hodiny dřív. Ve vlaku Vova mně a Mývalovi vypůjčil kapesník svým speciálním prostředkem. Po dvou hodinách jízdy vlakem jsme vystoupili v Mnichově Hradišti a vydali se směrem na Valečov. Cestou jsme snědli Hance půlku perfektní dobrůdky a na poli jsme si vzali salát. Blanče nám vyprávěla jak byla v hladomorně na landškejtě. Po delší době jsme se dostali pod Valečov, a viděli třešně, u kterých byla tabulka: „TRHÁNÍ OVOCE PŘÍSNĚ ZAKÁZÁNO!" Natrhali jsme si třešně a šli do Valečova. Je to zříceniny starého hradu. Tam jsme se ubytovali, navečeřeli a ustlali. Bum s Mankou šli do vesnice pro vodu. A nakonec Bondo rozsvítil svíčku a začal tajuplným hlasem vyprávět. Nejdřív sdělil, že já jsem se stal posádkovým kronikářem (já byl u sedmého vědí) a pak pověděl, že jsme tlupa loupežníků, a já jsem navrhl, ať si dáme jména, jako měli loupežníci. A tak se Bondo stal Kamenem, Blanče Sýkorkou, Vova Bůvolem, já Brkotkem, Manka Zalvou, Blum Rosomákem, jenom Mývalovi zůstal Mývalovi. Zazpívali jsme si pár písniček a šli spát. Ráno jsem se vzbudil brzy, protože mi bylo zima. Bondo vedl rozcvičku. Potom jsme vařili porridge. Přišel tam takovej pán, a ptal se nás, jak se dostane z Florence do Celetný ulice. Blum se hned hnal k porridgi, přestože vůbec nic nedělal. Měl mejt kotlík a místo toho si hrál s lacrosskou. No, potom jsme se sbalili a šli k oddělávajícímu táborišti. Bylo hrozný vedro a Blanče s Mankou si plnily do NK. A po tom putování jsme našli vykoupení v takový jeskyňce. Nadechovali jsme se u studánky, vybalili lacrosky a šli hrát lacrosse. Cestou ni to šlo perfektně, ale na campingu, kde jsme hráli jsem si ani nepípnul. Blum dělal rozhodčího tak, že si sednul a šlo mu se skoro vědivat. Tak tam poslal mně, ale taky se mi to nedařilo. Po chvíli hry v tom vedru jsme se šli vykoupat do Rybníka kde byl mělko. Lacrosse jsme dohráli a vrátili se do tábořiště. Tam se potom dělo jen to, že nikdo šel pro vodu, někdo připravoval jídlo a Blum blumal. Pak Vova řekl Blanče, ať nám dá nějakou práci, a tak jsme šli dělat kuky. Bondo zatím udělal rožeň a Blanče připravila kuřata.

Pak nám Vova četl o životě pravých kuců. Hrozně se mi to líbilo. Potom Vova zmizel, a my si začali péct kuřata. Do nádob Blanče nechtě strčila, takže skončilo v plamenech a potom příjemně kňapalo.

Když jsme dostihli kufata, přišel Hon a [illegible] stálu naší jeskyni. S pomocí Vorava jsem se tam taky vyšplhal. Nahoře se Hon přal Bonoba a Manky, jak se to tábořiště jmenuje, že je to ze závěrečky, a oni to nevěděli. Já jsem se divil, že si to nepamatujou. Když jsme lezli dolů tak se už stmívalo. U studánky jsme se umyli a pak jsme šli, už zase do jeskyně. Tam jsme si pomáhali o taborák, a těsně před půlnocí jsme si rozdělili hlídky. Já měl tu poslední. Pak jsem měl budit ty, co dnes jdou vidět východ slunce, ale šel jsem jenom já, Manka a Bondo. Dostal se mi to líbilo, ale dost mě to mrzelo. Vrátil jsem se do jeskyně a ještě dvě hodiny jsem spal. Dopoledne jsme se nejdřív najedli kuřat a něco výtečného pudingu, potom jsme si dodělávali lístky a šipky. Hon měl zrovna moc kvalitní. A pak jsme šli do pískovce své obrazy a obrázek. Nejlepší měla Blanche a nejhorší Manka. Ale bylo to zajímavý. Pak jsme kreslili po stále křídama a strefovali se do toho šípama. Nejlíp to šlo Mykalovi, Bondovi a Blanche. Mezitím dělal Vorav umělecká díla na stále. A potom jsme odplavali, a Bondo vzkřikl: „Na kobyl", a šlo se. Cestou jsme potkali na hřebíně, kterejch jsme se napráskali k smrti. Šli jsme po pěkný cestě a po ošklivý sněhu, s kopce, po rovině i do kopce, kolem obrovskejch stromů, kolem kaspaty i kolem bažiny. Taky byli takový lidi, kteří chvíli vtrkali, ale mě jich bylo tak trochu líto. No a nejednou jsme zjistili, že nám nejde vlak. Bylo to nepříjemný. Museli jsme jet jinejm do Turnova. Blum se těšil, že pojedem do katedrál. Cestou jsme se s Bondem zkoušeli, kdo zná víc oddílových čísel a jejich majitelů. V Turnově jsme přesedli do autobusu a jeli domů. Celá výprava mi připadala ze začátku vlastně veselá a na konci tak trochu smutná. Nevím se mi tam Blum, ale myslím, že jsem před tím byl taky takový.

ODDÍLOVKA

7.6.

Tahle se mi docela líbila.

Těšili jsme se na sobotu. Po něm bylo slibováno připravený úkoly pro posádky. Ji jsem dostala úkol celé nalepený. Dalo mi to dost práce a trpělivosti, než jsem všechno roztrhala. Potom mně byl dán ještě úkol uvázání kotevní spojky. Po chvíli snažení jsem ho přece uvázala. Pak jsme ještě hráli něco jako zeměpis - města, jenže sám byl například spisovatel, povolání, vodstvo, dýcha atak. V tom jsem ale dnes moc nevyniká! Nakonec bylo vyhodnocení kariéry a organizačky.

4. Skákej přes švihadlo. Až budeš mít 200x přeskočeno, jdi ke stolu.

ÚČAST:

KONTROLNÍ KUPÓN

POUKAZ NA KAJUTU

PRO POSÁDKU FRAM
V MĚSÍCI 38 '83 ZA
PRŮMĚRNÝ POČET 84,7
BODŮ NA ČLENA POSÁDKY

3. TŘÍDA

POSÁDKA

14.
6.

Na schůzku jsem šla celkem bez starostí ale ne bez obav. Program vedl Bondo. Celkem se mu to snad povedlo, až na to, že přišlo a že jsme byli na dlaždě, ale za to nemohl. Vyhodnocování bylo jen nějaký žádný organizačky, a že měl nachystáno dost her. Zahájili jsme včas, hodně přišlo, ale Bondo prohlásil, že program by se měl dodržovat za každého počasí, a tak vyjeli na pramen. Dokomidlovala jsem to až k tomu mlýnu - konečně jsme se sami dostali přes všechny příkázky i různej stav vody. Bon chtěl lézt na mlýn, ale pan ředitel ho odtáhnul. Takže jsme vylili loď a jeli nazpátek. Ignác nás vyfotil na střeše loděnice. Pak jsme hráli hry jako že jsme v pralese a lovíme hady. Vždycky jeden zahynul a jeden zastřelil hada. Taky jsme hráli hru propalování rukou. Nakonec jsme si sedli na zídku a Bondi ukazoval písmena a my jsme hádali vždy nějakou věc od toho písmena. Blumovi jsem ráda dlouho nepřipomínala, že by udělal nějakou výtvarnou blbůstku, snad se zlepší!

Blanka

Hanina
Pikoš
Bondo
Nývalt
Manka
Blum

Když jsme dostihli kvitata, přišel Honza a [illegible] stálo nad naší jeskyní. S pomocí Vorvaně jsem se tam taky vyšplhal. Nabídl se Vorva přát Boudou a Mantu, jak se to tábořiště jmenuje, že je to ze zvědavosti, a oni to uvěděli. Já jsem se dívil, že si to nepamatuje. Když jsme lezli dolů tak se už stmívalo. U studánky jsme se umyli a pak jsme šli, už zcela do jeskyně. Tam jsme si pomáhali o tabáku, a těsně před půlnocí jsme si rozdělili hlídky. Já měl tu poslední. Pak jsem měl budit ty, co dnes. vidět východ slunce, ale šel jsem jenom já, Manta a Boudo. Dočela se mi to líbilo, ale dost mě to mrzelo. Vrátil jsem se do jeskyně a ještě dvě hodiny jsem spal. Dopoledne jsme se nejdřív najedli kuřat a něco výtečného pudingu, potom jsme si dodělávali lišty a šipy. Kuji velmi zrovna na kvalitu. A pak jsme šli do pískovce se obrazy a obrázek. Nejlepší měla Blanche a nejhorší Manta. Ale bylo to zajímavý. Pak jsme kreslili po stále kšídama a strefovali se do toho šipama. Nejlíp to šlo Mykalovi, Boudovi a Blanche. Mezitím dělal Vorva umělecká díla na stále. A potom jsme odplavali, a Boudo vzkřikl: „Na kobyl", a šlo se. Cestou jsme potkali na hřebíně, kterejch jsme se napůlkali k pukutí. Šli jsme po pěkný cestě a po ošklivý silnici, s kopce, po rovině i do kopce, kolem svažitých stromů, kolem kaspaty i kolem blízkýmce. Tam byli takový lidi, kteří chtěli kvůli mě, ale mě jich bylo tak trochu líto. No a najednou jsme zjistili, že nám nejde vlak. Bylo to nepříjemný. Museli jsme jet jinym do Turnova. Blum se těšil, že pojedu do Kokonína. Cestou jsme se s Boudem zkoušeli, kdo zná víc oddílových úsloví a jejich majitelů. V Turnově jsme přesedli do autobusu a jídelní dámě. Celá výprava mi připadala ze začátku hrozně veselá a na konci tak trochu smutná. Nevím, jestli se mi tam Blum, ale myslím, že jsem před třemi lety nebyl taky takový. Pešta

ODDÍLOVKA

7.6.

Tahle se mi docela líbila.

Šli jsme se na rafts. Po něm byly klubovně připraveny úkoly pro posádky. Já jsem dostal úkol sdělit nalepený. Dalo mi to dost práce a trpělivosti, než jsem všechno naškrábal. Potom mně byl dán ještě úkol uvázání kotevní spojky. Po chvíli snažení jsem ho přece uvázal. Pak jsme ještě brali něco jako zeměpis - město, jenže sám byl například spisovatel, povolání, vodstvo, výška atd. V tom jsem bohužel moc nevynikal. Nakonec bylo vyhodnocení kariéry a organizačky.

4. Skákej přes švihadlo. Až budeš mít 200x přeskočeno, jsi hotov.

ÚČAST:

ÚKOLUS FRANCE

1. Zjistěte počet pařížských mostů přes Seinu a zjistěte jméno nejstaršího z nich.
2. Naučte se říkačku (napřed si zjistěte výslovnost a význam slov)

   BONJOUR MADAME ŠANSOUCIS
   COMBIEN COUTENT CES SOUSIS CI
   SIX SOUS
   SIX SOUS CES SOUSIS CI
   C'EST TROP CHER MADAME SANSOUCIS
3. Odkud se vzal symbol Francie - kohout?
4. Zjistěte názvy všech franc. pohoří a jména nejvyšší hory Francie.
5. Co a kde je Moulin Rouge?
6. Ve kterých filmech hrál komik Luis de Funes - minimálně 5 filmů.
7. Navštivte stálou expozici moderního fr. umění ve Šternberském paláci na Hradě. Jděte tam jako celá posádka, předložte vstupenku, pondělí je zavřený den.

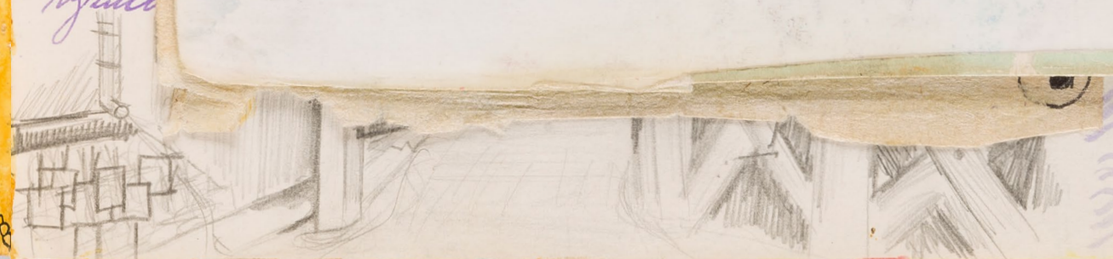

Když jsme dostali kufata, přišel Honza a [illegible] stálu nad naší jeskyní. S pomocí Vorvaně jsem se tam taky vyšplhal. Nabídl se Vorva přát Bondou a Manky, jak se to tábornickě jmenuje, že je to ze zdvořilosti, a oni to nevěděli. Já jsem se dívil, že si to nepamatujou. Když jsme lezli dolů tak se už stmívalo. U studánky jsme se umyli a pak jsme šli, už zcela do jeskyně. Tam jsme si pomáhali o tabáku, a těsně před půlnocí jsme si rozdělili hlídky. Já měl tu poslední. Pak jsem měl budit ty, co dnes jdou vidět východ slunce, ale šel jsem jenom já, Manka a Bondo. Dočkal se mě to líbilo, ale dost mě to mrzelo. Vrátil jsem se do jeskyně a ještě dvě hodiny jsem spal. Dopoledne jsme se nejdřív najedli kuřat a něco výtečného pudingu, potom jsme si dodělávali lišty a šipy. Kuji velmi zrovna na kvalitu. A pak jsme šli do pískovce sice obrazy a obrázek. Nejlepší měla Blanche a nejhorší Manka. Ale bylo to zajímavý. Pak jsme kreslili po stále křídama a strefovali se do toho šipama. Nejlíp to šlo Mikalovi, Bondovi a Blanche. Mezitím dělal Vorva uměleckáa díla na stále. A potom jsme odcházeli, a Bondo vzkřikl: „Na kabát!" a šlo se. Cestou jsme potkali na hřebíně, kterejch jsme se napráskali k pukutí. Šli jsme po pěkný cestě a po ošklivý silnici, s kopce, po rovině i do kopce, kolem svažitých stromů, kolem kaspaty i kolem dálnice. Tam byli takový lidi, kteří chtěli hitchovat, ale mě jich bylo tak trochu líto. No a najednou jsme zjistili, že nám nejde vlak. Bylo to nepříjemný. Museli jsme jet jinam do Turnova. Blum se těšil, že pojedem do Kokonína. Cestou jsme se s Bondem zkoušeli, kdo zná víc oddílových čísel a jejich majitelů. V Turnově jsme přeskočili do autobusu a jeli do Dánů. Celá výprava mi připadala ze začátku hrozně veselá a na konci tak trochu smutná. Nevím, jestli se mi tam Blum, ale myslím, že jsem před třema lety byl taky takový. Pista

ODDÍLOVKA

7.6.

Tahle se mi docela líbila.

Šli jsme se na sraz. Po něm byly slubovně připraveny úkoly pro posádky. Ji jsem dostala úkol sedmnáctý. Bylo mi to dost práce a trpělivosti, než jsem všechno naskákala. Potom mně byl dán ještě úkol uvázání kotevní spojky. Po chvíli snažení jsem ho přece uvázala. Pak jsme ještě brali něco jako zeměpis - město, jenže sám byl například spisovatel, povolání, vodstvo, výška atak. V tom jsem vždycky moc nevynikala. Nakonec bylo vyhodnocení kariéry a organizačky.

4. Skákej přes švihadlo. Až budeš mít 200x přeskočeno, jsi hotov.

ÚČA

ÚKOLY

ŠPANĚLSKO

- Jak se jmenuje (současné) město španělských králů, španělský král. Kdy a jakým převzal vládu.
- Kdy a čím bylo důležité město GRANADA.
- Kdo jsou to (Flibustiři), a jaké bylo nejšťastnější rozhodnutí nerozhodného španělského krále FILIPA 5. Oblasti náměrnictví, které mělo dopad na centrum nového světa
- Předvádět FLAMENCO a celé posádkové provedení.
- Co společného má rodina Charlie Chaplina se španělskem

14.
6.
Program
Selo
byla
k her.
program
psaneu.
jsme
ty.
val
vše
jeden
val
o přines
jakon
Blanka
Manina
Pikou
Bondo
nával
Manka
Blum

Když jsme dostali kufata, přišel Honza a [illegible] stálo nad naší jeskyní. S pomocí Vorvora jsem se tam taky vyšplhal. Nabodl se Honza přes Bondou a Manky, jak se to táborově jmenuje, že je to ze zálibrechty, a oni to nevěděli. Já jsem se dívil, že si to nepamatujou. Když jsme lezli dolů, tak se už stmívalo. U studánky jsme se umyli a pak jsme šli, už zase do jeskyně. Tam jsme si pomáhali o tábořte, a těsně před půlnocí jsme si rozdělili hlídky. Já měl tu poslední. Páno jsem měl budit ty, co dnes. idet východ slunce, ale šel jsem jenom já, Manka a Bondo. Dočela se mi to líbilo, ale dost mě to mrzelo. Vrátil jsem se do jeskyně a ještě dvě hodiny jsem spal. Dopoledne jsme se nejdřív najedli kuřat a něco výtečného pudingu, potom jsme si dodělávali lístky a šipy. Hejl měl zrovna moc kvalitní. A pak jsme šli do pístoce sté obrazy a obrázek. Nejlepší měla Blanche a nejhorší Manka. Ale ostatní to zajímalo. Pak jsme kreslili po stále křídama a strefovali se do toho šipama. Nejlíp to šlo Hejlovi, Bondovi a Blanche. Mezitím dělal Vorvor umělecká díla na stěnu. A potom jsme odcházeli, a Bondo vzkřikl: „Na kobyl", a šlo se. Cestou jsme potkali na hřebíně, kterejch jsme se napráskali k smrti. Šli jsme po pěkný cestě a po ošklivý silnici, s kopce, po rovině i do kopce, kolem krásných stromů, kolem kaspaty i kolem dálnice. Taky byli takový lidi, kteří chtěli stopovat, ale mě jich bylo tak trochu líto. No a najednou jsme zjistili, že nám nejde vlak. Bylo to nepříjemný. Museli jsme jet jiným do Turnova. Blum se těšil, že pojedem do Kokonína. Cestou jsme se s Bondem zkoušeli, kdo zná víc oddílových úkolů a jejich majitelů. V Turnově jsme přesedli do autobusu a jeli domů. Celá výprava mi připadala ze začátku hrozně veselá a na konci tak trochu smutná. Nevím, jestli se mi tam Blum, ale myslím, že jsem před třema lety byl taky takový. Pilát

ODDÍLOVKA

7.6.

Tahle se mi docela líbila.

Šli jsme se na rafty. Po něm byly v klubovně připraveny úkoly pro posádky. Já jsem dostal úkol sdělat nabarvený. Dalo mi to dost práce a trpělivosti, než jsem všechno naškrábal. Potom mně byl dán ještě úkol uvázání kotevní spojky. Po chvíli snažení jsem ho před uvázala. Pak jsme ještě hráli něco jako zeměpis - město, jenže sám byl například spisovatel, povolání, podstatné jméno. V tom jsem vždycky moc nevyniká! Nakonec bylo vyhodnocení kariéry a organizačky.

4. Skákej přes švihadlo. Až budeš mít 200x přeskočeno, jsi hotov.

ÚČA

ÚKOLUS

ŠPANĚLSKO

provedem.

Co společného má rodina Chorlich Chaplin se španělskem

Hanina
Pikoš
Bondo
Nyval
Manka
Blum

18.6.
83

REGATA

Jako pořádající oddíl jsme se sešli už ve 12°° středoevropského času. Ačkoliv se příprava konala v pomalém tempu, přesto jsme byli hotovi s předstihem před oficiálním začátkem. Úplně hadi nás valo to množství 70 lidí a nějaký drobný. To byl dav. Větší na oddílu byla ve svých krojích, ať snad na Poseidona 13. Zatáčí mě, že to jsou nejstarší oddíly, které by vlastně měly jít tím nejmenším příkladem. Argonauti házali paradu ve svých bílých uniformách. Když Fletcher celé akci jako admirál požehnal, rozhodoval se Vova a podal davům přehled o tom, co se bude dít. Po rozlosování lodí následoval rychlostní závod na pramicích v rozjezdech na třech lodích. Trapné bylo, že ačkoliv náš oddíl postavil 4 posádky lodí, jely vždy v jednom rozjezdu 2 naše + 1 cizí. I přesto se jedna naše lodní posádka ve složení Gam, Kuse, Tanta, Bonobo umístila na 3. místě.

Potom se uklidilo a na nástup v Fletcher vyprávěl legendu o dobytí pevnosti Maracaiba Pobřežním bratrstvem tj. piráty. Ačkoliv hra žoucí to využito tak, že vojáci dobývali v pevnosti piráty, všichni jistě pochopili, jak to bylo. Kapitáni rozdělili oddíl na piráty a obhájce a začalo se. Piráti na všech lodích odjeli z přístavu a na zvukovém znamení zaútočili na přístav z vody. Strhla se urputná řež, kde, kdy hlavy létaly směrem od bylo dlouho pevnost padla během 20 minut. Jelikož měli všichni brnění ještě hafo, zapotili jsme se si bitvu ještě jednou. Podruhý se bojovalo mnohem déle, měl sampocit, že teprve teď se ta bitva bere, jako by se lidi do toho už upravili a prožívali to. Po definitivním skončení bitvy a úklidu se začalo s poslední částí Regaty - Námořnickým bálem. Moje maličkost byla ohlášena jako taneční mistr, současně s tím vyhlásil Sam soutěž o nejsilnějšího muže. Byl jsem velmi do rozpaků, když na mě všichni koukali, co že jim mu vtipného povím, aby se přestali. Člověk není na takový zážitek zvyklý. Ale vyšlo se to. Lidi byli z country tanců strašně nadšení, všichni by jim na celý večer stačila jen Zuzana. Ale nejvíc jsme se ještě naučili Virginia reel. Já osobně jsem trochu postrádal volný tanec, kdy člověk má s večerem i jiné nároky. Jinak myslím, že celá Regata se lidem líbila, mě osobně tedy celá bez výjimky. Byla to jedna z lepších středisková akcí.

Bonobo

LETNÍ OLYMPIÁDA

19.6.

Nádvoří lidí (a já) jsme spali v noci na kosárkách. Ráno jsme se vydali na cestu přes velkoměsto a dorazili jsme na Palmovku. Přípravy na Ligu tady již v plném proudu. Na nástupu Fletcher (vůdce přírodatelů - Posedlomů) vysvětlil, kterak se bude závoditi. Každý oddíl měl přivítat nějakou soutěž. 13 udělala Palačinkovou sportovní loterii, Prometheus skok z flašek a myšic. Po slavnostním nástupu se lidi rozešli na své disciplíny. Soutěžilo se v hodu kriketákem, vrhu koulí, skoku do výšky, skoku do dálky, běhu na 60 m, ~~ve~~ štafetě a v dalších disciplínách.

ATLETICKÁ

HISTORIE

Na prvním (Prométheově) táboře byla naše posádka ve složení:

btc. KRAB
PRIMÁTOR
DIKI
PETR VEJVALKA
NURMI

Potom, na dalším, se sestava posádky velmi změnila. Posádka získala jméno:
SAN ANTONIO

btc. KRAB
KYKLOP
BLUZ
MAREK ŠÍMA
SAM

Na táboře 2 bouže do kláta se znovu změnilo jméno posádky na
525

btc. KRAB
ČITA
GENS
SAM

Po čtyřce se Krab stává kadetem a proto měníme boatsmana)

btc. ČITA
BONOBO
SAM
MATES

Na Šerifovi: GENS

btc. ČITA
BONOBO
SAM
MATES
SWEN
SLÍPY
LENKA

Na Iguácovi: btc. BONOBO
SAM
SORRY
CIPÍSEK

Po táboře Iguác změnila posádka jméno: WICHITA

btc. BONOBO
RAJTA
TYDLITÁT
HONZA
RADKA
CIPÍSEK
SORRY

A nyní má posádka jméno FRAM

btc. BONOBO
BLANCHE
PIKO
MANKA
KOCOUR
MÝVAL
~~BOBO~~ odešel
nováčci: HANINA
BLUM